

รายงานการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ศักดิ์ชัย สุวรรณคช

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
ผู้วิจัย	นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช
สถานศึกษา	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ปีที่วิจัย	ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์หลัก 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีขั้นตอนดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงานครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 133 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีขั้นตอนดำเนินการ 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ ขั้นที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบจากการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกข้อมูลและการเปรียบเทียบข้อมูล ขั้นที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนรายข้อและรายองค์ประกอบด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขั้นที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมินรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และตรวจให้คะแนนข้อและรายด้านด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยการศึกษเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 และศึกษาความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนา รูปแบบ กลุ่มเป้าหมาย คือ ครู จำนวน 74 คน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 114 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวม

ข้อมูลด้วยวิธีการใช้แบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยตรวจให้คะแนนรายข้อ โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินการวิจัยระหว่างเดือนมีนาคม 2563 ถึง เดือนมีนาคม 2564 มีผลการศึกษา ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 1) สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.69$) สภาพปัญหาการบริหารจัดการยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านปัจจัยนำเข้า มีความถี่มากที่สุด ร้อยละ 67.91

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ชั้นที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก ประกอบด้วย การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียน การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และการส่งต่อผู้เรียน 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ชั้นที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบมีความสอดคล้องในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.42$) และ ชั้นที่ 3 ประเมินรูปแบบด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ มีผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.46$)

3. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมปีการศึกษา 2563 (ร้อยละ 53.48) สูงกว่าปีการศึกษา 2562 (ร้อยละ 41.19) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยภาพรวมปีการศึกษา 2563 (ร้อยละ 63.27) สูงกว่าปีการศึกษา 2562 (ร้อยละ 50.41) และด้านทักษะการดำรงชีวิต โดยภาพรวมปีการศึกษา 2563 (ร้อยละ 59.18) สูงกว่าปีการศึกษา 2562 (ร้อยละ 42.79) และความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ครูมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.51$) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.60$)

คำสำคัญ : ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้, นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมาจนประสบความสำเร็จผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่สละเวลาและมอบองค์ความรู้ที่ทรงคุณค่า ตลอดจนขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเครื่องมือจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ

คุณค่าและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น กตัญญู กตเวทิตาแด่ บุพการี บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารเกี่ยวกับการบริหารเชิงระบบ.....	13
เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ.....	15
เอกสารเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	26
เอกสารเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	45
บริบทของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
กรอบแนวคิดการวิจัย	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	71
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัด กระบี่.....	71
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	76
ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่ มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัด กระบี่.....	83

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	91
ตอนที่ 2 ผลพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	103
ตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	143
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	160
สรุปผลการวิจัย.....	161
อภิปรายผลผลการวิจัย.....	170
ข้อเสนอแนะ.....	174
บรรณานุกรม.....	175
ภาคผนวก.....	182
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	182
ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	188
ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	192
ง แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	228
จ คุณภาพเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล.....	253
ฉ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ.....	272
ประวัติผู้วิจัย.....	283

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	วิเคราะห์กำหนดกรอบขององค์ประกอบของรูปแบบ.....	21
2	จำนวนนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563	60
3	จำนวนผู้บริหาร ครูและบุคลากรโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563.....	60
4	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้สอบแบบสอบถาม (N = 134).....	91
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม(N = 134).....	93
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N = 134).....	94
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N = 134).....	97
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N = 134).....	101
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N = 134).....	102
10	ความถี่และร้อยละความคิดเห็นสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ (N = 134).....	103
11	ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากผู้ทรงคุณวุฒิ (N=9).....	103
12	ผลการสังเคราะห์เอกสารองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	109
13	กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในคัดกรองผู้เรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	118
15	กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	120
16	กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	121
17	กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	122
18	กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งต่อสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	123
19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม (N = 5).....	126
20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ (N = 5).....	127
21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (N = 5).....	128
22	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก (N = 5).....	129
23	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมิน (N = 5).....	137
24	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ (N = 5).....	138
25	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน (N=9).....	138
26	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม (N=9).....	139
27	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N=9).....	140
28	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563.....	143

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563.....	144
30	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563.....	145
31	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของครูที่ตอบแบบสอบถาม (N = 74).....	146
32	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม (N = 74).....	148
33	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน (N = 74).....	149
34	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ตอบแบบสอบถาม (N = 114).....	153
35	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม (N = 114).....	153
36	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน (N = 114).....	155

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	โครงสร้างการการบริหาร โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	59
2	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	70
3	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.....	125

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 แสดงเจตนารมณ์ในการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น โดยกำหนดสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้ระบุถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการไว้ในมาตรา 5 สำคัญคือ ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ได้รับโอกาสและบริการทางการศึกษาในทุกระบบ และทุกรูปแบบ โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550) ขณะที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีความมั่งคั่ง อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม เป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนดเป้าหมายด้านการศึกษาที่สำคัญไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Access) 2) ผู้เรียนทุกคนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) 3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) 4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) 5) ระบบการศึกษาที่ตอบสนองและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งการพัฒนานักเรียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันเพื่อพัฒนานักเรียนทั้งด้านทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ มีคุณลักษณะที่ดี และการมีเจตคติที่ดีต่อบ้านเมือง จำเป็นต้องดำเนินการผ่านระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นสำคัญ แต่ในการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กล่าวมาข้างต้นของแต่ละสถานศึกษานั้นมีความแตกต่างกันในหลายมิติ ทั้งนี้

ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งสภาพแวดล้อม ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัวหรือแม่กระทั่งชาติพันธุ์ ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ทุกสถานศึกษาต้องดำเนินการและเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของสถานศึกษาที่จะช่วยส่งเสริม การจัดการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ ขณะที่การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จนั้น จำเป็นจะต้องมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในทุกมิติ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการ อย่างจริงจัง ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้าน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสม ทันการณ์ และนักเรียน ได้รับการพัฒนาในทุกมิติเพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข มีความปลอดภัย อีกทั้ง นักเรียนได้รับการพัฒนา คุณภาพชีวิต ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นหน่วยงานสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่มีภารกิจจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส ทางการศึกษา 10 ประเภท ได้แก่ เด็กยากจน เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ เด็กในชนกลุ่มน้อย เด็กเร่ร่อน เด็กถูกบังคับให้ขายแรงงาน หรือแรงงานเด็ก เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศ หรือโสเภณีเด็ก เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในพื้นที่รับผิดชอบจังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมสำหรับผู้เรียนที่มีความพิการบางประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ให้สามารถเรียนรวมและอยู่ร่วมกับสังคมแบบปกติได้อย่างมีความสุข แต่จากการศึกษา คุณลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เห็นว่ามีควมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง กำหนดให้มีการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับช่วยเหลือให้ผู้เรียนกลุ่มนี้ จากข้อมูลในช่วงระยะ 3 ปีที่ผ่านมาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พบว่า มีผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยปีการศึกษา 2561 มีจำนวนผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 90 คน ปีการศึกษา 2562 มีจำนวนผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 95 คน และปีการศึกษา 2563 มีจำนวนผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 101 คน (กลุ่มบริหารงานวิชาการ, 2562) จากการศึกษาผลการพัฒนากลุ่มผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้สะท้อนผ่านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ และทักษะการดำรงชีวิต 8 กิจกรรม ซึ่งในช่วงระยะ 2 ปีการศึกษาที่ผ่านมา ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่โรงเรียน กำหนด โดยผลการพัฒนาผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 48.11 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไปร้อยละ 45.81 และด้านทักษะการดำรงชีวิต มีผลการประเมินผ่านร้อยละ 53.47 และปีการศึกษา 2562 ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 41.19 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไปร้อยละ 50.41

และด้านทักษะการดำรงชีวิต มีผลการประเมินผ่านร้อยละ 42.79 (กลุ่มบริหารงานวิชาการ, 2563) และจากรายงานประจำปีของสถานศึกษาในด้านสภาพการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ประสบปัญหา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากร ขาดความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2) ด้านงบประมาณ ขาดการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการอย่างเหมาะสม 3) ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษายังไม่เพียงพอและเหมาะสมต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 4) กระบวนการบริหารจัดการ ขาดการวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน (กลุ่มบริหารงานวิชาการ, 2562)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ปัญหาแก่ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ถ้าไม่รีบดำเนินการแก้ไขจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้เรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพที่แท้จริง และการประเมินผลด้วยระบบประเมินผลที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกลุ่มนี้จะต้องหลุดออกจากระบบการศึกษามากขึ้น และเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาพฤติกรรม อารมณ์ หรือการเป็นผู้กระทำผิดต่าง ๆ ได้มาก และส่งผลโดยรวมต่อการจัดการศึกษาของประเทศได้ในอนาคต ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารมีหน้าที่โดยตรงในการบริหารงานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ และที่ผ่านมาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ยังไม่มีรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง เป็นเพียงการดำเนินงานที่เป็นลักษณะงานประจำเท่านั้น ดังนั้น จากสภาพปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีคำถามในการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นอย่างไร
2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 134 คน คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา (รองผู้อำนวยการสถานศึกษา) จำนวน 4 คน 2) หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน จำนวน 4 คน 3) ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 11 คน 4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัย จำนวน 14 คน และ 5) ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 101 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ สภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ สื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด และการบริหารจัดการ 2) กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และการส่งต่อนักเรียน 3) ผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 4) ผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา มีนาคม 2563 – พฤษภาคม 2563

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1.1 กลุ่มเป้าหมายสำหรับศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารหรือระดับนโยบาย จำนวน 3 คน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาสงเคราะห์ จำนวน 4 คน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ จำนวน 2 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมายสำหรับตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ คือ ผู้เชี่ยวชาญโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร จำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ จำนวน 1 คน

1.3 กลุ่มเป้าหมายสำหรับประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คือ ผู้เชี่ยวชาญ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร จำนวน 3 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์ จำนวน 4 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ จำนวน 2 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

2.1 ขอบเขตเนื้อหาสำหรับศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ คือ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2 ขอบเขตเนื้อหาสำหรับตรวจสอบองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ คือ ความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบ

2.3 ขอบเขตเนื้อหาสำหรับประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา มิถุนายน 2563 – ตุลาคม 2563

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1.1 ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สำหรับศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 101 คน

1.2 ครูสำหรับศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 74 คน

1.3 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสำหรับศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ปีการศึกษา 2563 จำนวน 114 คน

คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 101 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยและตัวแทนครู

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ปีการศึกษา 2563 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.3 ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.4 ความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.4.1 ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่

2.4.2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา พฤศจิกายน 2563 - มีนาคม 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

**การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้** หมายถึง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ
ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีการจัดการบริหารกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ คือ ผู้เรียน
ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา
เกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่ และขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

**รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้** หมายถึง รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน
ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ได้จากสังเคราะห์
เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ
2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ระบบงานและกลไกแสดงกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยใช้การบริหารเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ 4 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2) กระบวนการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 3) ผลผลิต จากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 4) ผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของโรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองผู้เรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน 5) การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และ 6) การส่งต่อผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ 3 ด้าน คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต

สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง สภาพการดำเนินงานและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ใน 4 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2) กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียน การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน การประเมินผล การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน การส่งต่อผู้เรียน 3) ผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 4) ผลกระทบจากการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาในตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ สถานศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563

หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงานตามโครงสร้าง สายงานของโรงเรียน 4 กลุ่มบริหารงาน ตามคำสั่งโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประจำปีการศึกษา 2563 ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานงบประมาณและบุคลากร และหัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป

ครูที่รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่ดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประจำปีการศึกษา 2563 ตามคำสั่งที่ 83/2562 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำนวน 11 คน

ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย ด้านการคิดคำนวณและโจทย์ปัญหา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 101 คน

ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย ด้านการคิดคำนวณและโจทย์ปัญหา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 101 คน

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการรับรู้ สนับสนุนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ ผู้ปกครองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 101 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยและตัวแทนครู

การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ หมายถึง การตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบรูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาสงเคราะห์ และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ

การประเมินรูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง การประเมินรูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ดังนี้

ความถูกต้อง หมายถึง รูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ ครอบคลุม ครบถ้วนตามความต้องการ

ความเหมาะสม หมายถึง รูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนโยบาย ข้อกำหนด และวิธีปฏิบัติ

ความเป็นไปได้ หมายถึง รูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้และได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

ความมีประโยชน์ หมายถึง รูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผลการใช้รูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 101 คน ปีการศึกษา 2563 คือ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ คือ 1) รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ

ทักษะการดำรงชีวิต หมายถึง ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563 คือ ทักษะการดำรงชีวิต 8 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมไต่รณรงค์ 2) กิจกรรมอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม 3) กิจกรรมส่งเสริมภาวะผู้นำ 4) กิจกรรมส่งเสริมสุนทรียภาพ 5) กิจกรรมส่งเสริมโภชนาการ 6) กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย 7) กิจกรรมส่งเสริมอาชีพท้องถิ่น 8) กิจกรรมสร้างเสริมสุขนิสัย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 101 คน

ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความคิดเห็นของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านมุ่งการกระทำ ดังนี้

ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ภายหลังจากพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ด้านความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ภายหลังจากพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้สึกดี การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ต่อประสิทธิภาพการใช้รูปแบบ และการช่วยพัฒนาผู้เรียน

ด้านมุ่งการกระทำ หมายถึง แนวโน้มของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ภายหลังจากใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการนำความรู้เกี่ยวกับรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มาใช้ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต

ความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย การรับรู้ต่อรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ความรู้สึกต่อรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และความพร้อมที่จะสนับสนุนการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

การรับรู้ต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง การรับรู้ของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย การรู้สึกเห็นด้วยและรับรู้ประโยชน์ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

ความรู้สึกต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้สึกดีใจที่มีการพัฒนาด้านระบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน มีประโยชน์และช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ความพร้อมที่จะสนับสนุนการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง แนวโน้มที่จะสนับสนุนของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความพร้อมที่จะสนับสนุนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน พร้อมจะร่วมพัฒนากระบวนการดำเนินงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นมีประโยชน์ สามารถเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย

2. ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รวมทั้งมีระดับผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะการดำรงชีวิตที่สูงขึ้น

3. ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีการตอบสนองต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในทางที่ดี และมีความพร้อมที่จะสนับสนุนการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

4. สถานศึกษาอื่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาสามารถนำรูปแบบไปปรับและประยุกต์ใช้ในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง

ทางการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาเพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการบริหารเชิงระบบ
  - 1.1 ความหมายของระบบ
  - 1.2 การบริหารเชิงระบบ
2. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ
  - 2.1 ความหมายของรูปแบบ
  - 2.2 ประเภทของรูปแบบ
  - 2.3 องค์ประกอบของรูปแบบ
  - 2.4 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ
3. เอกสารเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 3.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 3.2 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 3.3 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 3.4 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 3.5 บทบาทและหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 3.6 ประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 3.7 ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. เอกสารเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 4.1 ความหมายของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 4.2 สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 4.3 ประเภทและลักษณะผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 4.4 การช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
5. บริบทของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารเกี่ยวกับการบริหารเชิงระบบ

1. ความหมายของการระบบ

จากการศึกษามีนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า ระบบ ไว้หลากหลาย ดังนี้

Kindred, Alton (1980) ระบุว่า ระบบ หมายถึง การรวมตัวของหลายสิ่งเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแต่ละสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์กันและมีผลกระทบต่อกันเพื่อผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

Rodprasert, P. (2000) ให้รายละเอียดความหมายของคำว่า ระบบ ไว้ว่าสิ่งที่ประกอบด้วย ส่วนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกัน โดยมีส่วนหนึ่งเป็นศูนย์กลางของระบบ ระบบเป็นกลุ่มขององค์ประกอบที่ทำงานร่วมกันเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน หรือเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมต่อกันเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น เบื้องต้นก่อนจะวิเคราะห์ระบบหนึ่ง จะต้องทำความเข้าใจก่อนว่าระบบนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง และองค์ประกอบเหล่านั้นเชื่อมโยงกันเป็นระบบขึ้นได้ในลักษณะใด โดยแต่ละองค์ประกอบย่อยในระบบถือเป็นจุดตำแหน่ง (Node) ที่สัมพันธ์กับจุดตำแหน่งอื่น นอกจากนี้ระบบที่ดีต้องทำให้จุดตำแหน่งทุกตัวสัมพันธ์กันอย่างมีเสถียรภาพ (Stability)

Valacich, J, & George, S. (2016) ได้ให้ความหมายของ ระบบ ไว้อีกนัยหนึ่งว่า เมื่อปล่อยระบบไว้โดยลำพัง ระบบจะต้องดำเนินต่อไปได้ด้วยตัวของมันเอง โดยที่ความเสถียรจะเกิดขึ้นเมื่อมีกระบวนการป้อนกลับ (Feedback) เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของทุกองค์ประกอบในระบบให้เข้าสู่ภาวะปกติ หากแยกรายละเอียดขององค์ประกอบย่อยออกจากภาพใหญ่ได้ จะทำให้สามารถมองสิ่งต่าง ๆ ที่ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

สุนทร โคตรบรรเทา (2560) ได้กล่าวถึงความหมายของ ระบบ คือ องค์ประกอบของสรรพสิ่งที่ยรวมกันอย่างเป็นเอกภาพ โดยแต่ละองค์ประกอบต้องปฏิบัติภาระหน้าที่ของตนเองอย่างประสานสัมพันธ์กันกับภาระหน้าที่ขององค์ประกอบอื่น ๆ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีรูปแบบและมีขั้นตอนเฉพาะ

ในขณะที่ ชัยวัฒน์ ไบไม้ (2560) ได้จำแนกระบบออกเป็น 2 ประเภท คือ ระบบปิดที่องค์ประกอบในระบบไม่เชื่อมโยงกับภายนอก และระบบเปิดที่ปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อระบบ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ระบบ หมายถึง การรวมองค์ประกอบของสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน มีผลกระทบต่อกัน มีส่วนหนึ่งเป็นศูนย์กลาง เพื่อเชื่อมโยงให้แต่ละองค์ประกอบย่อยดำเนินไปด้วยความเสถียร โดยมีกระบวนการป้อนกลับ (Feedback) เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของทุกองค์ประกอบในระบบให้เข้าสู่ภาวะปกติ

2. การบริหารเชิงระบบ

จากการศึกษางานวิจัยการบริหารเชิงระบบได้มีนักวิชาการให้ความหมายและการบริหารเชิงระบบไว้อย่างน่าสนใจและหลากหลาย ดังนี้

Lunenburg and Omstein (2000) นำเสนอรูปแบบการบริหารเชิงระบบไว้ว่า เป็นการบริหารในการวิเคราะห์การดำเนินงานขององค์การทางการศึกษาและบทบาทของผู้บริหารการศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดระบบเปิด (Open-systems Framework) มิติการดำเนินงานของสถานศึกษาในการบริหารเชิงระบบมีรายละเอียดการบริหาร ประกอบด้วย องค์ประกอบ ดังนี้

1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) คือ ทรัพยากรที่เป็นบุคคล วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณที่ใช้ในการผลิต และการบริการ

2) กระบวนการ (Process) เป็นขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลง การปัจจัยนำเข้าไปเปลี่ยนเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เพิ่มมูลค่าในการปฏิบัติงาน

3) ผลผลิต (Outputs) ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการแปรสภาพปัจจัยนำเข้าผ่านกระบวนการแปรสภาพโดย การกำหนดโครงสร้างองค์การ การสร้างแรงจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำในการดำเนินงานการบริหารสถานศึกษา การตัดสินใจ การสื่อสาร การบริหารการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ จากนั้นนำข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตของสถานศึกษา

4) ผลกระทบ (Impact) ผลที่เกิดต่อเนื่องมาจากผลผลิต (Outputs) หมายถึง ผลระยะยาวซึ่งเกิดเป็นผลจุดหมายปลายทาง หรือผลต่อเนื่องจากผลกระทบ

Hoy and Miskel (2012) กล่าวว่า สถานศึกษาเป็นระบบสังคมที่เป็นองค์การในระบบที่เป็นทางการ (Formal Organization) องค์ประกอบ ดังนี้

1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ได้แก่ ทรัพยากรการบริหาร คือ นโยบายสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา (นโยบายการศึกษาของรัฐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น) บุคลากร ทุน เทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ รวมถึงพันธกิจของสถานศึกษา

2) กระบวนการ (Process) ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมส่งเสริมงานการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผล

3) ผลผลิต (Outputs) ได้แก่ ความสำเร็จของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ ความพึงพอใจในทางปฏิบัติของครูและบุคลากร และคุณภาพโดยรวมของสถานศึกษา

4) สิ่งแวดล้อม (Environment) ได้แก่ ทุกสิ่งทุกอย่างภายนอกสถานศึกษาที่มีผลกระทบต่อปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา

5) ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ที่ชี้ให้เห็นถึงควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานของสถานศึกษาว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด มีอุปสรรคข้อบกพร่องอะไรบ้าง

6) ผลกระทบ (Impact) ผลที่เกิดขึ้นต่อเนื่องมาจากผลผลิต (Outputs) มีเหตุการณ์ทั้งดีไม่ดีหรือไม่ส่งผลใด ๆ อย่างต่อเนื่องในสถานศึกษา ลักษณะที่เห็นได้ชัดเจนเกี่ยวกับพลวัตรหรือการเปลี่ยนแปลงของระบบอาจดูจากพฤติกรรมของนักเรียน ครู และผู้บริหารที่ส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน การวิเคราะห์ระบบมีจุดเน้นในการศึกษาว่าองค์ประกอบทั้งหมดและกิจกรรมต่าง ๆ นำไปสู่ผลผลิตได้อย่างไร อย่างไรก็ตามผลผลิตที่เกิดขึ้นนั้นก็เป็สิ่งที่ไม่สามารถทำนายได้

ทัศนีย์ รัตนสุวรรณ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล ได้นำเสนอการบริหารเชิงระบบที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการแปลงสภาพ (Transformational Process) ผลผลิต (Outputs) และผลกระทบ (Impact) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะมีปัจจัยสำคัญๆ ตามกรอบแนวคิดของทฤษฎีระบบ (System Theory) จึงยืนยันได้ว่า การบริหารเชิงระบบ เป็นทฤษฎีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดเชิงระบบของฮอยและมิสเกลนัททฤษฎีระบบ (System Theory)

ณรงค์ อภัยใจ (2560) ได้กล่าวถึง การบริหารเชิงระบบ ว่าเป็นการใช้หลักของทฤษฎีระบบ (Systems) เป็นการใช้กลวิธีอย่างใดอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์ออกแบบและบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่โดยรวมให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นแนวความคิดการบริหารจัดการซึ่งมององค์การเป็นระบบตามหน้าที่ที่สัมพันธ์กันกับสภาพแวดล้อม องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษามีด้วยกัน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการเป็นการบริหารหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการวัดผลประเมินผล ด้านบริหารงานบุคคล เป็นการพัฒนาบุคลากร การสร้างขวัญกำลังใจ และการสร้างแรงจูงใจให้จัดการเรียนการสอน ด้านงบประมาณ เป็นการจัดสรรทรัพยากร และการระดมทรัพยากร และด้านการบริหารทั่วไป เป็นการสร้างการมีส่วนร่วม การประสานงาน และการสร้างเครือข่าย เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและมีทักษะเพื่อการประกอบอาชีพที่เชื่อมโยงกับในทุก ๆ ด้าน ทั้งปัจจัยการนำเข้า กระบวนการพัฒนา ผลผลิต และผลกระทบ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนมีทักษะด้านอาชีพ

สมปอง คงอ่อน (2561) ได้ศึกษาวิจัย การนำเสนอระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ได้ให้ความหมายแนวคิดเชิงระบบ โครงสร้างการบริหารเชิงระบบ ประกอบด้วย 4 ประการ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) และผลกระทบ (Impact)

1) ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการบริหารผลการปฏิบัติงานนโยบาย ข้อมูลสารสนเทศ การบริหารจัดการ คน วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี งบประมาณ มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2) กระบวนการ ได้แก่ การวางแผน การติดตาม การพัฒนา การประเมินผล และการให้สิ่งจูงใจ

3) ผลผลิต ได้แก่ การบรรลุผลตามมาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

4) ผลกระทบ ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นจากการบรรลุตามมาตรฐานสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หากพบข้อบกพร่องตรงส่วนใดก็สามารถนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การบริหารเชิงระบบ เป็นระบบเปิดที่เป็นระบบสังคม ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Outputs) และผลกระทบ (Impact) และนำมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ครั้งนี้

เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

1. ความหมายของรูปแบบ

คำว่า “รูปแบบ” (Model) เป็นคำที่มีนักวิชาการให้ความหมายหลายท่าน ดังนี้

Raj (1996) ได้ให้ความหมายของคำว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วน (Simplified Form) ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าว ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อนำมาแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น

Procter and Paul (1978) ให้ความหมายของรูปแบบ โดยสรุปแล้ว คือ รูปแบบ หมายถึง สิ่งซึ่งเป็นแบบย่อส่วนของจริง ความหมายนี้ตรงกับภาษาไทยว่า แบบจำลอง เช่น แบบจำลองของเรือดำน้ำ เป็นต้น

สมาน อัครภูมิ (2557) ได้สรุปความหมายไว้ว่า รูปแบบ (Model) เป็นแบบจำลองของจริงหรือแบบแผนความคิดเพื่อแสดงให้เห็นภาพที่เป็นตัวแทนของสิ่งของหรือความคิดที่ผู้นำเสนอ รูปแบบต้องการสื่อให้ตนเองและผู้อื่นได้เห็นภาพและเข้าใจสิ่งของหรือความคิดของรูปแบบนั้น ๆ แต่เนื่องจากรูปแบบเป็นเพียงแบบจำลองของจริง หรือความคิด จึงเลือกนำเสนอเฉพาะส่วนสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้รูปแบบนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งของหรือความคิดที่ต้องการนำเสนอ ขณะเดียวกันก็ไม่น้อยจนทำให้รูปแบบไม่สมบูรณ์ ความสามารถของนักพัฒนารูปแบบอยู่ที่ความเหมาะสมและลดตัวระหว่างความซับซ้อน (Complexity) ของสิ่งที่ต้องการจำลองและความเรียบง่าย (Simplicity) ของรูปแบบที่นำเสนอ

ชลิตพล สืบใหม่ (2560) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง ลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีพื้นฐานมาจากกรอบแนวคิด มีการแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวแปรต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยมีวิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติการได้จริง ทั้งนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงในเชิงสถิติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

พิรดา มาลาม (2560) ได้อธิบายความหมายของ รูปแบบ คือ สิ่งที่เป็นโครงสร้างทางความคิด โปรแกรม แบบจำลอง หรือตัวแบบจำลองสภาพความเป็นจริงที่มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ โดยจะต้องพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้แทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นตามองค์ประกอบที่ศึกษาจากรูปแบบนั้น ๆ

ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล (2561) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาขึ้น เพื่อแสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์องค์ประกอบ โดยใช้วิธีการแสดงด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแสดงด้วยข้อความ การแสดงด้วยรูปภาพ การแสดงด้วยแผนผัง ให้สามารถอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ง่ายขึ้น และสามารถไปใช้ในการดำเนินงาน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบ คือ โครงสร้างที่แสดงถึงองค์ประกอบของสิ่งที่ จะศึกษา หรือสิ่งที่ทำให้มองเห็นส่วนประกอบสำคัญ ๆ ภายในของสิ่งนั้น ๆ ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น อาจแสดงในลักษณะภาพวาด แผนภูมิหรือแผนภาพก็ได้

2. ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบสามารถจำแนกได้หลากหลาย พบว่า มีนักวิชาการแบ่งประเภทของรูปแบบไว้หลายลักษณะ ไว้ดังนี้

Smith and Others. (1980) จำแนกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) จำแนกออกเป็น

(1) รูปแบบคล้ายจริง (Iconic Model) มีลักษณะคล้ายของจริงมากที่สุด เช่น เครื่องบินจำลอง หุ่นไล่กา หุ่นตามร้านตัดเสื้อผ้า

(2) รูปแบบเสมือนจริง (Analog Model) มีลักษณะคล้ายปรากฏการณ์จริง เช่น การทดลองทางเคมีในห้องปฏิบัติการก่อนจะทำการทดลอง เครื่องบินจำลองที่บินได้ หรือเครื่องบินหุ่นยนต์ เป็นต้น รูปแบบชนิดนี้มีความใกล้เคียงความจริงมากกว่าแบบแรก

2) รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) จำแนกออกเป็น

(1) รูปแบบข้อความ (Verbal model) หรือรูปแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Model) เป็นการใช้อธิบายปฏิกิริยาธรรมดากับการอธิบายโดยย่อ เช่น คำพรรณนาลักษณะงานคำอธิบายรายวิชา เป็นต้น

(2) รูปแบบทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) หรือรูปแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Model) เช่น สมการ และโปรแกรมเชิงเส้น เป็นต้น

Keeves (1997) ได้แบ่งประเภทของแบบจำลองที่ใช้ในทางการศึกษาเป็น 4 ประเภท ได้แก่

- 1) รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model)
- 2) รูปแบบเชิงอธิบาย (Semantic Model)
- 3) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model)
- 4) รูปแบบเชิงเหตุผล (Causal Model)

(1) รูปแบบระบบเส้นเดียว (Recursive Model)

(2) รูปแบบระบบเส้นคู่ (non-recursive)

ประสิทธิ์ ไชยศรี (2557) ได้กล่าวว่า ประเภทของรูปแบบ สามารถแบ่งได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการอธิบายด้วยภาษาหรือการใช้รูปแบบ ด้วยรูปภาพ หรือแบบจำลองของวัตถุนั้น ๆ เพื่อให้มีความเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี หรือตัวแปรต่าง ๆ

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวคิดการสร้างและพัฒนา รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข ได้นำเสนอประเภทของรูปแบบ เป็นโครงสร้างที่สามารถอธิบายได้ช่วยสร้างจินตนาการ ความคิดรวบยอด และช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้ รูปแบบ มี 5 ประเภท ได้แก่ 1) รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ 2) รูปแบบเชิงภาษา 3) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ 4) รูปแบบเชิงแผนผัง และ 5) รูปแบบเชิงสาเหตุ

พระณรงค์เดช อธิมุตโต (เดชาติลล) (2560) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนเรยีนาธิพิพทธ ได้กล่าวว่า ประเภทของรูปแบบ สามารถแบ่งได้ 5 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ 2) รูปแบบเชิงภาษา 3) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ 4) รูปแบบเชิงแผนผัง และ 5) รูปแบบเชิงสาเหตุ นำมาใช้รูปแบบเป็นกลไกที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการของนักวิเคราะห์หรือใช้รูปแบบเป็นวิธีการหนึ่งในการค้นคว้าและวิจัย รูปแบบต้องเป็นแนวคิดที่ทฤษฎีหลักการหรือเหตุผลต่างสนับสนุนและเป็นหลักการเพื่อเปรียบเทียบกับสภาพจริงที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้นองค์ประกอบที่กำหนดใน รูปแบบต้องแสดงความสัมพันธ์ว่าเป็นอย่างไร รูปแบบมิได้มุ่งเฉพาะการศึกษาว่าอะไร เป็นอะไร แต่มุ่งหมายให้นำเอาผลการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ไม่ปรากฏหลักเกณฑ์ที่ตายตัวว่า องค์ประกอบของรูปแบบมีอะไรบ้าง ส่วนใหญ่มักจะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของปรากฏการณ์ที่ผู้สนใจดำเนินการศึกษา

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ประเภทของรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการพัฒนารูปแบบจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ หรือวิธีการนำเสนอ ซึ่งในการนำเสนอการพัฒนารูปแบบ

การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ใช้รูปแบบเชิงภาษาที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยภาษาแผนภูมิหรือรูปภาพ ให้เห็น โครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และใช้ข้อความในการอธิบาย เพื่อให้ถึงรายละเอียดชัดเจนมากขึ้น

3. องค์ประกอบของรูปแบบ

จากการศึกษางานวิจัย นักวิชาการได้ให้ความหมายของ องค์ประกอบรูปแบบไว้ ดังนี้

Keeves (1997) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบโดยทั่วไปควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1) รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือผลที่จะเกิดขึ้น สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกต ในการที่จะทดสอบรูปแบบบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือ เพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้

2) โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์หรือเรื่องนั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวม ๆ (Associative relationship)

3) รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมถึงช่วยขยายขอบเขตของความรู้การสร้างมโนทัศน์ใหม่ ๆ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

4) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationships) เพื่อให้เกิดกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาดังนั้นรูปแบบควรจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้

Brown and Moberg (1980) ได้สังเคราะห์รูปแบบ และนำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ ดังนี้ 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี (Technology) 3) โครงสร้าง (Structure) 4) กระบวนการจัดการ (Management Process) และ 5) การตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

พิเชฐ โพธิ์ภักดี (2553) ได้นำเสนอไว้ว่า รูปแบบประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ และ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 โครงสร้างและสาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) ฐานะของสถานศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่วนกลาง 2) บทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้อำนวยการ 3) การกระจายอำนาจภารกิจ การจัดการศึกษา 4) ด้าน 4) หน่วยงานกำกับติดตาม ตรวจสอบและส่งเสริมสนับสนุนภารกิจของโรงเรียน และ 5) มาตรฐานและการประกันคุณภาพผู้เรียน และส่วนที่ 3 การนำสู่การปฏิบัติ และเงื่อนไขความสำเร็จ 1) การนำไปสู่การปฏิบัติ และ 2) เงื่อนไขความสำเร็จในส่วนการบริหารขององค์การ

ไมตรี บุญทศ (2554) นำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์

เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

อภิชา ธานีรัตน์ (2555) ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร และนำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ 2 ส่วน คือ

1) ส่วนนำของรูปแบบ ได้แก่ ความเป็นมา วัตถุประสงค์ แนวคิดและหลักการสำคัญ ในการนำมาสร้างรูปแบบและเงื่อนไขสู่ความสำเร็จ

2) องค์ประกอบของรูปแบบ 3 องค์ประกอบ คือ ปัจจัยที่สนับสนุนการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และแนวทางการนำรูปแบบไปปรับใช้

จันทรา สงศรี (2557) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบจากการทำวิจัยเรื่องศึกษารูปแบบการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาไว้ 3 ส่วน คือ บทนำ ชั้นกระบวนการ และปัจจัยสนับสนุน

สมาน อัครภูมิ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบูรณาการระบบการประกันคุณภาพภายในกับการบริหารสถานศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดกลาง โดยนำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) ชื่อรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) หลักการของรูปแบบ 4) องค์ประกอบหลักของรูปแบบ 5) แนวการประเมินผลรูปแบบ 6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ และ 7) เอกสารประกอบการนำรูปแบบไปใช้

ชिरวัฒน์ นิจนตร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา และสรุปว่ารูปแบบมีองค์ประกอบของรูปแบบอย่างน้อย 6 องค์ประกอบ คือ 1) วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของรูปแบบ 2) ตัวแปรหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3) ระบบหรือโครงสร้าง 4) กลไกหรือกระบวนการทำงาน 5) ข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีที่ใช้ในรูปแบบ และ 6) บริบทหรือสภาพแวดล้อมของรูปแบบ

กมลรัตน์ แก่นจันทร์ นารีรัตน์ รักวิจิตรกุล และเจริญ ราชโสภา (2560) ได้เสนอ องค์ประกอบของรูปแบบจากการทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ไว้ว่ารูปแบบประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กลไกของรูปแบบ วิธีดำเนินงานของรูปแบบ แนวการประเมินรูปแบบ และเงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ

เชาวกุล พรหมใจ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยกล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบของการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระสำคัญของรูปแบบ 4) แนวทางการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ และ 5) เงื่อนไขการนำไปสู่ความสำเร็จ

บุญชรัศม์ และคณะ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานคัดกรองนักเรียนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบในการศึกษาไว้ว่า ประกอบด้วย 4 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การดำเนินงาน 3) การตรวจสอบ และ 4) การปรับปรุงแก้ไข

ชนกฤต อึ้งน้อย (2563) ได้วิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบที่คล้ายกันไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

ภัสสร อรุณศรี (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตมัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี ได้เสนอแนวคิดถึง องค์ประกอบของรูปแบบ ที่ดีควรประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านเจตคติและทัศนคติ ของผู้ที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการมีส่วนร่วม 4) ด้านกระบวนการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน 5) ด้านการประเมินผล และ 6) ด้านการปรับปรุงและพัฒนา

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของจังหวัดร้อยเอ็ด ได้แบ่งองค์ประกอบไว้โดยเลือกองค์ประกอบที่ส่วนใหญ่เห็นสอดคล้องกัน ได้องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียน โดยสำหรับการสร้างรูปแบบการวิจัยในครั้งนี้มี 5 องค์ประกอบที่ สอดคล้องกัน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวทางการประเมิน และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

สมชัย จรรยาไพบูลย์ (2555) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไก ของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์ เฉพาะประกอบรูปแบบพร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระ ขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาและนำรูปแบบไปใช้

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น และนำมากำหนดเป็นองค์ประกอบ ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พิจารณาจากองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบ ที่กล่าวถึงเป็นจำนวนมาก โดยใช้หลักเกณฑ์การเลือกองค์ประกอบของรูปแบบที่มีค่าร้อยละ 50 ขึ้นไป ของจำนวนผู้ที่ได้กล่าวถึงประเด็นนั้น และนำมากำหนดกรอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้ ได้แก่ 1) ทฤษฎีและหลักการ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) แนวการประเมินของรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิเคราะห์กำหนดกรอบขององค์ประกอบของรูปแบบ

องค์ประกอบของรูปแบบ	แหล่งงานวิจัย/กรอบองค์ประกอบของรูปแบบ													สรุป		
	พิเชษฐ โพธิ์ภักดี (2553)	ไมตรี บุญทศ (2554)	อภิชา ธาณินทร์ (2555)	จันทร์ภา ส่งศรี (2557)	สมาน อัครภูมิ (2557)	จิรวัดน์ นิจเนตร (2560)	กมลรัตน์ แก่นจันทร์ และคณะ (2561)	เชาวกุล พรหมใจ (2561)	บุญชรัศม์และคณะ (2562)	ธนภฤต อึ้งน้อย (2563)	ภัสสร อรุณศรี (2563)	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี (2564)	สมชัย จรรย์กัญญา (2555)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบ
1. ทฤษฎีและหลักการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	11	84.62	1
2. วัตถุประสงค์	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	11	84.62	2
3. ระบบงานและกลไก	✓	✓	-	-	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	9	69.23	3
4. วิธีการดำเนินงาน	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	6	46.67	
5. แนวการประเมิน	-	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	✓	-	✓	✓	8	61.54	4
6. คำอธิบายประกอบ	✓	✓	-	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	4	30.77	
7. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	8	61.54	5
8. ปัจจัยการสนับสนุน	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	2	15.38	
9. ชื่อรูปแบบ	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.69	

		แหล่งงานวิจัย/กรอบองค์ประกอบของรูปแบบ	
องค์ประกอบของรูปแบบ		พิเชษฐ โพธิ์ภักดี (2553)	
		ไมตรี บุญทศ (2554)	
		อภิชา ธานีรัตน์ (2555)	
		จันทร์ภา ส่งศรี (2557)	
		สมาน อัครภูมิ (2557)	✓
		ศิริวัฒน์ นิจนทร (2560)	
		กมลรัตน์ แก่นจันทร์ และคณะ (2561)	
		เชาวกุล พรหมใจ (2561)	
		บุญศรีศรีและคณะ (2562)	✓
		ธนภฤต อึ้งน้อย (2563)	
		ภัตสร อรุณศรี (2563)	✓
		สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สุพรรณบุรี (2555)	
		สมชัย จรรย์ยาเพบูลย์ (2555)	
10.องค์ประกอบของรูปแบบ			1 7.69
11.การตรวจสอบ			2 15.38
12.การปรับปรุง			2 15.38
		สรุป	
		ความถี่	
		ร้อยละ	
		องค์ประกอบ	

4. ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบ

จากการศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบ มีผู้ที่ศึกษาและนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบไว้ ดังนี้

Willer (1986) กล่าวว่า การพัฒนาารูปแบบโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้าง (Construct) รูปแบบ และ 2) การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ

กนิษฐา นาวาร์ตัน (2549) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างรูปแบบไว้ ดังนี้

- 1) ขั้นรวบรวมปัญหา (Problem Formulation) เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
- 2) ขั้นพัฒนาารูปแบบ (Model Construction) ดำเนินการหลังจากการรวบรวมปัญหา พิจารณาวัตถุประสงค์เบื้องต้นของการสร้าง และลักษณะเฉพาะที่ต้องการของผลผลิตอาศัยข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น และคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความต้องการของผู้ใช้ด้วย เพราะถ้ารูปแบบมีค่าใช้จ่ายสูงและไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ ควรใช้หลักวิชาการในการพิจารณาว่าควรนำตัวแปรใดบ้างมาวางไว้ในรูปแบบที่จะสร้าง มีการประเมินค่าและความแปรปรวนอย่างระมัดระวังเมื่อสร้างเสร็จแล้ว ต้องดูว่าครอบคลุมตัวแปรทั้งหมดหรือไม่ มีความบกพร่องใด

- 3) ขั้นการทดสอบรูปแบบ (Testing)

- 4) ขั้นการนำไปใช้ (Implementation) เพื่อดูว่าบรรลุผลสำเร็จหรือมีความสมบูรณ์หรือไม่

- 5) ขั้นพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัย (Model updating) เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์กรและสถานการณ์ที่กระทบจากภายนอกและภายในองค์กร

วิระยุทธ ชาตะกาญจน์ (2557) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาารูปแบบการบริหารแบบสมดุสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ได้อธิบายถึงขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) การสร้างหรือพัฒนาารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ

สุรโรจน์ นวลมังสอ (2560) กล่าวถึง ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบว่า การพัฒนาารูปแบบ อาจเป็นทั้งการสร้างรูปแบบใหม่ ๆ ของลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ และการเสริมสร้างรูปแบบเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างทันเวลาและใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มสมรรถนะ ในการพัฒนาารูปแบบควรมีทฤษฎีรองรับ และมีการวิจัยเพื่อทดสอบรูปแบบก่อนที่จะทำรูปแบบไปใช้ตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนาารูปแบบนั้น

บุญชม ศรีสะอาด (2560) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยการพัฒนาารูปแบบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนาารูปแบบ และ 2) การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ในการพัฒนาารูปแบบ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพ 2) พัฒนาารูปแบบ และ 3) การนำรูปแบบไปใช้ และจะนำมาเป็นกรอบในการพัฒนาารูปแบบ ครั้งนี้

สำหรับขั้นตอนในการพัฒนาารูปแบบก่อนที่จะนำรูปแบบไปใช้จำเป็นต้องมีการตรวจสอบรูปแบบ เพื่อให้รูปแบบมีประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ ซึ่งมีนักวิชาการได้กำหนดในการตรวจสอบรูปแบบ ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2549) การตรวจสอบรูปแบบด้วยการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดการประเมินที่พัฒนาโดย The Joint Committee on Standards of Educational Evaluation ภายใต้การดำเนินงานของ (Suffete) และคณะได้นำเสนอหลักการประเมิน เพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบ ประกอบด้วยมาตรฐานคุณภาพรูปแบบการบริหาร 4 ด้าน ดังนี้

1) ความถูกต้อง (Accuracy) หมายถึง คุณลักษณะที่บ่งชี้ภาพรวมและทุกองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหาร เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

2) ความเหมาะสม (Propriety) หมายถึง คุณลักษณะที่บ่งชี้ภาพรวมทุกองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหาร มีความเหมาะสมและละค้ำนึ่งถึงผู้เกี่ยวข้องในการประเมินและผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมิน

3) ความเป็นไปได้ (Feasibility) หมายถึง คุณลักษณะที่บ่งชี้ภาพรวมและทุกองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหาร มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและก่อให้เกิดประสิทธิภาพ

4) ความเป็นประโยชน์ (Utility) หมายถึง คุณลักษณะที่บ่งชี้ถึงภาพรวมและทุกองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหาร เป็นการประเมินการสนองตอบต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ สามารถนำไปใช้ในการบริหารให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและเผยแพร่ต่อสาธารณชนต่อไปได้

Eisner (1976) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้และได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

1) การประเมินโดยแนวทางนี้มีได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-Based Model) การตอบสนองปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบสนองตอบ (Responsive model) หรือกระบวนการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามวิจญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพประสิทธิภาพหรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

2) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมิน โดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วิจัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการศึกษาขึ้นมาขึ้น ในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้มาเป็นผู้ประเมินผลทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้นผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นจริงจึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

3) เป็นรูปแบบที่ใช้บุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒินั้น เที่ยงธรรมและมีดุลพินิจที่ดีทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ นั้นจะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ

4) เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอรรถาธิบายและความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณาการบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประมวลผลการวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอทั้งนี้การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์และการเป็นที่เชื่อถือ (High Credit) ของวิชาชีพนั้นเป็นสำคัญ รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์ (2548) ได้ศึกษาและสรุปแนวคิดของนักวิชาการในเรื่องการประเมินรูปแบบไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การทดสอบโดยการพิสูจน์หรือตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมักจะใช้ในการทดสอบรูปแบบเชิงวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2) การทดสอบรูปแบบทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งอาจทดสอบด้วยวิธีการทางสถิติหรือการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้

การสร้างรูปแบบก็เพื่อทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบนั้นด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการประมาณค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบ ดังนั้น รูปแบบที่สร้างขึ้นจึงควรมีความชัดเจนและเหมาะสมกับวิธีทดสอบโดยปกติแล้วการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มักจะดำเนินการทดสอบรูปแบบด้วยวิธีทางสถิติ ผลของการทดสอบจะนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธรูปแบบนั้นและนำไปสู่การสร้างทฤษฎีใหม่ต่อไป จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบสามารถจะกระทำได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ

1) การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมิน ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานของคณะกรรมการประเมินทางการศึกษา (Joint Committee on Standards for Educational Evaluation) ได้เสนอหลักการเพื่อเป็นหลักฐานของกิจกรรมของการตรวจสอบรูปแบบ ซึ่งจัดเป็น 3 หมวด (Madams, Scriven and Stufflebeam 1983) ดังนี้

(1) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standard) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

(2) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standard) เป็นการประเมินการสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ

(3) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standard) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือและได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

2) การทดสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การทดสอบรูปแบบหรือการประเมินในบางเรื่องก็ไม่สามารถกระทำได้ด้วยข้อจำกัดสภาพการณ์ต่าง ๆ ซึ่ง Eisner (1976) ได้เสนอแนวคิดของการทดสอบหรือประเมินโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะเห็นว่าการวิจัยทางการศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการตามหลักการทางวิทยาศาสตร์เชิงปริมาณมากเกินไปและในบางเรื่องก็ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการได้ตัวเลขแล้วสรุป จึงได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะเน้นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกนำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไปแต่อาจจะผสมผสานปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิจรณ์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน เป็นรูปแบบการประเมินที่เป็นเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจาก

เป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ และต้องใช้ความรู้ ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง แนวคิดนี้ได้นำมาประยุกต์ใช้ในแนวทางการศึกษาระดับสูงมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะเป็นองค์ความรู้เฉพาะสาขา ผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้น ๆ จึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น ในวงการอุดมศึกษาจึงนิยม ๆ นำรูปแบบนี้มาใช้ในเรื่องที่ต้องการความลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะสูงตัวผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยเชื่อว่า คนเหล่านั้นเที่ยงธรรมและมีดุลพินิจที่ดี มาตรฐาน และเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ ก็เกิดประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิเอง

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การตรวจสอบรูปแบบ สามารถกระทำได้ 2 วิธี 1) ตรวจสอบโดยใช้ข้อมูลตัวเลข และ 2) การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งดำเนินการตรวจสอบรูปแบบ 4 ด้าน คือ 1) ความถูกต้อง (Accuracy) 2) ความเหมาะสม (Propriety) 3) ความเป็นไปได้ (Feasibility) และ 4) ความเป็นประโยชน์ (Utility)

เอกสารเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพบว่า นักวิชาการส่วนใหญ่ให้ความหมายไปในทำนองเดียวกันว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบไว้ ดังนี้

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558) ที่กล่าวถึง ความหมายของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยมีวิธีการและเครื่องมือ สำหรับครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสิ่งยั่วยุ ในทางที่ไม่เหมาะสมและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือในการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูและนักเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน รวมทั้ง การสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียนเพื่อให้การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีกระบวนการทำงานชัดเจน มีการประสานความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

จตุติกรณ์ นิสสัย (2558) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีองค์ประกอบ มีการประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อการดำเนินงานพัฒนาและการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน

บุญชรัศม์ พันธุ์วัฒน์ (2559) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าเป็นการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจนในแต่ละกระบวนการ และมีความต่อเนื่อง โดยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กำหนดความหมายของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง และ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน สอดคล้องกับบริบทการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อครู รวมทั้งการประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชนหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันแก้ไขปัญหา และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบละเอียด

อัจฉรา สอนโว (2560) ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะชีวิตในการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของการเป็นคนดี โดยมีบุคลากร 5 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูช่วยผู้ปกครอง และนักเรียนตาม 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อภายในและภายนอก

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ได้ให้ความหมายของ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายในและบุคคลภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทางโรงเรียน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบ มี 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีการปรับตัว เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะการดำเนินชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็งและปลอดภัย รู้จักยอมรับ และเข้าใจผู้อื่นดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

2. ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

สุบัน พรเวียง (2557) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

บุปผาชาติ เข้มวิชัย (2558) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญเพื่อพัฒนานักเรียนในสถานศึกษา โดยครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือ และป้องกัน แก้ไขปัญหาให้นักเรียนทุกคนอย่างเป็นระบบ กระบวนการทำงานที่ชัดเจนมีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบและประเมินผลได้ นอกจากครูที่ปรึกษา

แล้วยังมีคณะบุคคล ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือเพื่อส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไขความประพฤติ ของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเพื่อคุ้มครองดูแลรักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรมจรรยา มารยาทอันดี แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนต่อไป

จตุติกรณ์ นิสสัย (2558) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญและความจำเป็น ดังนี้

1) นักเรียนได้รับการส่งเสริมและให้พัฒนาในทุก ๆ ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านพฤติกรรมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

2) ครูที่ปรึกษามีการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้รับรู้ถึงข้อมูลเกี่ยวกับ ความสามารถทางการเรียน ข้อมูลสุขภาพของนักเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3) ผู้บริหารสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยในการส่งเสริมและพัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนได้

สุทัศน์ เอี่ยมแสง (2558) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ความสำคัญและความจำเป็น ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ปัญหา เพื่อเพิ่มศักยภาพ ให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม นักเรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีวิถีชีวิตที่พอเพียง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบันทั้งทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้เด็กและเยาวชนมีวิถีชีวิต ที่แตกต่างจากอดีต ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งการแก้ไขปัญหาไม่ใช่น้ำที่ของสถานศึกษา อย่างเดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญ

ชุตินาถ ถาวรแก้ว (2559) ได้สรุปความสำคัญและความจำเป็นของระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ร่วมมือกัน ช่วยเหลือดูแลนักเรียนให้ได้มีพัฒนาการที่ก้าวหน้าสามารถปรับตัวแก้ปัญหา มีพัฒนาการทางอารมณ์ ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง คุณธรรมจริยธรรม และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค พัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จและอยู่ได้อย่างมีความสุข

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในด้านการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโดยการมีส่วนร่วม จากบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข ตลอดจนอยู่ใน สังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพของตนเอง พร้อมทั้งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต อย่างมีคุณภาพรอบด้าน เป็นกำลังสำคัญของสังคม สามารถนำพาความรุ่งเรืองและความสงบสุข สู่ประเทศชาติต่อไป

3. วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

- 1) เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อให้โรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการทำงานร่วมกัน โดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้ามาวางแผนการดำเนินงานขั้นตอนอย่างมีระบบ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้กล่าวถึง กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) การรู้จักนักเรียนเป็นบุคคล

(1) ความหมาย

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูอาจารย์มีความเข้าใจนักเรียน มากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน และนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริม และพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้ จากเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายตามหลักวิชาการ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียน

(2) ความสำคัญ

ด้วยความหลากหลายของนักเรียน และนักเรียนแต่ละคนซึ่งมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่แตกต่างกัน ผ่านการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมในหลายลักษณะ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูอาจารย์มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนและนำมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายตามหลักวิชาการ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

(3) ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างน้อย 6 ด้านใหญ่ ๆ คือ

- ด้านความสามารถ แยกเป็น

ก) ด้านการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียน และพฤติกรรมกรเรียนในห้องเรียนที่มีผลการเรียนรู้อ่อนของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน เป็นต้น

ข) ด้านความสามารถอื่น ๆ ได้แก่ บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เป็นต้น

- ด้านสุขภาพ แยกเป็น

ก) ด้านร่างกาย ได้แก่ ส่วนสูง น้ำหนัก โรคประจำตัว และความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น

ข) ด้านจิตใจ ได้แก่ มีอารมณ์ซึมเศร้า วิตกกังวล หรือมีพฤติกรรมผิดปกติ เช่น พฤติกรรมไม่หยุดนิ่ง สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว ซ้ำอายุ

- ด้านพฤติกรรม
- ด้านครอบครัว แยกเป็น

ก) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน

ข) ด้านการคุ้มครองนักเรียน ได้แก่ จำนวนพี่น้องหรือบุคคลในครอบครัว สภาพของบิดามารดา บุคคลที่ควรดูแลรับผิดชอบนักเรียน ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว หรือการใช้ยาเสพติดการติดสุรา เป็นต้น

ค) ด้านการเลี้ยงดู

- ด้านสังคม
- ด้านอื่น ๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน

(4) วิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุม ทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัวที่สำคัญ คือ

- ระเบียบสะสม (ป.06./ปพ 8)

ระเบียบสะสมเป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจกับนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่น ๆ หรือเพื่อน ๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้

รูปแบบและรายละเอียดของระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรควบคุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ระเบียบสะสม เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนจึงต้องเป็นความลับ และเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครูที่ปรึกษา และมีตู้เก็บระเบียบสะสมไว้เรียบร้อย

ระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งต่อระเบียบสะสมไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอน หรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

- แบบประพจน์พฤติกรรมเด็ก

แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบเป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลต่อเนื่องกับสุขภาพจิตซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านคุณภาพจิตมากขึ้นแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก

เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิต เป็นผู้จัดทำขึ้นโดยพัฒนามาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันแพร่หลายในทวีปยุโรป เพราะมีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะกรรมการได้ทำการวิจัย เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง และความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย

แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน มี 3 ชุด คือ

- (1) ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเด็ก
- (2) ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินเด็ก
- (3) ชุดที่เด็กประเมินตนเอง

ทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหา และจำนวนข้อ 25 ข้อเท่ากัน ทางโรงเรียนอาจเลือกชุด ใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พร้อมกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

- วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ

ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระเบียนสะสมและแบบประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อนไม่พอเพียงหรือเกิดกรณีที่จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้าน

2) การคัดกรองนักเรียน

(1) ความหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียน คือ การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ตามขอบข่ายและเกณฑ์การคัดกรอง ที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มปกติ 2) กลุ่มเสี่ยง 3) กลุ่มมีปัญหา 4) กลุ่มพิเศษ

(2) ความสำคัญ

การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ ตามขอบข่ายและ เกณฑ์การคัดกรอง ที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม อาจนิยามกลุ่มได้ ดังนี้

- กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรอง ของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

- กลุ่มเสียง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสียงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

- กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหามาตาม เกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

- กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะ แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

(3) แนวทางวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาครูประจำชั้น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการประชุมครู เพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกัน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความดีของพฤติกรรมมีเท่าใดจึงจะจัดอยู่ในกลุ่มเสียงหรือกลุ่มที่มีปัญหา

3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

(1) ความหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กล่าวว่า การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน หมายถึง เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสียง/มีปัญหากลุ่มความสามารถพิเศษให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสียง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสียง/มีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

- การจัดกิจกรรมโฮมรูม
- การเยี่ยมบ้าน
- การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน
- การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

(2) ความสำคัญ

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสียงมีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสียงที่มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสียงมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

(3) วิธีการและเครื่องมือเพื่อส่งเสริมนักเรียน

การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณา ดำเนินการให้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

- การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียน เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูมอาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ให้มีบรรยากาศเสมือนบ้านที่มีครูประจำชั้นและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน และมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนในด้านต่าง ๆ

- การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง เป็นการพบปะกันระหว่างครูประจำชั้นกับผู้ปกครองนักเรียนที่ครูประจำชั้นดูแลอยู่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน

- การจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้าน เป็นกิจกรรมที่ครูไปเยี่ยมพบปะกับผู้ปกครองและนักเรียนที่บ้านของเขา อันจะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน และทำให้ครูได้รู้ได้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางบ้านของนักเรียน

- การจัดกิจกรรมอื่น ๆ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความภูมิใจในตนเอง ในด้านต่าง ๆ เช่น กิจกรรมกลุ่มผู้บำเพ็ญประโยชน์

4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา

(1) ความหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กล่าวไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหามีความหมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียน จนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ 1) การให้คำปรึกษาเบื้องต้น และ 2) การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(2) ความสำคัญ

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

(3) วิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันช่วยเหลือเรียน

การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

- การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เป็นการช่วยเหลือนักเรียนและช่วยป้องกันปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึกรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนในทางที่ไม่ถูกต้อง โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์

- การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา นอกจากจะเป็นการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแล้วการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคน และผู้ปกครอง

(4) ข้อพึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

- การรักษาความลับ เรื่องราวข้อมูลนักเรียนที่ต้องป้องกันและให้ความช่วยเหลือไม่ควรนำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการจะช่วยให้มีการป้องกันช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียน การบันทึกข้อมูลการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนควรเก็บไว้ในที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้

- การป้องกัน ต้องพิจารณาสาเหตุของการที่จะป้องกันให้ครบถ้วน และหาวิธีป้องกันและช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ เพราะการป้องกันมิได้เกิดจากสาเหตุใดเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจเกิดจากหลายๆ สาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การป้องกันมีหลายวิธีการ ต้องป้องกันให้ตรงกับสาเหตุและช่วยเหลือให้สอดคล้องกับความต้องการ และเหมาะสมกับนักเรียน เนื่องจากความแตกต่างของบุคคล ดังนั้นการป้องกันและให้ความช่วยเหลือนักเรียนควรจะให้คำแนะนำปรึกษาให้ถูกต้องและตรงกับสาเหตุ ควรมีกระบวนการหรือทักษะในการป้องกันและช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ผึกฝน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับการป้องกันช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละคน

5) การส่งต่อ

(1) ความหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้กล่าวถึง ด้านการส่งต่อไว้ว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษา อาจมีกรณีที่บางปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหานี้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพัง ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

- การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง

- การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากพิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีปัญหาที่มีความยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียนจะดูแลช่วยเหลือ

(2) ความสำคัญ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษา ตามกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ

หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เกยตื้นเป็นบอบบาทหน้าทีของครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ผู้เกี่ยวข้องคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไขช่วยเหลือ การส่งต่อ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

- การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง
- การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากพิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีปัญหาที่มีความยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียน จะดูแลช่วยเหลือได้

(3) แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูประจำชั้น

การส่งต่อนักเรียน เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้น มีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูประจำชั้น ดังนี้

- นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมหรือไม่ดีขึ้นหรือแย่ลง แม้ว่าครูประจำชั้นจะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ
- นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูประจำชั้น เช่น ให้ทำกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ เป็นต้น
- ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึกความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

(4) แนวทางดำเนินการส่งต่อนักเรียน

- ครูประจำชั้นประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน
- สรุปรายชื่อข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อ หรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง
- ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อโดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระมัดระวังมิให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล หรือโกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อและยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือตามแต่กรณีที่ครูประจำชั้นพิจารณาว่าเหมาะสม
- ครูประจำชั้นนัดแนะวัน เวลา สถานที่นัดพบครูที่รับช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย

กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่กล่าวมาข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้เพียง 5 ขั้นตอนหลัก ๆ แต่อย่างไรก็ตามได้มีนักวิชาการที่ศึกษาและพัฒนากระบวนการขั้นตอนที่แตกต่างกัน ดังนี้

ประสาน จินตนากุล (2555) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3

มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปว่า ควรศึกษาและติดตามการประเมินผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

จิตาภา มาประดิษฐ์ (2556) ได้นำเสนอข้อเสนอแนะในงานวิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ไว้ว่า ควรมีการประเมินผลการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของแต่ละโรงเรียนในสังกัด โดยมีครู บุคลากร ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม

ปรมาภรณ์ สนธิ (2560) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า สถานศึกษามีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารและคณะครูควรมีการวิเคราะห์สาเหตุปัญหาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหากำหนดวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทำการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการประเมินและติดตามผลการดำเนินงาน

นฤมล กอบแก้ว (2561) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ให้ข้อเสนอแนะในงานวิจัยไว้ว่า คณะครูในสถานะทีมที่ร่วมกันทำงาน โดยแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนและร่วมกันวางแผนในการพัฒนานักเรียน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน/หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าระดับทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน ที่ให้คำปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กำกับ ติดตามและประเมินผลการทำงานของทีม อย่างต่อเนื่องก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็ง ส่งผลให้การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ

นัญจรี เจริญสุข (2562) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยว่า ควรมีการประเมินการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สถานศึกษาได้ปรับปรุงพัฒนางานให้มีคุณภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการประเมินผล เป็นขั้นตอนหนึ่งที่จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนและกระบวนการเป็น 6 ขั้นตอน ที่สอดคล้องกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และใช้เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังนี้

- 1) รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- 2) คัดกรองผู้เรียน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน
- 5) การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน
- 6) การส่งต่อ

5. บทบาทและหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงต้องมีผู้รับผิดชอบดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ตามขั้นตอนและกระบวนการที่ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะช่วยให้ทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือตามเจตนารมณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดคณะกรรมการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 3 ชุด ได้แก่

5.1 คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) ประกอบด้วย

- 1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา
- 2) คณะกรรมการสถานศึกษา (จำนวน 2 คน)
- 3) เครือข่ายผู้ปกครอง (จำนวน 2 คน)
- 4) ผู้แทนจากเทศบาล (จำนวน 3 คน)
- 5) ผู้แทนฝ่ายปกครอง ผู้ใหญ่บ้าน, กำนัน (จำนวน 2 คน)
- 6) ผู้แทนทางศาสนา (จำนวน 1 คน)
- 7) ผู้แทนสภาองค์กรชุมชน (จำนวน 2 คน)
- 8) ผู้แทนครู (จำนวน 3 คน)
- 9) ผู้แทนตำรวจ (จำนวน 1 คน)
- 10) ผู้แทนสถานักเรียน (จำนวน 2 คน)

มีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- (2) สร้างขวัญกำลังใจ และพัฒนาบุคลากร
- (3) เป็นผู้นำในการผนึกพลัง บูรณาการภารกิจ โดยรวมของสถานศึกษา
- (4) ประสานสัมพันธ์และสร้างความเข้มแข็งให้ทีมประสาน (ทีมทำ) และ

เครือข่ายการดำเนินงานจากทุกภาคส่วนที่

- (5) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

5.2 คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน)

คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) ประกอบด้วยรองผู้อำนวยการที่ผู้บริหารมอบหมายเป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่งและหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ หัวหน้าระดับทุกระดับ หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานอนามัย ครูพยาบาล และหัวหน้างานแนะแนวเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน)

มีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) ปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2) ประสานงานระหว่างคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3) จัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาดำเนินงานและรับผิดชอบในการชี้แจงสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน
- 4) จัดการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอเพื่อแสวงหาแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5) สรุปรายงานผลการดำเนินงานและดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ)

คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ) ประกอบด้วยหัวหน้าระดับชั้น เป็นประธาน กรรมการมีคณะกรรมการตามตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ รองหัวหน้าระดับ ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และครูแนะแนวเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ)

มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและดำเนินการประชุมชี้แจง
- 2) บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานประเมินผลและจัดทำรายงานตามระดับชั้น
- 3) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียนเพื่อประโยชน์

ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4) ประชุมคณะกรรมการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

5) ดำเนินการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนและกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามเจตนารมณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดบทบาทหน้าที่คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนออกเป็นรายบุคคล ดังนี้

1) หัวหน้าระดับ/รองหัวหน้าระดับ

- (1) ติดตาม กำกับดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา
- (2) ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- (3) จัดประชุมครูในระดับเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- (4) จัดประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหารายกรณี (Case Conference)
- (5) บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและจัดทำรายงานประเมินผลระดับส่งผู้บริหาร

โดยผ่านทีมประสาน

2) ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น

(1) ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวทางที่กำหนด ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการรวบรวมข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดทำข้อมูลให้เป็นระบบและเป็นปัจจุบัน การคัดกรองนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจำแนกจัดกลุ่มผู้เรียน เช่น กลุ่มเด็กมีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาต้องการการช่วยเหลือโดยเร่งด่วนการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยจัดกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเองรักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิตการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษากรณีปัญหาที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อนทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มการส่งต่อนักเรียน กรณีมีปัญหาของนักเรียนซับซ้อนให้ส่งต่อไปยังครูแนะแนว ฝ่ายปกครองหรือผู้มีทักษะความสามารถตรงกับลักษณะปัญหา

(2) พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

(3) ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี

(4) บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผล รายงานส่งต่อหัวหน้าระดับ

3) ครูแนะแนว

(1) นิเทศ (Supervising) สนับสนุนและเป็นแกนหลักแก่ครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกคนในการให้ความรู้ เทคนิค วิธีการ และกระบวนการตามหลักจิตวิทยาและการแนะแนวเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นสำคัญต่อไปนี้ เทคนิค วิธีการ และเครื่องมือเพื่อการรู้จักและเข้าใจผู้เรียน รวมทั้งการคัดกรองจัดกลุ่มผู้เรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เช่น การใช้ระเบียบสะสม แบบทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และกิจกรรมสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มคัดกรองให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติและลักษณะของผู้เรียนกลุ่มพิเศษประเภทต่าง ๆ และเสนอแนวทางการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมและการพัฒนาผู้เรียน

(2) ให้คำปรึกษา (Counseling) แก่ผู้เรียน (ในกรณีที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขหรือยากต่อการช่วยเหลือ) ผู้ปกครอง และผู้ขอรับบริการทั่วไป

(3) ประสาน (Co-ordinating) กับผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นระบบ “เครือข่าย” ในการดำเนินงานแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(4) จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในคาบแนะแนว

(5) ให้บริการต่าง ๆ หรือจัดทำโครงการ กิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นการสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(6) ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี

(7) ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาต่อการช่วยเหลือของครูแนะแนว ให้ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกและติดตามผลการช่วยเหลือนั้น

(8) บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผลรายงานส่งผู้บริหารหรือหัวหน้าระดับ

4) ครูผู้สอนประจำวิชาและครูที่เกี่ยวข้อง

(1) ศึกษาข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนอย่างแท้จริง

(2) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ครูที่ปรึกษา และให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(3) ให้ข้อมูลการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและบริการต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

(4) ให้คำปรึกษาเบื้องต้นในรายวิชาที่สอน ในด้านการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ ทักษะการดำรงชีวิต และบุคลิกภาพที่พึงประสงค์

(5) พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาและการแนะแนวและนำมาบูรณาการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

(6) ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(7) บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน สรุปผล และรายงานส่งหัวหน้าระดับ

5) ผู้แทนนักเรียน

- (1) เรียนรู้และทำความเข้าใจกรอบแนวคิดของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- (2) ประสานงานในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น

ของเพื่อนนักเรียน

- (3) มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(4) เป็นแกนนำในการดูแลช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตอย่างเต็มตามศักยภาพ

สำหรับบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดบทบาทบนพื้นฐานนักเรียนทั่วไป ในสังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานศึกษามัธยมศึกษา แต่สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเป็นนักเรียนประจำรับเด็กด้อยโอกาสทั้ง 10 ประเภท ในขณะเดียวกันเป็นโรงเรียนแบบเรียนรวมที่รับผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษทางการศึกษา นั่นคือ เด็กพิการ 9 ประเภท โดยทั่วไปผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ คือ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนั้นในลักษณะโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์เป็นนักเรียนประจำจึงมีองค์ประกอบที่เพิ่มขึ้นจากผู้เรียนทั่วไปในการดูแลนักเรียนประจำ ได้แก่ ครูสอน และครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

ครูสอน (คู่มือการดูแลนักเรียนประจำ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่) มีหน้าที่ ดูแลรับผิดชอบนักเรียนประจำสอนตามที่ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะในแต่ละวัน ดังนี้

- 1) เเวรประจำวันได้ส่งมอบนักเรียนกลับนอนเวลา 18.30 น. ให้ครูประจำหอพักนักเรียนที่หอพักและตรวจสอบยอดจำนวนนักเรียนตามจำนวนนักเรียนที่อยู่ประจำนอน
- 2) มอบหมายภารกิจให้นักเรียนทำประจำวัน เช่น เก็บเสื้อผ้าที่ตากไว้ รดน้ำต้นไม้ของนอน เก็บขยะ ฯลฯ
- 3) หลังจากเวลา 18.30 น. ไปแล้วหากบุคลากรใดมีความจำเป็นให้นักเรียนทำกิจกรรมพิเศษ จะต้องบันทึกขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร บอกลักษณะของกิจกรรม สถานที่ที่ปฏิบัติ โดยขออนุญาตกับกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนและแจ้งครูประจำหอนอนรับทราบครูประจำหอนอนจึงอนุญาตให้นักเรียนไปร่วมกิจกรรมได้
- 4) ดูแลนักเรียนประจำสอน ให้ปฏิบัติตนเป็นไปตามระเบียบของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2560
- 5) ดูแลนักเรียนประจำสอนได้ปฏิบัติตนเป็นไปตามกิจวัตรประจำวันของนักเรียนโรงเรียนแบบอยู่ประจำ
- 6) ร่วมกับนักเรียนประจำสอนในการพัฒนาตกแต่งหอนอนให้เป็นไปตามมาตรฐานนอน
- 7) จัดระบบการดูแลนักเรียนในหอนอน โดยเน้นกระบวนการกลุ่มหรือระบบหมู่
- 8) ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน เมื่อนักเรียนเจ็บป่วยให้รายงานเป็นขั้นตอนโดยเฉพาะการประสานงานกับงานอนามัย

- 9) ดำเนินการจัดทำเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับหอนอน เช่น ทะเบียนวัสดุ ครุภัณฑ์ ประจำหอนอน ทะเบียนนักเรียนประจำหอนอน เอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายสิ่งของ เครื่องใช้ให้กับนักเรียน หลักฐานการฝาก/เบิกจ่ายเงินของนักเรียนประจำหอนอน สมุดเยี่ยมของหอนอน ฯลฯ
- 10) เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง ให้ความรักความอบอุ่นแก่นักเรียน ภายในหอนอนอย่างใกล้ชิด
- 11) ดูแลให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมทบทวนบทเรียน ทำการบ้าน ตั้งแต่เวลา 19.00 น. ถึง 20.00 น.
- 12) ร่วมกับนักเรียนประจำหอนอนในการพัฒนาตกแต่งหอนอน บริเวณหอนอน ในวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 09.00น. ถึง 11.00 น. แล้วรายงานให้โรงเรียนทราบ
- 13) ร่วมกับนักเรียนในหอนอนในการดูแลรักษาความสะอาดเครื่องนอน เช่น ซักผ้าห่ม ปลอกหมอน ตากที่นอน หมอน ฯลฯ อย่างน้อยเดือนละครั้ง
- 14) ดูแลการจัดตู้เสื้อผ้านักเรียน การปูผ้าปูที่นอน การพับผ้าห่ม ความสะอาดของหอนอน บริเวณหอนอน ราวตากผ้า ห้องน้ำ ห้องส้วมของหอนอนให้มีความสะอาด ความเรียบร้อย อยู่เสมอ พร้อมทั้งจะได้รับการตรวจตลอดเวลา
- 15) ปฏิบัติหน้าที่ครูเวรออกกำลังกายของนักเรียนตามที่โรงเรียนมอบหมาย
- 16) รายงานยอดจำนวนนักเรียนประจำหอนอนตั้งแต่เวลา 20.00 น. - 21.00 น. ให้กับผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามประจำวัน
- 17) ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักเรียนประจำหอนอน ให้มีและแต่งกายเป็นไปตามระเบียบหรือแนวปฏิบัติตามที่โรงเรียนกำหนด
- 18) ประชุม อบรม รับทราบและแก้ปัญหาของนักเรียนหลังจากที่นักเรียน ทำกิจกรรมสวดมนต์ไหว้พระหรือทำพิธีทางศาสนาที่ตนเองนับถือ ช่วงเวลา 20.00 น. - 21.00 น. กำกับดูแลให้นักเรียนได้พักผ่อนไม่รบกวนผู้อื่นก่อนเวลา 21.30 น.
- 19) ประสานงานติดต่อขอเบิกเครื่องใช้ส่วนตัวของนักเรียนประจำหอนอนกับพัสดุ ของงานกิจการนักเรียนตามวันเวลาที่กำหนด
- 20) ดำเนินการแก้ปัญหาให้นักเรียนภายในหอนอนและลงโทษนักเรียนในอำนาจ ของครูหอนอนอย่างน้อย 3 ครั้ง หากพิจารณาเห็นว่ายังไม่สามารถแก้ปัญหานักเรียนดังกล่าวได้ให้เสนอข้อมูล พร้อมหลักฐานมายังกลุ่มงานกิจการนักเรียนเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป
- 21) ดูแลเกี่ยวกับการใช้วัสดุ ครุภัณฑ์ประจำหอนอนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประโยชน์สูงสุดตามงบประมาณที่ได้รับ
- 22) จัดกิจกรรมประจำหอนอนเพื่อปลูกฝังด้านอาชีพประจำหอนอน เช่น ปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- 23) ไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นที่เป็นเพศตรงข้ามกับนักเรียนประจำหอนอนเข้าในเขตหอพัก ก่อนได้รับอนุญาต
- 24) ในวันหยุดราชการไม่อนุญาตให้นักเรียนขึ้นอยู่ภายในหอนอนการจัดกิจกรรม ของหอนอน เช่น การดูโทรทัศน์เพื่อความบันเทิง ให้ปฏิบัติได้หอนอนหรือบริเวณหอนอน

25) ครูประจำห้องนอนต้องมีการตรวจสอบสิ่งของที่ผิดระเบียบของโรงเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอและรายงานให้โรงเรียนทราบอยู่ตลอดเวลา

26) ครูประจำห้องนอนจะต้องร่วมกันในการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานไฟฟ้าตามนโยบายที่กำหนด

27) ครูประจำห้องนอนหญิง กรณีสามีมาพักที่โรงเรียนห้ามพาสามีมาพักที่ห้องนอน หากมีความจำเป็นต้องขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

28) ครูประจำห้องนอนต้องรายงานเหตุการณ์ประจำวันตามแบบที่โรงเรียนกำหนด

29) กรณีครูประจำห้องนอนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ให้บันทึกฝากห้องนอนเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่กำหนดล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงสามารถหยุดปฏิบัติหน้าที่ได้

30) การฝากห้องนอนแต่ละครั้งให้ฝากห้องนอนตามลำดับที่ของครูห้องนอนที่โรงเรียนกำหนด หากลำดับที่ของครูประจำห้องนอนใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ถือเป็นความรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ปัญหาดังกล่าว

31) การฝากห้องนอนของครูประจำห้องนอน กรณีมีความจำเป็นส่วนตัวฝากได้ไม่เกิน 2 ครั้ง/เดือน

32) ครูประจำห้องนอนสำรองจะต้องถือปฏิบัติหน้าที่เปรียบเสมือนครูประจำห้องนอนทุกประการ

33) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เห็นว่าจะมีประโยชน์สูงสุดกับการปฏิบัติหน้าที่ครูประจำห้องนอน

34) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ครูการศึกษาพิเศษ มีหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ กล่าวคือ

"คนพิการ" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ตาม ป ร ะ ะ เ ภา ท และหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

"ผู้ดูแลคนพิการ" หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้องหรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือรับอุปการะคนพิการ "แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล" หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

"เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก" หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการโดยเฉพาะ หรือที่มีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับ

ความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อรักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพ ที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นใดในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีวิตอิสระ

"ครูการศึกษาพิเศษ" หมายความว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป และปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

"การเรียนร่วม" หมายความว่า การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบ การศึกษาทั่วไป ทุกระดับและหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษา ให้สามารถรองรับการ เรียนการสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ

6. ประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือ

จากการศึกษานักวิชาการได้กล่าวถึง ประโยชน์ของระบบการดูแลช่วยเหลือไว้ ดังนี้

จตุติกรณ์ นิสสัย (2558) กล่าวถึง ประโยชน์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

- 1) นักเรียนมีการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหอย่างทั่วถึง
- 2) ครูรับรู้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน โดยนำข้อมูลนั้นมากำหนดเป็นแนวทางเพื่อ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
- 3) ผู้ปกครองและครูมีการร่วมมือกันในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ปรีกษา และร่วมกันหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
- 4) ผู้บริหารสามารถใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาหลักสูตร

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558) กล่าวถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ดังนี้

- 1) ประโยชน์ต่อนักเรียน
  - (1) นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและเป็นระบบ
  - (2) ช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองสามารถวางแผนชีวิตของตนเองได้
  - (3) นักเรียนมีความรู้สึกอบอุ่นและเป็นสุขต่อการดำเนินชีวิต
- 2) ประโยชน์ต่อครูและโรงเรียน
  - (1) ช่วยให้ครูที่ปรึกษาและครูประจำวิชามีเครื่องมือเทคนิคและวิธีการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบ
  - (2) ช่วยให้สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีมีความใกล้ชิดและอบอุ่น
  - (3) โรงเรียนสามารถนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาเป็นดัชนีประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน
- 3) ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง
  - (1) ผู้ปกครองมีความมั่นใจระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นว่าจะ ช่วยป้องกันแก้ไขส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - (2) ผู้ปกครองได้มีโอกาสพบปะกับครูและทางโรงเรียนมากขึ้น
  - (3) ผู้ปกครองและชุมชนสามารถนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปขยายผล ใช้ในครอบครัวและชุมชนได้

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า เมื่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามรูปแบบกระบวนการในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลที่ได้รับเกิดประโยชน์และคุณค่ากับหลายฝ่าย ได้แก่ นักเรียน ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรง นั่นคือการได้รับการดูแลช่วยเหลือนส่งเสริมและพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ครูได้พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ผู้ปกครองและชุมชนเกิดความเชื่อมั่นและยอมรับระบบการดำเนินงานของโรงเรียน ให้ความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ และนี่คือปัจจัยส่วนสำคัญที่สนับสนุนความสำเร็จของการดำเนินงาน

7. ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากการศึกษานักวิชาการ ได้กล่าวถึง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

นรินทร์ จุลทรัพย์ (2558) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1) ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนทุกระดับควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยกำหนดเป็นนโยบาย มีแผนกลยุทธ์ และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจน ตลอดจนให้การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเต็มที่และสม่ำเสมอ

2) ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนจะต้องถือว่าทุกระบวนการในระบบช่วยเหลือนักเรียนเป็นภารกิจที่ต้องปฏิบัติ

3) ผู้ปกครองและผู้นำชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทตามที่ได้รับมอบหมาย เพราะนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่บ้านและชุมชน ซึ่งมีอิทธิพลสูงมากต่อพฤติกรรมของนักเรียน

ชุตินาถ ถาวรแก้ว (2559) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครูทุกคน คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ทุกคณะครูที่ปรึกษาทุกฝ่ายต้องร่วมมือประสานสัมพันธ์กัน ผู้ปกครอง คณะกรรมการ หรือคณะทำงาน ทุกคณะ รวมทั้งการอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องเพื่อความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทุกคนทุกฝ่ายต้องร่วมมือร่วมใจประสานงานกัน ให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน มีการประชุมบุคลากรการดำเนินงานทุกฝ่าย โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน การอบรมให้ความรู้และทักษะการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1. ความหมายของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักวิชาการศึกษาหลายท่าน ได้ให้คำจำกัดความเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า Learning Disabilities ใช้ชื่อย่อว่า LD ในที่นี้จะนำเสนอ คำจำกัดความที่นิยมใช้กันอยู่โดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

Swanson (2019) ในกฎหมายซึ่งว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่อง (Individuals with Disabilities Education Act: IDEA) ของสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำจำกัดความว่า “ความบกพร่องทางการเรียนรู้” หมายถึง ความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอย่างทาง กระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา การพูด การเขียน ซึ่งอาจแสดงออกถึงความบกพร่องในความสามารถทางการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำหรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ และยังรวมไปถึงความบกพร่องทางการรับรู้ ความบาดเจ็บ ทางสมอง ความบกพร่องเพียงเล็กน้อยของการทำหน้าที่ของสมอง ความบกพร่องทางการอ่าน (dyslexia) ความบกพร่องในการพูดและในการเข้าใจภาษาพูดหรือภาษาเขียน (aphasia) แต่ไม่ครอบคลุมความบกพร่องทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจากความบกพร่องอื่น ได้แก่ ความบกพร่องทางการเห็นความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา และความบกพร่องทางอารมณ์ รวมทั้งความด้อยโอกาสอันเนื่องมาจาก เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม อย่างไรก็ตามคำจำกัดความโดย IDEA ยังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ว่าขาดความชัดเจน และมีความยากลำบากในการใช้จำแนกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2562) ได้กล่าวว่าคำจำกัดความของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายก็คือ คำจำกัดความของกระทรวงศึกษาธิการของ สหรัฐอเมริกา (U.S. Office of Education) และของคณะกรรมการร่วมแห่งชาติว่าด้วยความบกพร่องทางการเรียนรู้ (The National Joint Committee on Learning Disabilities-NJCLD) ไว้ว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นคำที่หมายถึง ความผิดปกติที่มีลักษณะหลากหลายที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดถึงความยากลำบากในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล และความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความผิดปกตินี้เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากความบกพร่องของระบบประสาทส่วนกลาง ปัญหาบางอย่างอาจมีไปตลอดชีวิตของบุคคลผู้นั้น นอกจากนี้บุคคลที่มีความบกพร่องดังกล่าว อาจแสดงออกถึงความไม่เป็นระบบระเบียบ ขาดทักษะทางสังคม แต่ปัญหาเหล่านี้ไม่เกี่ยวพันต่อ สภาพความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แม้ว่าสภาพความบกพร่องทางการเรียนรู้จะเกิดควบคู่ไปกับสภาพความบกพร่องทางร่างกายอื่น ๆ เช่น การสูญเสียสายตา หรือความบกพร่องทางสติปัญญา หรือความบกพร่องทางร่างกายอื่น ๆ หรืออิทธิพลจากภายนอก เช่น ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม หรือการสอนที่ไม่ถูกต้องแต่องค์ประกอบเหล่านี้มิได้เป็น สาเหตุสำคัญของความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) ได้สรุปความหมายของความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึงความผิดปกติในด้านใดด้านหนึ่ง หรือมากกว่า 1 ด้านของกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจภาษาหรือการใช้ภาษา ความผิดปกตินั้นอาจปรากฏในลักษณะความบกพร่องของความสามารถในการฟัง คิด พูด อ่าน เขียน สะกดคำ หรือคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์รวมทั้งสภาวะอื่น ๆ เช่น ความบกพร่องในการรับรู้ การบาดเจ็บทางสมอง ความผิดปกติเล็กน้อยของการทำงานของสมอง ความบกพร่องทางการอ่าน การสูญเสียความสามารถในการใช้หรือเข้าใจคำพูด ความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน ไม่รวมถึงปัญหาการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากความผิดปกติทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางอารมณ์ ความเสียเปรียบทางสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม หรือสถานะทางเศรษฐกิจสังคม

ทวิศักดิ์ สิริจิตน์เรธา (2558) ให้ความเห็นว่า แอล.ดี (LD. - Learning Disabilities) ในวงการศึกษาคำจำกัดความว่า "ความบกพร่องของกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐาน (Basic Psychological Process) ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ การใช้ภาษา การพูด หรือการเขียนซึ่งแสดงออกโดยความไม่สมบูรณ์ของความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคำนวณทางคณิตศาสตร์ความหมายครอบคลุมไปถึง ข้อจำกัดในการรับรู้ (Perceptual handicaps)การบาดเจ็บทางสมอง (Brain injury) ความผิดปกติเล็กน้อยในการทำงานของสมอง (minimal brain dysfunction) ดิสเล็กเซีย (dyslexia) และอะเฟเซีย (developmental aphasia) แต่ไม่ครอบคลุมในกลุ่มที่เป็นผลของความพิการทางตา หู หรือการเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาทางอารมณ์ หรือเกิดจากความเสียเปรียบทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม

ในวงการแพทย์ใช้การวินิจฉัยเป็น Learning Disorder (ตามเกณฑ์ของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน DSM-IV) หรือ Specific Developmental Disorder of Scholastic Skills (ตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก (ICD-10) คือ มีทักษะเฉพาะด้านที่ใช้ในการเรียน ด้านการอ่าน การเขียน หรือการคำนวณไม่เหมาะสมกับอายุจริง ระดับสติปัญญา และระดับการศึกษา โดยไม่ให้เกิดจากความผิดปกติร่างกายและระบบประสาทความบกพร่องของพัฒนาการแบบรอบด้านความบกพร่องทางสติปัญญา หรือขาดโอกาสทางการศึกษา

ศูนย์บริการจิตวิทยาเพื่อการศึกษาโรงพยาบาลนารมย์กล่าวว่า LD (learning Disabilities) คือ ความบกพร่องในการเรียนรู้ในเด็กที่มีสติปัญญาในเกณฑ์ปกติหรือฉลาดเหนือกว่าเด็กอื่น แต่การเรียนรู้ในด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายๆด้านช้ากว่าเพื่อนที่มีอายุเท่ากันทั้ง ๆ ที่เพื่อนอาจมีสติปัญญาเท่ากันหรือต่ำกว่า การบกพร่องในการเรียนรู้ มิได้เกิดจากความเกียจคร้านการขาดเรียนมีความพิการหรือปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งโรคนี้นพบในเด็กวัยเรียนได้ถึงร้อยละ 7

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติของระบบประสาททำให้สมองถูกจำกัดความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ รวมถึงการให้เหตุผลและอาจพบร่วมกับโรคทางจิตเวชอื่น ๆ เช่น โรคสมาธิสั้น อาจสังเกตได้จากการที่เด็กไม่สามารถจดจ่ออยู่กับสิ่งใดได้นาน ซึ่งส่งผลให้เด็กมีผลการเรียนที่ต่ำกว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งผู้ปกครองหรือครูผู้สอนจะต้องมีความเอาใจใส่ใกล้ชิดและรักษาด้วยวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กได้พัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ

2. สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้

มีนักวิชาการได้ระบุสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ด้วยกันหลากหลายแตกต่างกันไว้ ดังนี้ สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนและสถาบันราชานุกูล (2555) สรุปสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

1) การทำงานของสมองบางตำแหน่งบกพร่องโดยเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการใช้ภาษาทั้งการอ่านการเขียนและการพูด

2) พันธุกรรมจากการวิจัยพบว่า เครือญาติอันดับแรกของเด็ก LD ร้อยละ 35-40 จะมีปัญหาการเรียนรู้

3) การได้รับบาดเจ็บระหว่างคลอดหรือหลังคลอด

4) ความผิดปกติของโครโมโซม

นางนุช เพชรบุญวัฒน์ (2555) ได้สรุปสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) การได้รับบาดเจ็บทางสมองหลายคนกล่าวว่า การบาดเจ็บทางสมองเป็นสาเหตุสำคัญของความบกพร่องทางการเรียนรู้ การบาดเจ็บทางสมองอาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บระหว่างคลอดหรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้จะทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามในกรณีที่การได้รับบาดเจ็บไม่รุนแรงนัก สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นบางส่วน มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องการได้รับบาดเจ็บทางสมอง จึงส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของเด็กทำให้เด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2) กรรมพันธุ์ งานวิจัยเป็นจำนวนมากที่ระบุไว้ตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคนอาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกันแล้วมีความบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องปัญหาด้านการอ่าน การเขียนและการเข้าใจภาษา

3) สารพิษ สาเหตุที่เกิดจากสารพิษ ได้แก่ สารตะกั่ว เมื่อเด็กรับประทานอาหารดื่มน้ำที่มีสารตะกั่วเจือปน เช่น สีทาบ้านเก่า ๆ ไอเสียจากรถยนต์ ท่อน้ำประปาเก่า ๆ ที่เป็นสนิม เมื่อมีสารตะกั่วเข้าสู่ร่างกายเด็ก สารตะกั่วจะไปทำลายเซลล์สมองบางส่วนทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

4) อุบัติเหตุ บุคคลที่ได้รับความกระทบกระเทือนที่สมองอย่างรุนแรง เมื่อได้รับอุบัติเหตุไม่ว่าจะเป็นการล้มหัวฟาดพื้น อุบัติเหตุบนท้องถนน หรือสิ่งอื่นที่มากกระทบศีรษะอย่างรุนแรง อาจทำให้สมองได้รับบาดเจ็บ ซึ่งจะนำสู่ความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

ณภพ วาณิชสาร (2556) ได้สรุปสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) การได้รับบาดเจ็บทางสมอง บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในหลายประเทศมีความเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่สามารถเรียนได้ดีนั้น เนื่องมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง (Brain Damage) อาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงนัก (Minimal brain dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก มีบางส่วนเท่านั้นที่มีความบกพร่องไปบ้างทำให้เด็กมีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของเด็ก แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมด เพราะเด็กบางคนอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2) กรรมพันธุ์งานวิจัยจำนวนมากระบุตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการศึกษาค้นคว้าเป็นรายกรณี พบว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพี่น้องเกิดจากท้องเดียวกันมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่น้อง หรือญาติใกล้ชิดมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และการเข้าใจภาษา มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ว่า เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (Identical Twin) มีพบว่าฝาแฝดคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่านฝาแฝดอีกคนมักมีปัญหาในการอ่านเช่นเดียวกัน แต่ปัญหานี้ไม่พบบ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ (Fraternal Twin) จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าปัญหาในการเรียนรู้ อาจสืบทอดทางพันธุกรรมได้

3) สิ่งแวดล้อม สาเหตุทางสภาพสิ่งแวดล้อมนี้ หมายถึง สาเหตุอื่น ๆ ที่มาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมองและกรรมพันธุ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กภายหลังการคลอด เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้าด้วยสาเหตุบางประการ การที่ร่างกายได้รับสารบางประการอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและในวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการขาดโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะไม่ใช่สาเหตุ ที่ก่อให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แต่องค์ประกอบเหล่านี้อาจทำให้สภาพการเรียนรู้ของเด็กมีความบกพร่องมากขึ้น

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีสาเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องจากการได้รับการบาดเจ็บทางสมองอาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอดระหว่างคลอดหรือหลังคลอดพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมการที่เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้าการขาดสารอาหารในวัยทารกและวัยเด็กที่มีส่วนให้เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้

3. ประเภทและลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักวิชาการหลายท่านได้จำแนกประเภทและลักษณะเด็กที่มีบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

American Psychiatric Association (2000) ได้ระบุประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ในหนังสือ The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) ดังนี้ คือ

1) ความบกพร่องทางการอ่าน (Reading Disorder) หรือ Dyslexia เป็นความบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดและมีผลกระทบต่อผู้เรียนในวัยประถมศึกษาประมาณร้อยละ 2-8 ตัวอย่างอาการบกพร่อง ได้แก่ การแยกแยะหรือการจำตัวอักษร เช่น ความสับสนระหว่าง ตัว ม กับ น หรือตัว ถ กับ ภ ทำให้การเรียนรู้เรื่องคำศัพท์เป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียน

2) ความสามารถทางการเขียน (Disorder of Written Expression) หรือ Dysgraphia มีลักษณะของการแสดงออกทางการเขียนค่อนข้างยากลำบากสำหรับเด็ก แม้จะใช้เวลาและความพยายามมากเพียงใดก็ตาม ลายมือแทบอ่านไม่ออกเลยสาเหตุของปัญหาอาจเกิดจากการทำงานของสมองที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์และประสานกันเป็นอย่างดี เพื่อที่จะใช้ในเรื่องคำศัพท์ หลักภาษา การเคลื่อนไหวมือ และความจำ ดังนั้นความบกพร่องทางการเขียนอาจมีผลมาจากปัญหาด้านใดด้านหนึ่งได้ เช่น ถ้าเด็กไม่สามารถจะแยกแยะลำดับของเสียงในคำได้ ก็จะมีปัญหาในด้านการสะกดคำ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเขียนก็อาจจะเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านภาษา ด้านการแสดงออกทำให้ไม่สามารถแต่งหรือเติมประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาได้

3) ความบกพร่องทางด้านคณิตศาสตร์ (Mathematics Disorders) เช่น การคิดคำนวณคณิตศาสตร์ที่เป็นขั้นเป็นตอนที่สลับซับซ้อน หรือแม้ว่าจะเป็นการแก้โจทย์ คณิตศาสตร์อย่างง่าย ๆ ก็ตาม เนื่องจากการคิดคำนวณเกี่ยวข้องกับการจดจำจำนวน และสัญลักษณ์ ได้แก่ การจำสูตรคูณ การเรียงลำดับจำนวน และยังเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม เช่น หลักการต่าง ๆ ภาพของจำนวนและเศษส่วน สิ่งเหล่านี้อาจเป็นเรื่องยากมากสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการคิดคำนวณ ทั้งนี้ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนและความคิดรวบยอดหรือหลักการพื้นฐานทางคณิตศาสตร์นั้น มีแนวโน้มที่จะปรากฏชัดตั้งแต่ในช่วงต้นของการเรียนและความบกพร่องที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนสูงขึ้นไปมักจะเกี่ยวข้องกัปัญหาในการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

4) ความบกพร่องที่ไม่สามารถเฉพาะเจาะจง (Learning Disorder Not Otherwise Specified) American Psychiatric Association (2000) ได้กล่าวถึงรายการความบกพร่องในการเรียนรู้ประเภทอื่น ๆ อีก ที่ไม่เข้ากฎเกณฑ์ของความบกพร่องในการอ่าน การเขียน การคิด คำนวณ ซึ่งอาจจะหมายถึงความบกพร่องทั้ง 3 ประเภทที่เกิดร่วมกันหรือเป็นความบกพร่องที่ไม่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากนักไว้ใน Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition (DSM-IV) อีกด้วย

อัญชิตรา เศรษฐสิทธิ์ (2556) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) ปัญหาทางด้านภาษาไทย

(1) การอ่าน

- อ่านตะกุกตะกัก
- มักอ่านข้ามคำ มีปัญหาการจำพยัญชนะ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น ส

และ ล ผ และ ฝ

- จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้
- ไม่สามารถแยกเสียงสระได้ เช่น แสดง อ่านว่า แส-ดง แกลง อ่านว่า

แแก- ลง หรือ สนิทวงศ์ อ่านว่า สะ-นิ-ทวง

- อ่านกลับคำ เช่น จิตใจ อ่านเป็น ใจจิต

(2) การเขียน

- ลากเส้นวน ที่หัวพยัญชนะ เป็นเวลานาน ไม่รู้จะลาก หัวพยัญชนะเข้าหรือออก จึงลากวนเข้าไปมา

- เขียนตัวพยัญชนะ กลับด้าน เช่น ถ - ภ , ต - ค
- เขียนพยัญชนะ ก - ฮ ด้วยตนเองไม่ได้
- เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง
- เขียนคำตามเสียงอ่าน เช่น สามารถ เป็นสามาด, ขนมเป็น ขะหนม
- มีความยากลำบากในการเขียนให้อยู่ในกรอบหรือบนเส้นบรรทัด

(3) การฟัง ไม่เข้าใจคำพูดหรือไม่สามารถจับใจความเรื่องที่ฟังได้

(4) การพูด มักพูดเป็นคำ ๆ ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้

2) ปัญหาทางการคิดคำนวณ

- (1) ไม่เข้าใจพื้นฐาน ทางคณิตศาสตร์
- (2) ไม่สามารถ คิดคำนวณเลข ที่สลับ ซับซ้อนได้
- (3) ไม่สามารถ วิเคราะห์ โจทย์ปัญหาเลขได้
- (4) ไม่สามารถ นับเงิน ทอนเงินได้

3) ปัญหาทางสังคมอารมณ์ และด้านพฤติกรรม อาจพบในผู้เรียนบกพร่องด้านการเรียนรู้ ดังนี้

- (1) หลีกเลียง การอ่านการเขียน
- (2) ทำสมุดจดการบ้านหายบ่อย ๆ
- (3) บางคน อาจต่อต้าน แบบดื้อเจียบ ไม่ทำตามที่ครูสั่ง หรือปฏิเสธโดยตรง

ทำให้ดูเป็นเด็กเกียจคร้านทำงานสะเพร่า

- (4) ความจำไม่ดี เรียนได้หน้าลืมหลัง
- (5) ออดอ้อน แบบเด็ก ๆ โดยเฉพาะกรณีที่มีน้องเล็ก
- (6) กลัวครูดู กลัวเพื่อนล้อว่า “อ่านหนังสือซ้ำ”
- (7) กล่าวโทษว่าครูสอนไม่ดี หรือ โทษว่าเพื่อนแกล้ง
- (8) รู้สึกเบื่อหน่ายและท้อแท้ง่าย

(9) รู้สึกว่าตนเอง “ไม่เก่ง” “รู้สึกด้อย” และขาดความมั่นใจในตนเองมักตอบคำถามว่า “ทำไม่ได้” “ไม่รู้” หรือ “ไม่ทราบ”

(10) ทำตัวเป็นตัวตลกในห้องเรียน เพื่อกลบเกลื่อนความรู้สึกของตนเอง

(11) ก้าวร้าวกับพ่อแม่ ครู หรือเพื่อน

ผดุง อารยะวิญญู (2542) และศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543) สรุปไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1) ความบกพร่องทางการอ่าน

ความบกพร่องทางการอ่าน (Dyslexia) เป็นความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พบมากที่สุดโดยปกติความสามารถในการอ่านต้องอาศัยความต่อเนื่องของสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ การมุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่จะอ่าน และมีการเคลื่อนไหวสายตาตามหน้ากระดาษ และตามสิ่งที่อ่าน การจดจำตัวอักษรที่เป็นตัวแทนของเสียงนั้น ๆ ได้ การเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์ การรวบรวมสิ่งที่อ่านเป็นแนวคิด การเปรียบเทียบแนวคิดใหม่กับสิ่งที่เคยเป็นประสบการณ์เดิม และจัดเก็บเอาไว้ในหน่วยความจำ แต่เด็กที่มีปัญหาทางการอ่านจะมีความบกพร่องในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว นั่นคือเด็กจะไม่สามารถจำแนกตัวอักษรที่คล้ายกันได้ในขณะที่อ่าน ซึ่งเกิดจากการทำงานของสมองที่เกี่ยวกับการมองเห็น (Visual Processing) ผิดปกติ ทำให้ความสามารถในการจำแนกเสียงที่คล้ายคลึงกัน (Phonological Awareness) ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เช่น ไม่สามารถจำแนกคำว่า “บิน” ออกจากคำว่า “กิน” ได้ หรือมีปัญหาในการประสมตัวอักษรเป็นคำ เช่น ไม่เข้าใจว่าทำไม “ทราย” จึงอ่านเป็น “ชาย” หรือบางทีก็อ่านสลับตัวอักษร เช่น “กบ” เป็น “บก” รวมไปถึงปัญหาการวิเคราะห์คำ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านทั้งที่เป็นคำและประโยคส่งผลให้เด็กไม่สามารถตีความหมายและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นพฤติกรรมที่มักพบในเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน ก็คือการอ่านหนังสือช้า อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่มีความระมัดระวังในการอ่าน อ่านข้ามอ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ มีความลำบากในการอ่านจับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้

2) ความบกพร่องทางการเขียน

ความบกพร่องทางการเขียน (Dysgraphia) เป็นความบกพร่องที่แสดงออกให้ทราบถึงกระบวนการคิดที่อยู่ภายใน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยกลไกการทำงานของสมองที่ซับซ้อนเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลหลายส่วนประกอบกัน โดยแต่ละกลไกก็จะมีส่วนของสมองที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับกลไกนั้น ๆ ประสานงานอยู่ และเรียกการทำงานของสมองในส่วนนี้ว่า การทำงานแบบ Higher Cortical Function กล่าวคือ ในขั้นแรก เด็กจะต้องรวบรวมสิ่งที่เขียนเป็นความคิดรวบยอด แล้วนำสิ่งที่คิดไว้ไปเชื่อมโยงกับอักษรซึ่งเป็นสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน ต้องมีการจัดลำดับตำแหน่งของตัวอักษรและคำอย่างถูกต้อง ในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยกระบวนการที่เรียกว่า Visual Processing ต่อมาจึงนำตัวอักษรหรือคำที่เรียบเรียงไว้แล้วมาถ่ายทอดลงบนกระดาษโดยอาศัยการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อเรียบ เอ็น และข้อต่อต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่าการเคลื่อนไหวแบบ Kinetic Melody กระบวนการที่ใช้ในการเขียนทั้งหมด จึงเป็นการทำงานที่ซับซ้อนของสมอง ดังนั้นเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียน จึงมักจะเขียนตัวอักษรหรือคำสลับที่เขียนตัวอักษรผิดรูปแบบสะกดคำไม่ถูกต้อง เว้นวรรคไม่ถูกต้อง เขียนผิดไวยากรณ์ คัดลอกซ้ำ จับดินสอขม่งามไม่ถนัด และลายมือไม่ดี

3) ความบกพร่องทางการคำนวณ

ความบกพร่องทางการคำนวณ (Dyscalculia) จัดเป็นความบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการคำนวณ ได้แก่ การจดจำตัวเลข และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดปริมาณ ระยะทาง เวลา และหน่วยของเงินตรา เด็กที่มีความบกพร่องทางการคำนวณ มักจะไม่เข้าใจค่าของตัวเลขตั้งแต่หลักหน่วย สิบ ร้อย พัน หมื่น เรื่อย ๆ ไป นับเลขไปข้างหน้า หรือถอยหลังไม่ได้ คำนวณบวก ลบ คูณ หาร ด้วยการนับนิ้ว จำสูตรคูณไม่ได้ เขียนเลขกลับกัน มีความลำบากในการตีโจทย์ปัญหา หรืออ่านตัวเลขหลายตัว ไม่เข้าใจเรื่องเวลา ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับระยะทาง และความคิดเชิงปริมาณ

4) ความบกพร่องที่ไม่เฉพาะเจาะจง

ความบกพร่องที่ไม่เฉพาะเจาะจง (Learning Disorder Not Otherwise Specified) จากรายละเอียดในคู่มือการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต พิมพ์ครั้งที่ 4 (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders Fourth Edition) เรียกว่า DSM IV ได้ให้รายการความบกพร่องทางการเรียนรู้ประเภทอื่น ๆ ที่ไม่เข้าเกณฑ์ของความบกพร่องทางการอ่าน การเขียน และการคำนวณ ซึ่งอาจจะหมายถึงความบกพร่องทั้ง 3 ประเภทเกิดร่วมกัน หรือความบกพร่องที่ไม่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากนัก ความบกพร่องอื่น ๆ ที่พบร่วมกับความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่

(1) ความบกพร่องทางด้านสมาธิ (Attention Disorders) เป็นปัญหาที่พบร่วมกับภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้บ่อย แต่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องของสหรัฐอเมริกา ไม่ได้กำหนดให้เป็นความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทั้งนี้การวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและความบกพร่องด้านสมาธิมีความชัดเจนและแยกขาดจากกัน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ร่วมกับความบกพร่องทางสมาธิ จะไม่สามารถจดจ่อและสนใจกับสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ บางคนหุนหันพลันแล่น อดทนรออะไรไม่ได้ ชอบขัดจังหวะเวลาคนอื่นพูด ทำให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมในห้องเรียนกับเพื่อนและครู

(2) ความบกพร่องทางการสื่อสาร (Communication Disorders) เป็นตัวบ่งชี้แรกเริ่มที่สุดของความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษาจะมีความยากในการออกเสียงพูด การใช้ภาษาพูดเพื่อสื่อสารหรือการเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด โดยมีลักษณะของปัญหา คือ

- ความบกพร่องทางการแสดงออกด้วยภาษา จะเป็นปัญหาในด้านการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดออกมาด้วยการพูด เช่น เด็กบางคนเรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ ผิด

- ความบกพร่องทางการรับรู้ภาษาและการแสดงออก จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจในคำพูดในบางแง่ หรือบางด้าน เช่น คนงานที่ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ ซึ่งคนเหล่านี้มีการได้ยินปกติ เพียงแต่เขาไม่สามารถจะทำความเข้าใจกับเสียงกับคำหรือกับประโยคบางประโยคที่เขาได้ยิน

- ความบกพร่องทางการออกเสียง เป็นปัญหาในการควบคุมอัตราการพูดของตนเอง หรืออาจมีช่วงห่างของพัฒนาการด้านการเรียนรู้ที่จะออกเสียงพูดล่าช้ากว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543) ยังได้กล่าวถึงประเภทและลักษณะของความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า ในอดีตเรียกการบกพร่องในการเรียนรู้ว่า เป็นความบกพร่องทางด้านทักษะทางวิชาการ (Academic Skill Disorders) เพราะผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มักจะตามไม่ทันเพื่อนร่วมชั้นเรียนทางด้านวิชาการ อาจจะล่าช้าหลังจากเพื่อนไปหลายปีในเรื่องของทักษะการอ่าน การเขียน หรือการคิดคำนวณ

ณภพ วานิชสาร (2556) ได้สรุปประเภทของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

- 1) ความบกพร่องทางการฟังและการพูด
- 2) ความบกพร่องทางการอ่าน
- 3) ความบกพร่องทางการเขียน
- 4) ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์
- 5) ความบกพร่องทางกระบวนการคิด

นอกจากนั้นยังอาจพบความบกพร่องทางด้านอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ความบกพร่องเกี่ยวกับสมาธิ ความบกพร่องเกี่ยวกับการรับรู้ และความบกพร่องที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวได้อีกด้วย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าเกณฑ์ในการจำแนกประเภทจะมีความคล้ายคลึงกันเพียงแต่ใช้ชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไปและจำแนกรายละเอียดปลีกย่อยออกจากประเภทใหญ่ ๆ ดังนั้นเมื่อกำหนดปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภทแล้วจะสามารถจำแนกความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ คือ 1) ความบกพร่องทางการอ่าน 2) ความบกพร่องทางการคิดคำนวณหรือคณิตศาสตร์ 3) ความบกพร่องทางการเขียน และ 4) ความบกพร่องด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการเคลื่อนไหว สมาธิ ความสนใจ การจดจำและพฤติกรรมด้านสังคม

4. การช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นักวิชาการได้อธิบายและให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

เบญจพร ปัญญาวยง (2545) ได้เสนอแนวทางการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติไว้ ดังนี้

1) พยายามให้เด็กทำงานที่สอดคล้องกับความสามารถของเด็กให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จทางการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น คนอื่น ๆ ด้วยซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

2) ให้คำสั่ง คำชี้แจงงานหรือคำสั่งชี้แจงในบทเรียนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และต้องแน่ใจว่าข้อความที่ครูถ่ายทอดให้กับเด็กเป็นที่เข้าใจของเด็ก เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนมากจะมีปัญหาทางด้านการใช้และความเข้าใจภาษา

3) ถ้าเด็กไม่อยู่นิ่งและมีที่ท่าจะรบกวนการเรียนของเพื่อนคนอื่น ๆ ครูต้องแยกเด็กออกไปต่างหาก ให้อยู่ในสถานที่เฉพาะ ซึ่งการทำเช่นนี้ไม่ใช่การทำโทษแต่เป็นการปล่อยเด็กให้ทำในสิ่งที่เด็กต้องการได้อย่างอิสระและเป็นการปรับพฤติกรรมของเด็กไปในตัว

4) ยอมรับเด็ก เข้าใจเด็กและพยายามหาทางช่วยเหลือให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามหน้าที่ของครู ต้องไม่พยายามทำลายพฤติกรรมเด็กหรืออารมณ์ของเด็ก หากพบว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีปัญหาทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์แทรกซ้อนเข้ามาด้วย

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้กล่าวถึง หลักการช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) สำหรับครู ไว้ดังนี้

1) รู้จักลักษณะของเด็กที่เป็นสัญญาณเตือนว่าเด็กอาจมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กล่าวคือ เด็กแสดงออกถึงความยากลำบากในการอ่าน การเขียน การคำนวณ ความจำ ความตั้งใจ สมาธิ ทักษะการจัดการ การทำงานประสานกันของร่างกาย และพฤติกรรมทางสังคม เด็กที่เป็น LD มักจะเป็นเด็กมีผลการเรียนไม่ดีทั้ง ๆ ที่เด็กเฉลียวฉลาด

2) เข้าร่วมในการฝึกอบรมหรือการอบรมเชิงปฏิบัติการหรือโปรแกรมพัฒนาบุคลากรต่าง ๆ ครูต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะทางการสอนและแลกเปลี่ยนแบ่งปันกับบรรดาครูด้วยกัน รวมทั้งขอความช่วยเหลือจากองค์กรที่มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาพิเศษสำหรับความบกพร่องทางการเรียนรู้

3) วางแผนการจัดทำแฟ้มข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน สังเกตติดตามความสามารถ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนแต่ละคน

4) พัฒนาเทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้เทคนิคหรือนวัตกรรมเพื่อดึงความสนใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และต้องปรับปรุงโอกาสในการเรียนรู้ของเด็กด้วยการจัดเตรียมการเรียนการสอนรายบุคคล (individualized education plan - IEP)

5) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มักมีความยากลำบากในการดึงความคิดรวบยอดและการติดต่อสื่อสารในชั้นเรียนมากกว่าเด็กคนอื่น ดังนั้นครูควรปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และความสามารถของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

6) จัดเตรียมโครงสร้างของการเรียนรู้เน้นการพัฒนานิสัยการทำงานและการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ต้องสอนให้เด็กสังเกตความก้าวหน้าและจัดระเบียบเวลา (และความพยายามที่ใช้ในการทำงานแต่ละอย่าง)

7) พยายามสร้างความภาคภูมิใจในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โดยมองหาจุดดี จุดแข็งของเด็กและให้คำชมอยู่เสมอ

8) ประชุมกับผู้ปกครองเพื่ออภิปรายปัญหาของเด็กที่โรงเรียนร่วมมือกับผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กในการให้การศึกษาพิเศษหรือการศึกษารายบุคคลกับเด็กและแนะนำกลยุทธ์ที่สามารถนำไปใช้ในระหว่างสัปดาห์หรือในช่วงวันหยุดได้

9) ทำความเข้าใจกฎหมายและขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมการศึกษาพิเศษหรือโปรแกรมการศึกษารายบุคคล เป็นกระบอกเสียงให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้รักษาสิทธิของเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ในฐานะที่เด็กเป็นสมาชิกของชุมชน โรงเรียน

10) ครูสามารถทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของทางโรงเรียนในการช่วยเหลือเด็ก ปรับให้เกิดความยืดหยุ่นในกระบวนการสอนในชั้นเรียน ใช้ประโยชน์จากสื่อวัสดุที่มีลักษณะ ตรวจสอบคำตอบได้ด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้เด็กได้รับผลย้อนกลับหรือได้ข้อมูลป้อนกลับทันทีทันใดโดยไม่ต้องรู้สึกอับอายคนอื่นใช้คอมพิวเตอร์สำหรับฝึกทักษะและฝึกปฏิบัติต่าง ๆ รวมทั้งสอนให้เด็กใช้คอมพิวเตอร์แบบประมวลคำ

11) ให้การเสริมแรงทางบวก เช่น คำชมต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เมื่อแสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

12) คุณครูควรเข้าใจว่าการที่นักเรียนที่มีภาวะ LD และต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษนั้น ไม่ได้หมายความว่านักเรียนผู้นั้น มีอภิสิทธิ์เหนือนักเรียนคนอื่น เพียงแต่ว่าเขามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือและดูแลที่แตกต่างออกไป เปรียบเสมือนนักเรียนที่มีความพิการทางสายตาที่จำเป็นต้องเรียนรู้โดยการใช้อักษรเบรลล์

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) ได้สรุปกระบวนการในการช่วยเหลือและดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) ระดับอนุบาล การให้ความช่วยเหลือเด็กในรูปแบบพัฒนาการเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เน้นคุณค่าและความสมบูรณ์ ให้เด็กได้รับประสบการณ์และโอกาสที่หลากหลายในการเรียนรู้ กระตุ้นพัฒนาการผ่านภาษาและการเล่าเรื่อง การทัศนศึกษา และโอกาสในการสร้างสรรค์ในรูปแบบการคิด โดยกระตุ้นการคิดเป็นหลัก มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความจำ การจำแนกภาษา การสร้างมโนทัศน์ การประเมินตนเอง การแก้ปัญหาและความเข้าใจ ส่วนรูปแบบพฤติกรรมเป็นการตั้งเป้าหมายที่วัดได้สำหรับเด็กแต่ละคนใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม การเสริมแรงที่เหมาะสมการสอนทางตรงและการบันทึกความก้าวหน้าเพื่อการวางแผนอย่างต่อเนื่อง

2) ระดับประถมศึกษา การให้ความช่วยเหลือจะเน้นวิชาการด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ และการใช้ภาษา จากการศึกษางานวิจัย พบว่า วิธีสอนที่มีประสิทธิผล คือ การสอนที่แตกต่าง การสอนกลยุทธ์ในการเรียนรู้ การสอนทักษะที่บกพร่องโดยตรง

3) ระดับมัธยมศึกษา การช่วยเหลือเด็กในระดับนี้จะเป็นการสอนกลยุทธ์ที่หลากหลาย ทักษะการตระหนักรู้ในตนเอง การกำกับตนเอง การส่งเสริมสนับสนุนตนเอง และทักษะทางสังคมนอกจากนี้แล้วการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ต้องทำควบคู่กับการสอนทักษะที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาการ ซึ่งรวมถึงทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ การนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ และความเข้าใจโครงสร้างเนื้อหาของบทเรียน ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเปลี่ยนผ่านเพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาหรือการทำงาน

4) ระดับอุดมศึกษา ในวัยนี้ยังต้องการความช่วยเหลือ และสิ่งอำนวยความสะดวก จากศูนย์บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการระดับอุดมศึกษา บริการส่วนใหญ่ ประกอบด้วย การให้เวลาในการทำงานหรือการสอบเพิ่มขึ้น การปรับข้อสอบและวิธีการสอบ เช่น การสอบปากเปล่าควบคู่กับการสอบข้อเขียน การแยกสอบในห้องที่ไม่มีสิ่งรบกวน การสอนพิเศษ การลงทะเบียนเรียนล่วงหน้า การใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และการมีผู้ช่วยจดบันทึก

สรุปได้ว่า การช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การศึกษาจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนการสอนโดยใช้วิธีที่หลากหลายที่สอดคล้องกับผู้เรียน การจัดทำแฟ้มข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนสังเกต ติดตามความสามารถ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนแต่ละคน พัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพจัดเตรียมการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล (Individualized education plan: IEP) ปรับการเรียนการสอนให้มีรูปแบบที่หลากหลายและตรงความสามารถของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

บริบทของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ตั้งอยู่ที่ 11 หมู่ 7 ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ รหัสไปรษณีย์ 81140 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โทรศัพท์ 075-689030 โทรสาร 075-689030 เปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้กำหนดอัตลักษณ์นักเรียน “รักษ์สิ่งแวดล้อม ดีพร้อมมารยาท มีศาสตร์งานอาชีพ” และเอกลักษณ์ของโรงเรียน “สิ่งแวดล้อมเด่น เป็นแหล่งเรียนรู้สู่อาชีพ” ภายใต้วิสัยทัศน์ “ภายในปีการศึกษา 2563 นักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม ความรู้ เทคโนโลยี การพัฒนาทักษะอาชีพและสิ่งแวดล้อม สามารถดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยกำหนดออกเป็นพันธกิจ เป้าประสงค์และกลยุทธ์ของการปฏิบัติโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ดังนี้

พันธกิจ

- 1) สร้างและขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง
- 2) พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรของสถานศึกษา
- 3) ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์และคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) ส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศและด้านคุณธรรมจริยธรรม สมรรถนะหลัก
- 6) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายนอก จัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อความเป็นอยู่และการเรียนรู้ของนักเรียน
- 7) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรอาชีพเพื่อการมีงานทำ หลักสูตรท้องถิ่นให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

เป้าประสงค์

- 1) เด็กด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
- 2) ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ
- 3) ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา
- 4) ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมและมีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ ศิลปะ ดนตรี กีฬาและเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 6) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา
- 7) ผู้เรียนมีทักษะอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 8) ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์และคุณลักษณะตามอัตลักษณ์
- 9) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ภาระงานการจัดการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศและมีคุณธรรมจริยธรรม สมรรถนะหลัก
- 10) สถานศึกษามีการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้มีคุณภาพ
- 11) จัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อความเป็นอยู่และการเรียนรู้ของนักเรียน
- 12) สถานศึกษามีหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรอาชีพเพื่อการมีงานทำ หลักสูตรท้องถิ่น ที่เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสได้รับบริการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
- 2) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของชาติ
- 3) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต
- 4) ส่งเสริม สนับสนุน ครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านความรู้ ภาระงานการจัดการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศและด้านคุณธรรมจริยธรรมสมรรถนะหลัก
- 5) ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 6) ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรอาชีพเพื่อการมีงานทำ หลักสูตรท้องถิ่นและกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

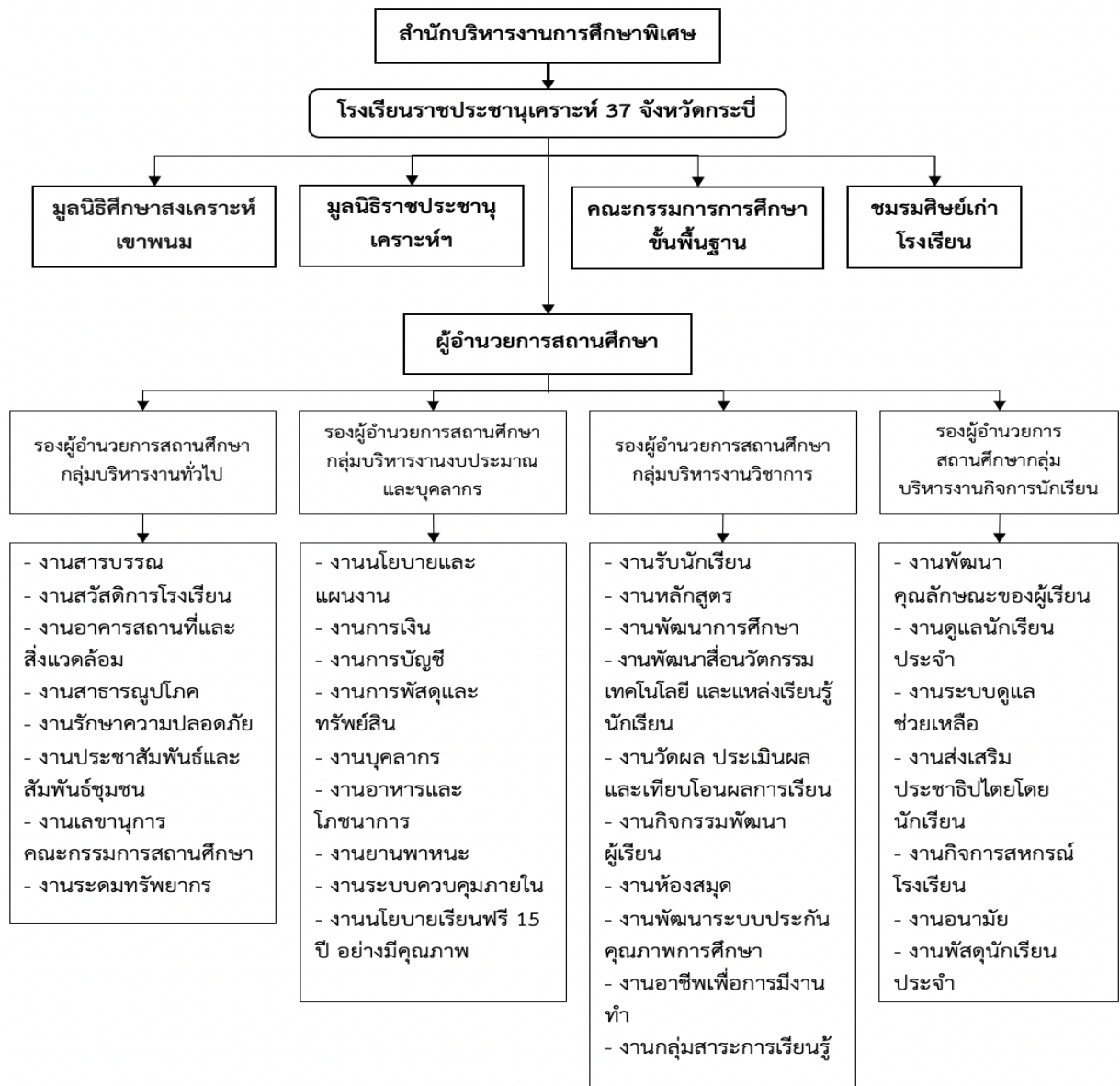
มาตรการ

- 1) พัฒนาระบบการรับนักเรียน
- 2) พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ
- 3) ส่งเสริมด้านการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ
- 4) พัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน
- 5) ส่งเสริมความสามารถในการสร้างนวัตกรรมความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ ศิลปะ ดนตรี กีฬาและเทคโนโลยีของผู้เรียน
- 6) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 7) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 8) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 9) สร้างเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์
- 10) สร้างเสริมให้ผู้เรียนรักษาสິงแวดล้อมมีทักษะการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 11) ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 12) ส่งเสริมและพัฒนา ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพในการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 13) ส่งเสริมและพัฒนา ครูและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 14) ส่งเสริม สนับสนุน ครูและบุคลากรทางการศึกษาใช้กระบวนการวิจัยมาพัฒนาการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน
- 15) พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยการนิเทศทางการศึกษา
- 16) ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 17) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษา
- 18) เสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 19) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
- 20) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

โครงสร้างบริหารงานโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ภาพที่ 1 โครงสร้างการบริหาร โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ข้อมูลนักเรียน

ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียน ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563

ที่	ระดับชั้น	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
1	ประถมศึกษาปีที่ 1	1	10
2	ประถมศึกษาปีที่ 2	1	35
3	ประถมศึกษาปีที่ 3	2	49
4	ประถมศึกษาปีที่ 4	2	42
5	ประถมศึกษาปีที่ 5	2	66
6	ประถมศึกษาปีที่ 6	2	82
7	มัธยมศึกษาปีที่ 1	4	135
8	มัธยมศึกษาปีที่ 2	4	146
9	มัธยมศึกษาปีที่ 3	4	117
10	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3	91
11	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3	93
12	มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	73
รวมทั้งสิ้น		30	939

ข้อมูลบุคลากร

ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนผู้บริหาร ครู และบุคลากร โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563

ตำแหน่ง	ชาย	หญิง	รวม
ฝ่ายบริหาร	3	2	5
ข้าราชการครู	21	38	59
พนักงานราชการ	6	6	12
ครูอัตราจ้าง	1	2	3
ลูกจ้างประจำ	1	2	3

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตำแหน่ง	ชาย	หญิง	รวม
พี่เลี้ยงเด็กพิการ	3	5	8
ลูกจ้างชั่วคราว	3	2	5
พนักงานธุรการ	-	1	1
รวมทั้งสิ้น	38	58	96

บทบาทและการจัดการศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แบบอยู่ประจำรับเด็กด้อยโอกาสทั้ง 10 ประเภท ได้แก่ เด็กยากจน เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ถูกทำร้ายอย่างทารุณ เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ เด็กในชนกลุ่มน้อย เด็กเร่ร่อน เด็กถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือแรงงานเด็ก เด็กที่อยู่ในธุรกิจบริการทางเพศหรือโสเภณีเด็ก และเด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเข้าศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้รับการพัฒนาทั้งในด้านความรู้ คุณธรรม จริยธรรมมีพัฒนาการ ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย สามารถบรรลุถึงศักยภาพสูงสุดของตนเองได้

การจัดการศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษา โดยการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ให้เป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ตามนโยบายของต้นสังกัด เสริมสร้างหลักสูตรอาชีพเพื่อการมีงานทำและหลักสูตรทวิศึกษา เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้ผู้เรียนทางด้านวิชาชีพ ทักษะและความสามารถต่าง ๆ เป็นพื้นฐานสำคัญในการประกอบอาชีพ และหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเฉพาะ ให้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ได้รับการพัฒนาตนเองตามศักยภาพของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ โรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ ทักษะทางวิชาการ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์และด้านทักษะการดำรงชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ประเวศ ปรีดาชัยกุล (2559) ได้ศึกษาประสิทธิผลการคัดกรองช่วยเหลือนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 12 โรงเรียน ในจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการคัดกรองช่วยเหลือนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 12 โรงเรียนในจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการศึกษาโดยรวบรวมข้อมูลจากโครงการคัดกรองช่วยเหลือนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งได้แก่ โรคสมาธิสั้น โรคในกลุ่มออทิสติก ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ และภาวะเรียนรู้ล่าช้า ดำเนินโครงการมาเป็นระยะเวลา 1 ปี เด็กจำนวน 10,737 คน ได้รับการคัดกรองด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กวัยเรียนของสถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต ซึ่งหากพบว่ามีคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 6 คะแนนใน 10 คะแนน จะสงสัยว่ามีความเสี่ยง จากการคัดกรองพบเด็กกลุ่มเสี่ยง 827 คน ผู้ปกครองพาเด็กเข้ารับการรักษาต่อ 154 คน ผู้วิจัยสุ่มเลือกเด็กกลุ่มเสี่ยงที่เข้ารับการรักษามาเปรียบเทียบกับเด็กกลุ่มเสี่ยงที่ไม่ได้เข้ารับการรักษา โดยเปรียบเทียบจากการเปลี่ยนแปลงของคะแนนอาการจากแบบสังเกตพฤติกรรม และการเปลี่ยนแปลงของผลการเรียน จากนั้นนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้วย independent t-test และวัดขนาดของความสัมพันธ์ด้วย Odds Ratio ผลการศึกษา พบว่า เด็กกลุ่มเสี่ยงที่เข้ารับการรักษามีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนอาการดีขึ้นเฉลี่ย 4.26 คะแนน เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการรักษามีคะแนนของอาการแยลงเฉลี่ย 0.86 คะแนน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $p < 0.01$ และพบว่าเด็กกลุ่มเสี่ยงที่เข้ารับการรักษามีผลการเรียนที่ดีขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.65 เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการรักษามีผลการเรียนแยลงเฉลี่ยร้อยละ 4.15 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $p < 0.01$ และเมื่อดูระดับความสัมพันธ์ของการเข้ารับการรักษากับผลลัพธ์การรักษาพบว่า กลุ่มเข้ารับการรักษามีโอกาสที่จะมีอาการดีขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการรักษาร้อยละ 9.333 เท่า และมีโอกาสที่จะมีผลการเรียนดีขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการรักษาร้อยละ 7.319 เท่า จากการศึกษาสรุปได้ว่า เด็กกลุ่มเสี่ยงที่เข้ารับการรักษามีการเปลี่ยนแปลงของอาการและผลการเรียนที่ดีขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการรักษา แต่พบว่าเด็กกลุ่มเสี่ยงเข้ามารับการรักษามีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 18.62 ดังนั้นการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนในอนาคตควรหาวิธีการที่จะทำให้เด็กกลุ่มเสี่ยงได้เข้ามารับการรักษามากขึ้น

ศิริ โชคสกุล (2559) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่าสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน สภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งจะต้องพัฒนาต่อไปตามลำดับ คือด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9

จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ระดับต้องการพัฒนาตามลำดับ คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าครูควรรักษาข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนให้ครบถ้วนในการแบ่งกลุ่ม ครูควรใช้ข้อมูลด้านอาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครองในการแบ่งกลุ่มนักเรียน ครูควรทำการคัดกรองอย่างต่อเนื่อง ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน พบว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องควรมีการร่วมมือกัน ในการป้องกันปัญหานักเรียน ครูต้องให้คำปรึกษากับเด็กนักเรียนทุกกลุ่มให้ความรักและความไว้วางใจกับเด็กนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียนพบว่าครูควรมีการประสานงานในการส่งต่อนักเรียนให้ตรงกับปัญหา ครูควรส่งเอกสารข้อมูลเด็กให้ครูประจำชั้นท่านต่อไป โรงเรียนควรมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรงเพื่อแก้ไขปัญหาเด็กอย่างตรงวัตถุประสงค์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า เครื่องมือในการเก็บข้อมูลนักเรียนต้องมีคุณภาพเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ครูควรเก็บข้อมูลนักเรียนด้วยการสัมภาษณ์จะได้ข้อมูลของนักเรียนเป็นอย่างดี ครูควรใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเก็บข้อมูลเนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า ครูควรมีการจัดการประชุมผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ครูควรสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน ครูควรมีการพัฒนามาตรฐานความรู้ ของนักเรียนให้ที่สูงขึ้นโดยการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม และด้านการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนพบว่า ครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ครูควรมีการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิด ครูควรใช้เหตุผลและเข้าใจปัญหาของเด็ก

อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในภาพรวมพบว่า สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2) รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนา นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ ส่วนที่ 2 บทบาทของครูที่ปรึกษา ประกอบด้วย 1) รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำไปใช้ในการคัดกรองนี้ ก เ รี ย น 3) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4) จำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา 5) จัดกิจกรรมเยี่ยมบ้าน 6) จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา ให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน 7) ให้คำปรึกษาส่วนตัว 8) จัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างสม่ำเสมอ 9) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนประชุมผู้ปกครอง และ 10) แจ้งจดหมายข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนที่ 3 กระบวนการบริหาร ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน 4) การอำนวยการ 5) การประสานงาน และ 6) การรายงาน 3. รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 6 ที่พัฒนาขึ้นผ่านการประเมินจากผู้อำนวยการสถานศึกษาว่ามีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

กนิษฐฎา แก้วจินดา (2560) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เสนอการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) ประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสถานศึกษาที่เป็นแกนนำในการจัดการเรียนร่วมจำนวน 63 โรงเรียน โดยการเลือกโรงเรียนเรียนร่วมแบบเจาะจง จำนวน 63 แห่ง การศึกษาการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือนักเรียนเรียนร่วมที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 แห่งและการศึกษาแนวทางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน 2) การนำเสนอร่างการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และ 3) การประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการสัมภาษณ์ฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการเรียนร่วม เลือกแบบเฉพาะเจาะจงโรงเรียนร่วมในจังหวัดแพร่ จำนวน 50 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัย พบว่า (1) การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และด้านผลผลิต (2) การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ กระบวนการ ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การปกป้องและการคุ้มครองการช่วยเหลือ และการส่งต่อ ส่วนด้านผลผลิต ประกอบด้วย ความช่วยเหลือทางการศึกษา คุณภาพของนักเรียนและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา การประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

จันจลี ฌนอมลิติตวงศ์ (2560) ได้ศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ : การดูแลภายใต้ระบบการศึกษาปรากฏการณ์การเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และความรู้ความเชื่อของผู้ปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยให้เห็นถึงการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษภายใต้ระบบการศึกษา ปรากฏการณ์ของการทำให้กลายเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และความรู้ความเชื่อของผู้ปกครองในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ดำเนินการศึกษาโดยการเข้าถึงเรื่องราวในสองส่วน ได้แก่ เอกสารและจากผู้มีประสบการณ์ตรงในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้วยกระบวนการให้คำปรึกษาผ่านเรื่องเล่าประสบการณ์ชีวิต

ของผู้ปกครอง ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลอีกส่วนที่จะไปสับสนกับข้อมูลเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความผ่านภาพสะท้อนประสบการณ์ชีวิตของผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษผลการวิจัยพบว่า การดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้มีมติแรก ครอบครัวที่ได้รับการศึกษาดีทราบหลักการในการดูแลที่ถูกต้องดูแลบุตรหลานได้อย่างเหมาะสม มติที่สอง ครอบครัวที่มีฐานะดีและความรู้ดีกับครอบครัวที่ฐานะยากจนและไม่มีความรู้ ทั้งสองประเภทนี้ ฐานคิดในการดูแลมาจากทัศนคติที่ต่างกัน แต่การดูแลแบบเดียวกันคือปกปิดสังคัมข้างนอก มติที่สาม ครอบครัวมีความรู้ที่สามารถดูแลตนเองได้ ทราบหลักการในการดูแลแต่ฐานะยากจน ส่งผลให้ไม่สามารถส่งบุตรหลานไปโรงเรียนหรือไปบำบัดที่โรงพยาบาลได้ มติที่สี่ ครอบครัวที่มีความเชื่อในโชคชะตาและพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นความเชื่อส่วนบุคคล ดูแลเด็กที่บ้านด้วยการเลี้ยงดูอย่างปกติสุข ไม่วิตกกังวล ด้วยหวังว่าบุตรหลานจะปกติเมื่อพระเจ้าต้องการ

ธีระวิทย์ เสมอภาค (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT) และภาวะผู้นำทางวิชาการ 2) ศึกษาการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วม 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วม ตามโครงสร้างซีท (SEAT) และภาวะผู้นำทางวิชาการกับการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วม และ 4) สร้างสมการพยากรณ์การจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วม ของโรงเรียนเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจำนวน 267 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่ายจากประชากรโดยใช้ตารางเลขสุ่ม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วม 0.96 และการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานเรียนร่วม 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Enter ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT) และภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายปัจจัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วม โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3) การบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT) และภาวะผู้นำทางวิชาการกับการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ปัจจัยที่สามารถทำนายการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม โดยสามารถร่วมกันทำนายการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมได้ร้อยละ 60.90 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ สมการในรูปแบบคะแนนดิบ คือ $Y_t = .974 + .446X_1 + .325X_2$ สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ $Z_{ty} = .489Z_{x1} + .348Z_{x2}$

วาสนา สุขเกษม (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม 2) ศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม 3) พัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมานราษฎร์นุกูล) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีพื้นที่เป้าหมายในการวิจัยแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ จำนวน 5 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา 24 คน โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ขั้นตอนการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม ระยะที่ 2 ศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม และระยะที่ 3 พัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสัมภาษณ์และแบบประเมินคู่มือดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมานราษฎร์นุกูล) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ขั้นตอนที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาเด็กเรียน ขั้นตอนที่ 4 การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และขั้นตอนที่ 5 การส่งต่อนักเรียน (2) คู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมานราษฎร์นุกูล) ประกอบด้วยเนื้อหาส่วนต่าง ๆ 7 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม ส่วนที่ 2 ขอบเขต และคำจำกัดความ ส่วนที่ 3 โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) ส่วนที่ 4 ความหมายการเรียนรวม ส่วนที่ 5 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) ส่วนที่ 6 องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่วนที่ 7 กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) (3) การประเมินคู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมโรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมานราษฎร์นุกูล) ผลการประเมินคู่มือความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

จิตินัดดา สิงห์แก้ว (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูนและเพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA ของโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 คน ที่ได้มาด้วยการสุ่มแบบเจาะจงจากผู้มีความพร้อม

และเต็มใจให้ข้อมูล ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 คน ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน 9 คน การรวบรวมข้อมูลใช้กรอบการสัมภาษณ์และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์และสรุปผลผลการศึกษา พบว่า โรงเรียนยังมีปัญหาขาดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบขาดการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ส่วนการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA ของโรงเรียนวัดป่าตั้งห้วยยาบนั้น ต้องมีการพัฒนาและจัดทำเอกสารคู่มือที่สมบูรณ์มีการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมีแบบฟอร์มเอกสารการประเมินและแบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนให้ชัดเจนตามวงจร PDCA เพื่อใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดป่าตั้งห้วยยาบต่อไป

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Walton (2007) ได้ศึกษาการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาระดับผลคะแนนในแบบทดสอบตามมาตรฐานของรัฐซึ่งใช้ในโรงเรียนประจำอำเภอผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนที่ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลการปฏิบัติงานที่ดีกว่า โรงเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งตั้งอยู่ในเขต 8 พื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติทั้งนี้เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนทั้งหมดในอำเภอ ก็พบว่ารายวิชาที่มีระดับคะแนนผลการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น คือ วิชาการอ่านและวิชาคณิตศาสตร์ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจาก ตัวแปรด้านเพศ พบว่านักเรียนชายในกลุ่มทดลองมีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติโดยมีการระบุว่า นักเรียนที่เป็นชนชาติคอเคเซียนสามารถทำคะแนนได้สูงขึ้นในวิชาด้านการอ่านและคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นในวิชาด้านภาษาและพบว่านักเรียนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยยังพบว่า จำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 74 ที่โรงเรียนของพวกเขาใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคิดว่าน่าจะมีการเสนอแนะให้โรงเรียนอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้นำไปใช้ในโรงเรียนของตนเองด้วยนอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 81 กล่าวด้วยความมั่นใจว่าพวกเขาทราบว่า มีโรงเรียนใดบ้างที่ไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และควรทำการทดสอบปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือระดับการผ่านการรับรองคุณสมบัติของครู จำนวนปีของประสบการณ์ด้านการสอนการอบรมในที่สนับสนุนครูและการฝึกอบรมการใช้กลยุทธ์ด้านการจัดการเรียนการสอน

Torres & Rodriguez (2009) ได้ศึกษาการทดสอบประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อทำการทดสอบผลกระทบขององค์ประกอบด้านโครงสร้างและด้านการบริหารงานที่มีต่อประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยทำการประเมินจากทั้งกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่เป็นสมาชิกของคณะทำงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทำการสำรวจทัศนคติของนักเรียน ผู้มารับบริการ พบว่า มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ที่ช่วยสนับสนุนประสิทธิภาพของคณะทำงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งนี้ทรัพยากรบุคคลที่เป็นคณะทำงานมีส่วนร่วมในเชิงบริหาร มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพและได้รับการสนับสนุนจากครูในชั้นเรียน

Sink, C. A., & Ockerman, M. S. (2016) ได้ศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและระบบรองรับหลายระดับ ปลูกฝังการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบและผลลัพธ์ที่เท่าเทียมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผลการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนก่อนระดับ K-12 ระบบสนับสนุนหลายระดับ (MTSS) เช่น การแทรกแซงและการสนับสนุนทางพฤติกรรมเชิงบวก (PBIS) หรือการตอบสนองต่อการแทรกแซง (RTI) เป็นกรอบงานที่ใช้กันอย่างแพร่หลายซึ่งถูกนำมาใช้ในหลายโรงเรียนทั่วประเทศ สหรัฐอเมริกาการปรับโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาดังกล่าวต้องการให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนปรับกิจกรรมและการแทรกแซงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ MTSS อย่างเต็มที่ ในกรณีพิเศษของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนี้ บทบาทและหน้าที่ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกรอบงาน MTSS จะถูกตรวจสอบจากมุมมองต่าง ๆ บทความเบื้องต้นนี้สรุปประเด็นสำคัญและประเด็นพื้นฐานที่สำรวจโดยผู้ร่วมให้ข้อมูลปัญหาพิเศษ

Maureen Buckley and Jennifer N. Mahdavi (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับที่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อสนับสนุนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยได้กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับความต้องการเฉพาะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะ เพื่อที่จะตอบสนองภารกิจในการให้บริการที่เท่าเทียมกันแก่นักเรียนทุกคน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การฝึกอบรมครูที่ปรึกษาเป็นส่วนสำคัญของทีมการศึกษาที่ทำงานเพื่อส่งเสริมผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับประชากรกลุ่มนี้ บทความนี้ให้ภาพรวมของความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงและโครงร่างความต้องการเฉพาะของนักเรียนที่มีสิทธิ์ได้รับการตามพระราชบัญญัติการศึกษาสำหรับบุคคลทุพพลภาพ (IDEA) มีการกล่าวถึงประเด็นสำคัญในด้านการพัฒนาวิชาการ อาชีพ และอารมณ์ทางสังคม ตลอดจนกลยุทธ์ในการช่วยเหลือนักเรียน

Jenna M. Alvarez, Christine Suniti Bhat and Leena J. Landmark. (2020) ได้ทำการวิจัยโดยตั้งคำถามว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพร้อมที่จะให้บริการนักเรียนที่มีความพิการอย่างเพียงพอหรือไม่ ซึ่งการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ศึกษาเชิงสำรวจเชิงคุณภาพกรณีศึกษาเดียว คือ เพื่อตรวจสอบว่าครูที่ปรึกษาจากโปรแกรมการศึกษาที่ปรึกษาระดับปริญญาโทได้รับการฝึกอบรมให้ทำงานร่วมกับนักเรียนที่มีความพิการในระดับก่อน K-12 อย่างไร วิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับที่ปรึกษาโรงเรียน 9 คน ในการฝึกอบรมและรายวิชาของหลักสูตรโดยใช้การวิเคราะห์แบบฝังและเทคนิคการวิเคราะห์การจับคู่รูปแบบ การค้นพบที่สำคัญคือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ปรึกษาของโรงเรียนใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมากกว่าการศึกษาเพื่อทำงานกับนักเรียนที่มีความพิการในระดับก่อน K-12 มีคำแนะนำสำหรับการฝึกอบรมที่ปรึกษาโรงเรียนที่เน้นการให้บริการนักเรียนในระดับก่อน K-12 ที่มีความทุพพลภาพให้ดีขึ้น

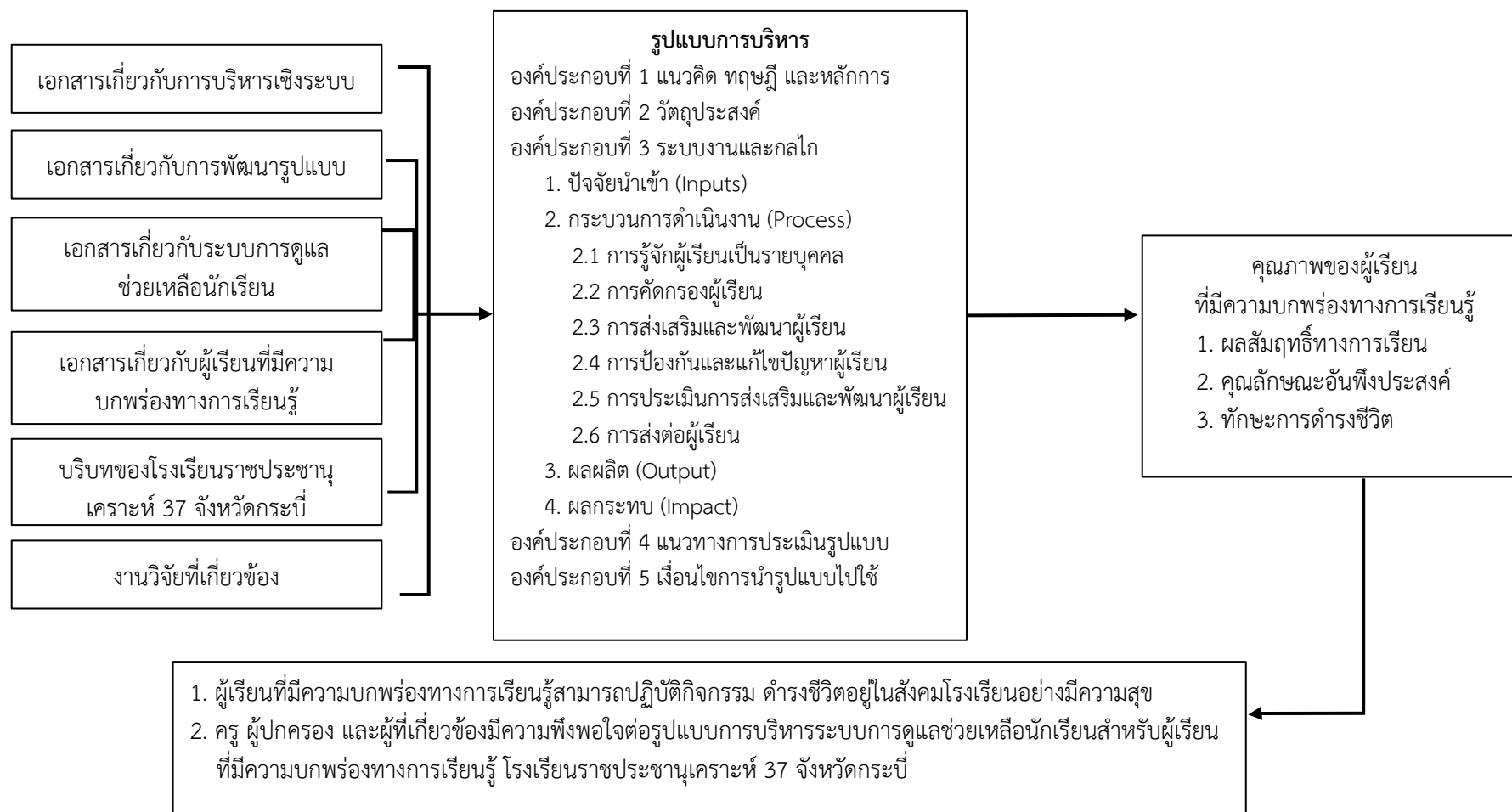
Amy Lightfoot, Roya Janemi and Debbie Laliberte Rudman (2018) ได้ศึกษามุมมองของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอเมริกาเหนือที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การทบทวนขอบเขตโดยการศึกษาได้นำเสนอผลการทบทวนขอบเขตของงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ที่กล่าวถึงมุมมองและประสบการณ์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และ/หรือภาวะสมาธิสั้น/สมาธิสั้นเกี่ยวกับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้กระบวนการ 5 ขั้นตอน สำหรับการทบทวนการกำหนดขอบเขตที่ร่างโดย Arksey และ O'Malley (2005) การค้นหาฐานข้อมูล 10 ฐานข้อมูลส่งผลให้มีบทความ 44 บทความที่เข้าเกณฑ์การคัดเลือก

โดยการศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการในสหรัฐอเมริกา (n = 35) และใช้การออกแบบเชิงคุณภาพ (n = 37) 6 รูปแบบ ถูกระบุโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์อุปนัย: (1) ประสบการณ์ที่สนับสนุนและไม่สนับสนุนกับอาจารย์คณาจารย์และที่ปรึกษา (2) ประสบการณ์ในการเจรจาและการรับที่พักร้อย่างเป็นทางการ (3) ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความสำเร็จ (4) อิทธิพลของความแปรปรวนของจังหวะเวลาและความเข้าใจในการวินิจฉัย (5) การตีตราสถานภาพทุพพลภาพ และ (6) ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ผลการวิจัยสนับสนุนความต้องการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ครอบคลุม การเข้าถึงที่พักที่ดีขึ้น ความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด และการริเริ่มด้านการศึกษาเพื่อต่อสู้กับทัศนคติและความเชื่อเชิงลบเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในหมู่เพื่อนและคณาจารย์ มีการระบุทิศทางการวิจัยในอนาคตด้วย

Gul KAHVECI (2016) ได้ศึกษาการให้คำปรึกษาโรงเรียนและนักเรียนที่มีความพิการ จากบทความนี้ได้สรุปปัจจัยเพิ่มเติมที่เอื้อต่อทัศนวิสัยของปรึกษาในโรงเรียนที่ไม่มีความเป็นมืออาชีพ แบบจำลองเชิงรุกของการให้คำปรึกษาในโรงเรียนที่นำเสนอซึ่งส่งเสริมให้ที่ปรึกษาเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้นไม่เพียงตอบสนองต่อนักเรียนที่ขอคำปรึกษาด้วยตนเอง แต่ยังเข้าถึงนักเรียนทุกคนรวมทั้ง “นักศึกษาพิเศษ” เพื่อดำเนินการที่เป็นรูปธรรม กิจกรรมการวางแผนล่วงหน้าอาจรวมถึงการพัฒนา คณะกรรมการแนะแนวของโรงเรียน ดำเนินการสำรวจประเมินเพื่อจัดลำดับความสำคัญ ความต้องการของนักเรียน วางแผนประจำปี ปฏิทินกิจกรรมแนะแนว และการจัดเตรียมการแนะแนวกลุ่มโมเดล เชิงรุกเน้นที่แนวความคิด การปฏิบัติงาน การประเมิน การประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาตนเองของอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนประกอบเหล่านี้มีลำดับสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญในระหว่างการดำเนินการ มีการกล่าวถึงแต่ละองค์ประกอบและข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการที่ได้รับ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎี จำนวน 5 เรื่อง คือ 1) เอกสารเกี่ยวกับการบริหารเชิงระบบ 2) เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ 3) เอกสารเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4) เอกสารเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 5) บริบทของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่กล่าวมา จึงนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยในครั้งนี้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ
ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์
1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ
ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน
ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ
ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยมี
รายละเอียดการดำเนินการแต่ละขั้นตอน ดังนี้

**ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่**

การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 134 คน คือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษา คือ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 2 หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน คือ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานตามโครงสร้าง
การบริหารงาน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563 ได้แก่ หัวหน้ากลุ่ม

บริหารงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานงบประมาณ และบุคลากร และหัวหน้ากลุ่มบริหารงานบริหารทั่วไป รวมทั้งสิ้นจำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 3 ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 11 คน

กลุ่มที่ 4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัย

กลุ่มที่ 5 ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 101 คน

2.2 เครื่องมือในการวิจัยและการสร้าง

2.2.1 เครื่องมือในการวิจัย

2.2.1.1 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2.2.2 สร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ สื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด และการบริหารจัดการ 2) กระบวนการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน 3) ผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 4) ผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2.2.3 นำร่างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของข้อคำถาม (Content Validity) จำนวน 5 คน

2.2.2.4 นำร่างแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญในข้อ 2.2.2.3 มาหาความตรงของข้อคำถาม (Content Validity) โดยใช้เทคนิค Index of Item Objective

Congruence – IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พร้อมกับปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์

2.2.2.5 ตรวจสอบหาอำนาจจำแนกรายข้อคำถาม และความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 35 จังหวัดพังงา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่จัดการเรียนการสอนแบบเดียวกันที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพด้านอำนาจจำแนกรายข้อคำถามและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ช่วงของอำนาจจำแนก มีค่า corrected items total correlation ระหว่าง 0.22 – 0.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ และคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 ผู้วิจัยประสานงานบุคลากรเพื่อแจกแบบสอบถามศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ให้แก่รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.3.2 ในการเก็บแบบสอบถามศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยประสานงานบุคลากรเพื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ภายหลัง 2 สัปดาห์ นับจากวันที่แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถาม

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 ข้อมูลที่ได้จากเก็บแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ตามข้อ 2.3 ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

2.4.1.1 ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละของข้อมูล

2.4.1.2 ข้อมูลตอนที่ 2 ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ วิเคราะห์โดยตรวจให้คะแนนรายข้อซึ่งเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับน้อยที่สุด

นำเสนอข้อมูลทั้งรายข้อและรายด้านด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับน้อยที่สุด

2.4.1.3 ขั้นตอนที่ 3 ความคิดเห็นสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 3 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) การวิเคราะห์โดยจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) และการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison) และการแจกแจงความถี่ข้อมูล

2.4.1.4 ข้อมูลตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 3 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) การวิเคราะห์โดยจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) และการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison)

2.4.2 การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

2.4.2.1 หาความตรง (Content Validity) ของข้อคำถามของแบบสอบถามแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยใช้สูตรโรวิเนลลี และเฮมเบิลตัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความของแบบสอบถามกับประเด็นหลัก

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดคะแนนจากการพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความของแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นหลัก

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความของแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นหลัก

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความของแบบสอบถามนั้น
ไม่สอดคล้องกับประเด็นหลัก

ข้อคำถามที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอบถามมีค่า IOC
อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

2.4.2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ โดยการหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item Total Correlation) โดยใช้สูตร Ferguson (Ferguson, 1981) ดังนี้

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ
กับคะแนนรวม

n แทน จำนวนคน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทุกข้อ

$\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนรายข้อ
กับคะแนนรวมทุกข้อของทุกคน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทุกข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง

2.4.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามของแบบสอบถาม (Reliability) โดยสูตร
คำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2.4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.3.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.4.3.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

2.4.3.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 กลุ่มเป้าหมายสำหรับศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารหรือระดับนโยบาย เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารหรือกำหนดนโยบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาสงเคราะห์ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านวิชาการ การศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมายสำหรับตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ คือ ผู้เชี่ยวชาญ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารหรือกำหนดนโยบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านวิชาการ การศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.3 กลุ่มเป้าหมายสำหรับประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คือ ผู้เชี่ยวชาญ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารหรือกำหนดนโยบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านวิชาการการศึกษา สงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2.2 เครื่องมือในการวิจัยและการสร้าง

2.2.1 เครื่องมือในการวิจัย

2.2.1.1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ รายละเอียดปรากฏในบทที่ 2 ของงานวิจัย

2.2.1.2 แบบสัมภาษณ์การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2.2.1.3 แบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2.2.1.4 แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ของผู้เชี่ยวชาญ สำหรับพิจารณาด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

2.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.2.2.1 การสร้างตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ
- 2) นำองค์ประกอบของรูปแบบจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยมาระบุลงในตารางพร้อมทั้งระบุนามนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบนั้น ๆ
- 3) ผู้วิจัยได้องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ

2.2.2.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การสร้างและกำหนดประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์
- 2) กำหนดประเด็นคำถามและสร้างร่างแบบสัมภาษณ์การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3) นำร่างแบบสัมภาษณ์การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่สร้างเสร็จแล้วในข้อ 2) ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์

4) นำร่างแบบสัมภาษณ์การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญในมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ให้สมบูรณ์

2.2.2.3 การสร้างแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดำเนินการ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและวิธีการสร้างแบบตรวจสอบความสอดคล้อง องค์ประกอบของรูปแบบ

2) วิเคราะห์ข้อความที่จะนำมาสร้างแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3) สร้างข้อความที่จะนำมาเป็นรายการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ให้ครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของรูปแบบ

4) นำแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงของข้อคำถาม (Content Validity) ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ

5) นำแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญในข้อ 4) มาวิเคราะห์หาค่าความตรงของข้อคำถาม (Content Validity) โดยใช้เทคนิค Index of Item Objective Congruence – IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 พร้อมกับปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์ หาค่าอำนาจจำแนก รายข้อคำถาม ได้ช่วงของอำนาจจำแนกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item Total Correlation) โดยใช้สูตร Ferguson ระหว่าง 0.35 - 0.73 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับของแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ของแบบตรวจสอบความสอดคล้อง องค์ประกอบของรูปแบบ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.2.4 การสร้างแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดำเนินการ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและวิธีการสร้างแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2) วิเคราะห์ข้อความที่จะนำมาสร้างแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3) สร้างข้อความที่จะนำมาเป็นรายการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ให้ครอบคลุมด้านต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความถูกต้อง 2) ด้านความเหมาะสม 3) ด้านความเป็นไปได้ และ 4) ด้านความเป็นประโยชน์

4) นำแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น จำนวน 5 คน

5) นำแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญในข้อ 4) มาหาค่าความตรงของข้อคำถาม (Content Validity) โดยใช้เทคนิค Index of Item Objective Congruence – IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 พร้อมกับปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อคำถาม ได้ช่วงของอำนาจจำแนกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item Total Correlation) โดยใช้สูตร Ferguson ระหว่าง 0.35 – 0.85 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับของแบบประเมินรูปแบบด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำองค์ประกอบของรูปแบบที่สังเคราะห์ได้ไปสร้างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยใช้คำร้อยละในการเลือกองค์ประกอบ

2.3.2 ในการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผู้วิจัยดำเนินการโดยกำหนดวันเวลาในการสัมภาษณ์ ณ ห้องประชุมกิตติธรรกุล โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนละ 1 ชั่วโมง ขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้วิธีการจดบันทึกข้อมูลและการบันทึกเสียง

2.3.3 ผู้วิจัยเก็บแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดำเนินการโดยผู้วิจัยประสานผู้เชี่ยวชาญ กำหนดวันเวลาในการส่งแบบตรวจสอบความสอดคล้อง องค์ประกอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ แก่ผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์ และเก็บกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์

2.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดำเนินการโดยผู้วิจัยประสานผู้เชี่ยวชาญ กำหนดวันเวลาในการส่งแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ แก่ผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์ และเก็บกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือองค์ประกอบของรูปแบบที่ได้จากการตารางสังเคราะห์ และองค์ประกอบ ของรูปแบบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ องค์ประกอบของรูปแบบที่ได้จากการตารางสังเคราะห์วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยเลือกองค์ประกอบของรูปแบบที่มีความถี่และร้อยละ ตั้งแต่ 50 ขึ้นไป ส่วนองค์ประกอบของรูปแบบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ เนื้อหา (Content analysis) 2 ลักษณะคือ การวิเคราะห์โดยจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) และการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison)

2.4.2 ข้อมูลจากการเก็บแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ตามข้อ 2.3.3 วิเคราะห์โดยตรวจให้คะแนนรายข้อซึ่งเกณฑ์ การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับมาก
3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับน้อยที่สุด

นำเสนอข้อมูลทั้งรายข้อและรายด้านด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยมี ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความสอดคล้อง ระดับน้อยที่สุด

ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 3 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) การวิเคราะห์โดยจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) และ การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison)

2.4.3 ข้อมูลจากการเก็บแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ตามข้อ 2.3.4 ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

2.4.3.1 ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินรูปแบบ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละของข้อมูล

2.4.3.2 ข้อมูลตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ วิเคราะห์โดยตรวจให้คะแนนรายชื่อซึ่งเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับมาก
3	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับน้อยที่สุด

นำเสนอข้อมูลทั้งรายชื่อและรายด้านด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการแปลความหมายมี ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ /ความเป็นประโยชน์ ระดับน้อยที่สุด

2.4.3.3 ข้อมูลตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 3 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) การวิเคราะห์

โดยจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) และการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison)

2.4.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

2.4.4.1 หาความตรง (Content Validity) ของแบบตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบรูปแบบและแบบประเมินรูปแบบ โดยใช้สูตรโรวินอลดีและแฮมเบิลตัน (บุณชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับประเด็นหลัก
 N แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดคะแนนจากการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อความของแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบรูปแบบและแบบประเมินรูปแบบสอดคล้องกับประเด็นหลัก
0	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความของแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบรูปแบบและแบบประเมินรูปแบบสอดคล้องกับประเด็นหลัก
-1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อความของแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบรูปแบบและแบบประเมินรูปแบบไม่สอดคล้องกับประเด็นหลัก

ข้อความที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอบถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

2.4.4.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบรูปแบบและแบบประเมินรูปแบบ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item Total Correlation) โดยใช้สูตร Ferguson (Ferguson, 1981) ดังนี้

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม
	n	แทน	จำนวนคน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนรายข้อ
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมทุกข้อ
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทุกข้อของทุกคน

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง
 Σy^2 แทน ผลรวมของคะแนนรวมทุกข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง

2.4.4.3 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อความของแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบรูปแบบและแบบประเมินรูปแบบโดยสูตรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อความ
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2.4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.5.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.4.5.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

2.4.5.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

การศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2563 ภายหลังจากใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แล้วเสร็จ โดยใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองผู้เรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4) การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน 5) การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน และ 6) การส่งต่อผู้เรียน โดยมีการประเมินผลการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 3 ประเด็น คือ 1) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2) ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 3) ประเมินผลทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

1.1.1 กลุ่มเป้าหมายสำหรับศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ และทักษะการดำรงชีวิต 8 กิจกรรม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 101 คน

1.1.2 กลุ่มเป้าหมายสำหรับประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ตลอดปีการศึกษา 2563 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1.2.1 กลุ่มที่ 1 สำหรับประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ ครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 74 คน ซึ่งเป็นผู้ใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1.1.2.2 กลุ่มที่ 2 สำหรับประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 114 คน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 101 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยและตัวแทนครู ซึ่งเป็นผู้รับรู้ผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2 เครื่องมือในการวิจัยและการสร้าง

2.2.1 เครื่องมือในการวิจัย

2.2.1.1 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1) แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำหรับประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.2.2.1 การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ อย่างละ 1 ฉบับ รวมจำนวน 2 ฉบับ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2) วิเคราะห์ข้อความที่จะนำมาสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน

ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3) สร้างข้อคำถามวัดความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยให้แบบประเมินความพึงพอใจแต่ละฉบับมีเนื้อหาครอบคลุม ดังนี้

(1) แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีเนื้อหาครอบคลุม 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความรู้สึ และ 3) ด้านมุ่งการกระทำ ในการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

(2) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำหรับประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเนื้อหาครอบคลุม 3 ด้าน คือ 1) การรับรู้ต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2) ความรู้สึกต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ 3) ความพร้อมที่จะสนับสนุนการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

4) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ฉบับ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

5) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ฉบับ มาหาความตรงของข้อคำถาม (Content Validity) โดยใช้เทคนิค Index of Item Objective Congruence – IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) พร้อมกับปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ โดยแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ทั้ง 2 ฉบับ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

6) นำแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วทั้ง 2 ฉบับ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 35 จังหวัดพังงา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกับโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อคำถาม และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับดังนี้

(1) แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้ช่วงของอำนาจจำแนก Corrected Items Total Correlation ระหว่าง 0.26 – 0.87

ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ และคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

(2) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้ช่วงของอำนาจจำแนกมีค่า Corrected Items Total Correlation ระหว่าง 0.23 – 0.71 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ และคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้ในสถานศึกษา โดยมีวิธีการ คือ จัดประชุมชี้แจงกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการแก่ครูผู้รับผิดชอบให้มีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กำหนดในเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ และเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา มีการเก็บรวบรวมผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังนี้

2.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทักษะการดำรงชีวิต ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยเก็บรวบรวมจากการรายงานประจำปีของฝ่ายวิชาการ คือ รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ และรายงานผลการประเมินผลทักษะการดำรงชีวิต 8 กิจกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563

2.3.2 ดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูลประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม ดำเนินการ ดังนี้

2.3.2.1 กลุ่มครูดำเนินการโดยให้กลุ่มบริหารงานวิชาการประสานครูมารับแบบประเมินเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ และเก็บกลับคืนภายใน 1 สัปดาห์ นับจากวันที่แจกแบบประเมิน

2.3.2.2 กลุ่มผู้ปกครองดำเนินการโดยประสานครูประจำชั้นให้แจกแบบประเมินเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ แก่ผู้ปกครอง และเก็บกลับคืนภายใน 1 สัปดาห์ นับจากวันที่แจกแบบประเมิน

2.3.2.3 กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการโดยผู้วิจัยได้ประสานกับคณะกรรมการทุกท่าน กำหนดวันเวลาในการส่งแบบประเมินเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง

ทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ แก่คณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน และเก็บกลับคืนภายหลัง 1 สัปดาห์ นับจากวันที่แจกแบบประเมิน

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
และผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิต ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียน
ราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ วิเคราะห์โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ร้อยละ และผลต่างระหว่าง
ปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563

2.4.2 ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่ ของครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง วิเคราะห์โดยตรวจให้คะแนนรายข้อซึ่งเกณฑ์การให้คะแนน
ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

นำเสนอข้อมูลทั้งรายข้อและรายด้านด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยมี ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

2.4.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

2.4.4.1 หาคความตรง (Content Validity) ของแบบประเมินความพึงพอใจของครู
และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน
ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยใช้สูตรโรวินอลลี
และแฮมเบิลตัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความของ แบบประเมินกับประเด็นหลัก
	$\frac{\sum R}{N}$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดคะแนนจากการพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความของแบบประเมินความพึงพอใจ สอดคล้องกับประเด็นหลัก

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความของแบบประเมินความพึงพอใจ สอดคล้องกับประเด็นหลัก

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความของแบบประเมินความพึงพอใจนั้นไม่ สอดคล้องกับประเด็นหลัก

2.4.4.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item Total Correlation) โดยใช้สูตร Ferguson (Ferguson, 1981) ดังนี้

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวม

n แทน จำนวนคน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทุกข้อ

$\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวมทุกข้อของทุกคน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทุกข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง

2.4.4.3 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ข้อคำถามของแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยสูตรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2.4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.5.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.4.5.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

2.4.5.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ แบ่งการนำเสนอ ดังนี้

การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีผลการศึกษา ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการดำเนินงาน ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ จากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 134)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	56	41.79
- หญิง	78	58.21
รวม	134	100.00
2. อายุ		
- 21 – 30 ปี	5	3.73
- 31 – 40 ปี	43	32.09
- 41 – 50 ปี	68	50.75
- 51 – 60 ปี	10	7.46
- 60 ปี ขึ้นไป	8	5.97
รวม	134	100.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. วุฒิทางการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	86	64.18
- ปริญญาตรี	36	26.87
- ปริญญาโท	11	8.21
- ปริญญาเอก	1	0.75
รวม	134	100.00
4. ตำแหน่ง		
- ผู้บริหารสถานศึกษา (รองผู้อำนวยการสถานศึกษา)	4	2.99
- หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน	4	2.99
- ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	11	8.20
- คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	14	10.45
- ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	101	75.37
รวม	134	100.00

จากตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37จังหวัดกระบี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 58.21 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 และวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 64.18 โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 101 คน คิดเป็นร้อยละ 75.37

1.2 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม

การศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับการปฏิบัติของสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม (N = 134)

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	แปลค่า
1. ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.14	0.66	ปานกลาง
2. ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.20	0.73	ปานกลาง
3. ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.25	0.61	ปานกลาง
4. ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.12	0.72	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.14	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.69$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.61$) รองลงมา คือ ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.20$, $\sigma = 0.73$) และด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.66$) ตามลำดับ ส่วนด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.72$)

1.3 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน

การศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกรายด้าน ดังนี้

1.3.1 ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับการปฏิบัติด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N = 134)

ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	แปลค่า
1. ด้านบุคลากร			
1.1 ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรม พัฒนาความรู้ และทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.03	0.42	ปานกลาง
1.2 ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.30	0.47	ปานกลาง
1.3 ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.28	0.49	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.20	0.48	ปานกลาง
2. ด้านงบประมาณ			
2.1 สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	2.69	0.56	ปานกลาง
2.2 สถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.63	0.53	มาก
2.3 งบประมาณสำหรับดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.06	0.82	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.11	0.75	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	แปลค่า
3. ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด			
3.1 สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดเพียงพอสำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	2.77	0.52	ปานกลาง
3.2 สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดที่เหมาะสมในการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้	2.41	0.54	น้อย
3.3 สถานศึกษามีโครงการสนับสนุนการพัฒนาสื่อบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.00	0.47	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.77	0.63	ปานกลาง
4. ด้านการบริหารจัดการ			
4.1 สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กร อื่น ๆ ในการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.60	0.49	มาก
4.2 สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ให้เกิดความสะดวกและคล่องตัว	3.74	0.44	มาก
4.3 สถานศึกษามีการกำหนดงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนไว้ในโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา	2.72	0.49	ปานกลาง
4.4 สถานศึกษาจัดทำแผนงาน โครงการ และกำหนด ผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างชัดเจน	3.34	0.47	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.60	0.61	มาก
เฉลี่ยรวม	3.14	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติด้านปัจจัยนำเข้า
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.66$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อย
พบว่า ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.61$) รองลงมา คือ ด้านบุคลากร
($\mu = 3.20$, $\sigma = 0.48$) และด้านงบประมาณ ($\mu = 3.11$, $\sigma = 0.75$) ตามลำดับ ส่วนด้านสื่อ บริการ

สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.77, \sigma = 0.63$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของด้านย่อย ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20, \sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.30, \sigma = 0.47$) รองลงมา คือ รายการครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.28, \sigma = 0.49$) ส่วนรายการครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรมพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.03, \sigma = 0.42$)

ด้านงบประมาณ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.11, \sigma = 0.75$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการสถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.63, \sigma = 0.53$) รองลงมา คือ รายการงบประมาณสำหรับดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.06, \sigma = 0.82$) ส่วนรายการสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.69, \sigma = 0.56$)

ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.77, \sigma = 0.63$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการสถานศึกษา มีโครงการสนับสนุนการพัฒนาสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.00, \sigma = 0.47$) รองลงมา คือ รายการสถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดเพียงพอสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 2.77, \sigma = 0.52$) ส่วนรายการสถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดที่เหมาะสม ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.41, \sigma = 0.54$)

ด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.60, \sigma = 0.61$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เกิดความสะดวกและคล่องตัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.74, \sigma = 0.44$) รองลงมา คือ รายการสถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงานองค์กรอื่น ๆ ในการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.60, \sigma = 0.49$) และรายการสถานศึกษาจัดทำแผนงาน โครงการ และกำหนดผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน ($\mu = 3.34, \sigma = 0.47$) ส่วนรายการสถานศึกษามีการกำหนดงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.72, \sigma = 0.49$)

1.3.2 ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ
ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน
ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับการปฏิบัติด้านกระบวนการ
ดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ (N = 134)

ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		
	μ	σ	แปลค่า
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
1.1 ครูประจำชั้น/ครูสอนเสริมเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากระเบียนสะสม แบบประเมินพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและ แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.14	0.59	ปานกลาง
1.2 ครูประจำชั้น/ครูสอนเสริมเก็บข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล	3.07	0.69	ปานกลาง
1.3 ครูประจำชั้น/ครูสอนเสริมเก็บข้อมูลด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นรายบุคคล	2.92	0.62	ปานกลาง
1.4 ครูประจำชั้น/ครูสอนเสริมเก็บข้อมูลด้านทักษะการ ดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นรายบุคคล	3.43	0.63	ปานกลาง
1.5 ครูประจำชั้น/ครูสอนเสริมสรุปลงและรายงานผลการจัดเก็บ ข้อมูลของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน	3.01	0.76	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.16	0.68	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		
	μ	σ	แปลค่า
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน			
2.1 สถานศึกษาจัดประชุมครูเพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์การ พิจารณาการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียน	3.05	0.79	ปานกลาง
2.2 ครูประจำชั้น/ครูหอนอนวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล	3.66	0.81	มาก
2.3 ครูประจำชั้น/ครูหอนอนสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล	3.59	0.56	มาก
2.4 ครูประจำชั้น/ครูหอนอนวิเคราะห์และจัดกลุ่มผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	3.56	0.57	มาก
2.5 ครูประจำชั้นสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ระดับห้องเรียน	3.71	0.53	มาก
เฉลี่ย	3.51	0.70	มาก
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน			
3.1 สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะการดำรงชีวิต	3.00	0.61	ปานกลาง
3.2 สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.21	0.60	ปานกลาง
3.3 สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.19	0.66	ปานกลาง
3.4 สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการ ดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.25	0.63	ปานกลาง
3.5 สถานศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการ ดำรงชีวิตของผู้เรียนในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	2.99	0.71	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.13	0.65	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		
	μ	σ	แปลค่า
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน			
4.1 ครูประจำชั้น/ครูสอนอนศีกษาผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	3.13	0.69	ปานกลาง
4.2 ครูประจำชั้น/ครูสอนอนร่วมกับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องวางแผนดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	2.99	0.75	ปานกลาง
4.3 ครูประจำชั้น/ครูสอนอนประสานงานกับครู หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือส่งต่อ	3.16	0.77	ปานกลาง
4.4 ครูประจำชั้น/ครูสอนอนสรุปข้อมูลการช่วยเหลือและผลที่เกิดจากการช่วยเหลือ	2.93	0.74	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.06	0.74	ปานกลาง
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน			
5.1 สถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ มีการประสานงานและเตรียมความพร้อมในการส่งต่อ	3.13	0.67	ปานกลาง
5.2 ครูประจำชั้น/ครูสอนอนจัดทำเอกสารหลักฐานการส่งต่อข้อมูลและผลการช่วยเหลือให้นักเรียนแก่ครูผู้เกี่ยวข้องปลายทาง	2.94	0.75	ปานกลาง
5.3 ครูประจำชั้น/ครูสอนอนประสานงานกับครู หรือผู้ที่รับผิดชอบการส่งต่อช่วยเหลือนักเรียน	3.25	0.77	ปานกลาง
5.4 ครูประจำชั้น/ครูสอนอนรายงานผลระหว่างดำเนินการและสิ้นสุดกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน	3.25	0.83	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.14	0.77	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.20	0.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$, $\sigma = 0.73$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.51$, $\sigma = 0.70$) รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 3.16$, $\sigma = 0.68$) ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.77$) และด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.65$) ตามลำดับ ส่วนด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.06$, $\sigma = 0.74$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของด้านย่อย มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.16$, $\sigma = 0.68$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกเก็บข้อมูลด้านทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.63$) รองลงมา คือ รายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากระเบียบเหมาะสม แบบประเมินพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และแบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.59$) รายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกเก็บข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ($\mu = 3.07$, $\sigma = 0.69$) และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกสรุปและรายงานผลการจัดเก็บข้อมูลของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน ($\mu = 3.01$, $\sigma = 0.76$) ตามลำดับ ส่วนรายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกเก็บข้อมูลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.92$, $\sigma = 0.62$)

ด้านการคัดกรองนักเรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.51$, $\sigma = 0.70$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการครูประจำชั้นสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.53$) รองลงมา คือ ครูประจำชั้น/ครูสอนนอกวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ($\mu = 3.66$, $\sigma = 0.81$) รายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ($\mu = 3.59$, $\sigma = 0.56$) และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกวิเคราะห์และจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($\mu = 3.56$, $\sigma = 0.57$) ตามลำดับ ส่วนรายการสถานศึกษาจัดประชุมครูเพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์การพิจารณาการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.05$, $\sigma = 0.79$)

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.65$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.63$) รองลงมา คือ รายการสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.21$, $\sigma = 0.60$) รายการสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.21$, $\sigma = 0.60$) และรายการสถานศึกษาประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะการดำรงชีวิต ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.61$) ตามลำดับ ส่วนรายการสถานศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.99$, $\sigma = 0.71$)

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$, $\sigma = 0.74$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกประสานงานกับครู หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.16$, $\sigma = 0.77$)

รองลงมา คือ รายการครูประจำชั้น/ครูสอนอนศีกษาผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.69$) และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนอนร่วมกับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องวางแผนดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 2.99$, $\sigma = 0.75$) ตามลำดับ ส่วนรายการครูประจำชั้น/ครูสอนอนสรุปข้อมูลการช่วยเหลือ และผลที่เกิดจากการช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.93$, $\sigma = 0.74$)

ด้านการส่งต่อนักเรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.77$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการครูประจำชั้น/ครูสอนอนรายงานผลระหว่างดำเนินการและสิ้นสุดกระบวนการช่วยเหลือให้นักเรียน ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.83$) และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนอนประสานงานกับครู หรือผู้ที่รับผิดชอบการส่งต่อช่วยเหลือให้นักเรียน ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.77$) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมา คือ รายการสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ มีการประสานงานและเตรียมความพร้อมในการส่งต่อ ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.67$) ส่วนรายการครูประจำชั้น/ครูสอนอนจัดทำเอกสารหลักฐานการส่งต่อข้อมูลและผลการช่วยเหลือให้นักเรียนแก่ครู ผู้เกี่ยวข้องปลายทาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 2.94$, $\sigma = 0.75$)

1.3.3 ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับการปฏิบัติ ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N = 134)

ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		
	μ	σ	แปลค่า
1. การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	3.33	0.62	ปานกลาง
2. การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	3.07	0.55	ปานกลาง
3. การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านทักษะการดำรงชีวิต	3.35	0.60	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.25	0.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.61$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่ารายการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาด้านทักษะการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.35$, $\sigma = 0.60$) รองลงมา คือรายการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.62$) ส่วนรายการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.07$, $\sigma = 0.55$)

1.3.4 ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับการปฏิบัติด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N = 134)

ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		
	μ	σ	แปลค่า
1. ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรม ดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นในสถานศึกษา สังคมอย่างปกติสุข	3.28	0.65	ปานกลาง
2. ครูมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.07	0.70	ปานกลาง
3. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.10	0.74	ปานกลาง
4. หน่วยงานและชุมชนมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	3.00	0.75	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.12	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.72$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรม ดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นในสถานศึกษา สังคมอย่างปกติสุข

มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.28$, $\sigma = 0.65$) รองลงมา คือ รายการผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.10$, $\sigma = 0.74$) และรายการครูมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 3.07$, $\sigma = 0.70$) ตามลำดับ ส่วนรายการหน่วยงานและชุมชนมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.75$)

2. สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบจากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความถี่และร้อยละความคิดเห็นสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ (N = 134)

สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้		
1.1 ด้านบุคลากร		
1) บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	89	66.42
2) บุคลากรมีหน้าที่รับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาสำหรับการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่าง เต็มที่	78	58.21
1.2 ด้านงบประมาณ		
1) การจัดสรรงบประมาณในการจัดโครงการ/กิจกรรม ตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ ยังไม่เพียงพอและสอดคล้องกับ ความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	86	64.18
2) ขาดการติดตาม ประเมินผล และนำผลการดำเนินโครงการ/ กิจกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มาปรับปรุงและพัฒนา	84	62.69
1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และ ความช่วยเหลืออื่นใด		
1) สื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความ ช่วยเหลืออื่นใด มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	77	57.46

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ความถี่	ร้อยละ
1.4 ด้านการบริหารจัดการ		
1) ขาดการวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมิน เพื่อนำมาใช้ ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนา ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นระบบ	90	67.16
2) การบริหารจัดการยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	91	67.91
2. ด้านกระบวนการการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้		
2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล		
1) ขาดคู่มือเกี่ยวกับการดำเนินงานการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	85	63.43
2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน		
1) ขาดคู่มือการดำเนินงานการคัดกรองผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้	82	61.19
2) ขาดการประมวลผลและนำผลการดำเนินงานคัดกรองผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา	79	58.96
2.3 ด้านส่งเสริมและพัฒนา		
1) ขาดการติดตามประเมินผล และนำผลการดำเนินงานส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มาใช้ ในการปรับปรุงพัฒนา	93	69.40
2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา		
1) การจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหาผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสมและหลากหลาย	83	61.94
2.5 ด้านการส่งต่อ		
1) ขาดการประสานงานที่ดีกับผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการส่งต่อ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	94	70.15

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ความถี่	ร้อยละ
3. ด้านผลผลิตการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้		
1) ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต ไม่เป็นไป ตามเป้าหมาย	97	72.39
4. ด้านผลกระทบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้		
1) ผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตยังไม่เป็นไป ตามเป้าหมาย	95	70.90

จากตารางที่ 10 ความถี่และร้อยละความคิดเห็นสภาพปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ประเด็นการบริหารจัดการยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความถี่มากที่สุด ร้อยละ 67.91 รองลงมา คือ ประเด็นขาดการวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมิน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นระบบ ร้อยละ 67.91 ในด้านการบริหารจัดการ และประเด็นขาดการวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมิน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นระบบ ร้อยละ 66.42 ในด้านบุคคล ตามลำดับ ส่วนประเด็นสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีและความช่วยเหลืออื่นใด มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ความถี่ที่น้อยที่สุด ร้อยละ 57.46 ในด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด

ด้านกระบวนการ พบว่า ประเด็นขาดการประสานงานที่ดีกับผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการส่งต่อผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความถี่มากที่สุด ร้อยละ 70.15 ในด้านการส่งต่อ รองลงมาคือ ประเด็นขาดการติดตามประเมินผล และนำผลการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนา ร้อยละ 69.40 ในด้านการส่งเสริมและพัฒนา และประเด็นขาดคู่มือเกี่ยวกับการดำเนินงานการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อยู่ในด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ร้อยละ 63.43 ตามลำดับ ส่วนประเด็นขาดการประมวลผลและนำผลการดำเนินงานคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา ความถี่ที่น้อยที่สุด ร้อยละ 58.96 ในด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านผลผลิต พบว่า ประเด็นการบริหารจัดการยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความถี่มากที่สุด ร้อยละ 72.39

ด้านผลกระทบ พบว่า ประเด็นผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย มีความถี่มากที่สุดร้อยละ 70.90

ตอนที่ 2 ผลพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นกระบวนการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังนี้

1.1 ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากผู้ทรงวุฒิ

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำนวน 9 คน สามารถสังเคราะห์ได้ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากผู้ทรงคุณวุฒิ (N=9)

องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่									ความถี่	ร้อยละ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9			
1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ												
1.1 ระบบการบริหารเชิงระบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	100	
1.2 วงจรเดมมิ่ง (Deming Circle)	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	2	22.22	
1.3 การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย	-	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	3	33.33	
1.4 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	-	-	-	-	-	-	✓	✓	-	2	22.22	
2. วัตถุประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	100	
3. กระบวนการและวิธีการดำเนินงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	100	
4. การประเมินรูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	8	88.89	
5. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	88.89	
6. ปัจจัยการสนับสนุน	-	-	-	-	✓	-	✓	-	-	2	22.22	
7. การปรับปรุงรูปแบบ	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	2	22.22	

จากตารางที่ 11 ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีการนำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ซึ่งมี 4 แนวคิด ทฤษฎี ด้วยกัน คือ 1.1) ระบบการบริหารเชิงระบบ 1.2) วงจรเดมมิง (Deming Circle) 1.3) การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และ 1.4) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการและวิธีการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 4 การประเมินรูปแบบ องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไข การนำรูปแบบไปใช้ องค์ประกอบที่ 6 ปัจจัยการสนับสนุน และองค์ประกอบที่ 7 การปรับปรุงรูปแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ เป็นองค์ประกอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนนำเสนอ โดยมีการนำเสนอ 4 แนวคิด ทฤษฎีด้วยกัน แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ มีค่าร้อยละมากที่สุด คือ ระบบการบริหารเชิงระบบ มีความถี่ 9 ร้อยละ 100 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย มีความถี่ 3 ร้อยละ 33.33 ส่วนรายการมีค่าร้อยละน้อยที่สุด และเท่ากัน คือ รายการวงจรเดมมิง (Deming Circle) และรายการการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีความถี่ 2 ร้อยละ 22.22 องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ 3 กระบวนการ และวิธีการดำเนินงาน มีความถี่และค่าร้อยละเท่ากัน คือ มีความถี่ 9 ร้อยละ 100 องค์ประกอบที่ 4 การประเมินรูปแบบ และองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้มีความถี่และค่าร้อยละเท่ากัน คือ ความถี่ 8 ร้อยละ 88.89 องค์ประกอบที่ 6 ปัจจัยการสนับสนุน และองค์ประกอบที่ 7 การปรับปรุงรูปแบบ มีความถี่และค่าร้อยละเท่ากัน คือ ความถี่ 2 ร้อยละ 22.22

1.2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากเอกสาร

การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากเอกสาร โดยเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่และร้อยละ 50 ขึ้นไป ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการสังเคราะห์เอกสารองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

องค์ประกอบของรูปแบบ	แหล่งงานวิจัย/กรอบองค์ประกอบของรูปแบบ													สรุป		
	พิเชษฐ โพธิ์ภักดี (2553)	ไมตรี บุญทด (2554)	อภิชา ธานีรัตน์ (2555)	จันทร์ภา สงศรี (2557)	สมาน อัครภูมิ (2557)	จิรวัดน์ นิจนตร (2560)	กมลรัตน์ แก่นจันทร์ และคณะ (2560)	เขาวกุล พรหมใจ (2561)	บุญศรีศรีและคณะ (2562)	ธนกฤต อึ้งน้อย (2563)	ภัสสร อรุณศรี (2563)	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด (2563)	สมชัย จรรย์ไพฑูย์ (2555)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบ
1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	11	84.62	1
2. วัตถุประสงค์	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	11	84.62	2
3. ระบบงานและกลไก	✓	✓	-	-	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	9	69.23	3
4. วิธีการดำเนินงาน	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	6	46.67	
5. แนวการประเมิน	-	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	8	61.54	4
6. คำอธิบายประกอบ	✓	✓	-	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	4	30.77	
7. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	8	61.54	5
8. ปัจจัยการสนับสนุน	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	2	15.3	
9. ชื่อรูปแบบ	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.69	
10. องค์ประกอบ	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.69	
11. การตรวจสอบของรูปแบบ	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-	2	15.38	
12. การปรับปรุงรูปแบบ	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-	2	15.38	

จากตารางที่ 12 ผลการสังเคราะห์เอกสารองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่พบว่า มี 5 องค์ประกอบ ที่ค่าร้อยละตั้งแต่ 50 ขึ้นไป ได้แก่ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ มีความถี่ 11 ร้อยละ 84.62 2) วัตถุประสงค์ มีความถี่ 12 ร้อยละ 92.31 3) ระบบงานและกลไก มีความถี่ 9 ร้อยละ 69.23 4) แนวการประเมินรูปแบบ มีความถี่ 8 ร้อยละ 61.54 และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ มีความถี่ 8 ร้อยละ 61.54

จากการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีองค์ประกอบที่เป็นไปในทำนองเดียวกันและสอดคล้องกัน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

2. รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและการสังเคราะห์เอกสารได้ร่างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ มีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ

รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ใช้แนวคิด ทฤษฎี และหลักการบริหารเชิงระบบกับกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อีกทั้งประสานกับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้จากการสัมภาษณ์มาประกอบ เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการดำเนินการของรูปแบบ โดยหลักการบริหารเชิงระบบประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการดำเนินงาน (Process) ผลผลิตจากการบริหาร (Outputs) และผลกระทบ (Impact) และกระบวนการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อ รวมทั้งข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้จากการสัมภาษณ์ได้เพิ่มเติมขั้นตอนการดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอีก 1 ขั้นตอน คือ การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างอย่างต่อเนื่อง และส่งผลการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การพัฒนาผู้เรียนใน 3 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกาบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์และด้านทักษะในการดำรงชีวิต

2.3 องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก

ระบบงานและกลไกของรูปแบบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ เป็นการดำเนินงานบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยหลักการบริหารเชิงระบบและกระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างเป็นกระบวนการ ดังนี้

2.3.1 ปัจจัยนำเข้า (Inputs) คือ ทรัพยากรหรือองค์ประกอบพื้นฐานที่ขับเคลื่อนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านบุคลากร คือ ผู้บริหาร ครู บุคลากร ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2) ด้านงบประมาณ คือ งบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินโครงการ กิจกรรมตามแผนปฏิบัติการของโรงเรียนที่เกี่ยวกับระบบการดูแลนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3) ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด คือ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการดูแลนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

4) ด้านการบริหารจัดการ คือ นโยบาย การนิเทศกำกับติดตาม การประสานงานและการบริหารหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับระบบการดูแลนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2.3.2 กระบวนการดำเนินงาน (Process)

การดำเนินงานของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีกระบวนการดำเนินงาน 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.3.2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล

เป็นขั้นตอนการดำเนินการของครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่จะต้องทำความรู้จักกับผู้เรียนที่ตนเองรับผิดชอบในทุก ๆ ด้าน เพื่อเเนข้อมูลเบื้องต้นที่นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะในการดำรงชีวิต โดยดำเนินการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลใน 6 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านความสามารถ ประกอบด้วย ด้านการเรียน และด้านความสามารถพิเศษ
- 2) ด้านสุขภาพ ประกอบด้วย ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ
- 3) ด้านครอบครัว ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ และด้านการคุ้มครองผู้เรียน
- 4) ด้านสารเสพติด
- 5) ด้านความปลอดภัย
- 6) ด้านพฤติกรรมทางเพศและด้านอื่น ๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือ

เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โดยมีกระบวนการวิธีการและเครื่องมือในการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

กระบวนการ ดำเนินงาน/ประเด็น ที่พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
1. ด้านความสามารถ				
1.1 ด้านการเรียน				
	1. ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ในแต่ละ รายวิชา	- ศึกษาข้อมูล ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน - ศึกษาข้อมูล	- ระเบียบสะสม - ปพ.7 - แบบ คัด กร อ ง นักเรียนที่มีความ บกพร่อง (สพฐ.)	ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูประจำวิชา
	2. ผลการเรียน เฉลี่ยในแต่ละ ภาคเรียน/ปี การศึกษาที่ผ่าน มา	ผลการประเมิน ความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ - สังเกตพฤติกรรม	- แบบ ส ำ ร ว จ พฤติกรรมทางการ เรียน	
	3. เกณฑ์ข้อมูล ประเภท ความบกพร่อง ทางการเรียนรู้	การเรียน เช่น การมาเรียน อย่างสม่ำเสมอ เวลาเข้าชั้นเรียน - สัมภาษณ์/ สอบถามครู	- แบบ บ ั น ทึ ก ก าร สัมภาษณ์ - แบบทดสอบ ทางการเรียน ประเภทต่าง ๆ	
	4. พฤติกรรมการ เรียน	สอบถามครู ประจำวิชา ผู้ปกครอง นักเรียน		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

กระบวนการ ดำเนินงาน/ประเด็น ที่พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
1.2 ความสามารถ พิเศษ	1. พฤติกรรมที่ บ่งชี้ ถึง ความสามารถ 2. ผลงาน ชิ้นงาน โครงการ 3. เอกสารหลักฐาน ร่องรอยแสดงถึง พฤติกรรมที่โดดเด่น	- การสังเกต - การแสดงออกถึง ความสามารถ พิเศษความถนัด ความสนใจ การมีบทบาท หน้าที่พิเศษใน สถานศึกษา	- ระเบียบสะสม - แบบคัดกรอง นักเรียนที่มีความ บกพร่อง (สพฐ.) - แบบสำรวจ พฤติกรรมทางการ เรียน - แบบบันทึกการ สัมภาษณ์	ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา
2. ด้านสุขภาพ 2.1 ร่างกาย	1. ความปกติ ความพิการ หรือความ บกพร่องทาง ร่างกาย เช่น การมองเห็น การได้ยิน การบกพร่อง ทางการ พูดและภาษา ออทิสติก หรือ พิการซ้อน 2. โรคประจำตัว 3. ความสัมพันธ์ ระหว่างส่วนสูง กับน้ำหนัก 4. ความสะอาด ของร่างกาย	- สัมภาษณ์นักเรียนที่ มีความต้องการ พิเศษ - ศึกษาระเบียบ สะสม - ศึกษาข้อมูลจาก แบบบันทึก สุขภาพ - การสัมภาษณ์ - การสอบถาม - การสังเกต	- แบบสำรวจ นักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ - ระเบียบสะสม - แบบบันทึก สุขภาพ - แบบบันทึกการ สัมภาษณ์ - แบบบันทึกการ สังเกต	ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา

ตารางที่ 13 (ต่อ)

กระบวนการ ดำเนินงาน/ ประเด็นที่พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
2.2 จิตใจพฤติกรรม	1. สภาพอารมณ์ ที่มีผลต่อ ชีวิตประจำวัน เช่น ความวิตกก กังวลหรือ ซึมเศร้า	- การสังเกต - การสอบถาม - เยี่ยมบ้าน - วิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อน - การประเมิน	- บันทึกการเยี่ยม บ้าน - แบบประเมินจุด แข็งและจุดอ่อน (SDQ) - แบบประเมินความ	ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา
	2. ความประพฤติ เช่น การลัก ขโมยการทำร้าย ตนเอง	ความฉลาด ทาง อารมณ์ (EQ)	ฉลาดทางอารมณ์ (EQ) - แบบบันทึกการ สังเกต	
	3. พฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีผลต่อ การเรียนรู้ ความสามารถ พิเศษ และ การปรับตัว เช่น พฤติกรรมการ อยู่ไม่นิ่ง สมาธิ สั้น		- แบบบันทึกการ สัมภาษณ์	
	4. ความสัมพันธ์ กับเพื่อน/ครู/ ผู้ปกครอง			
3. ด้านครอบครัว 3.1 เศรษฐกิจ	1. รายได้ผู้ปกครอง 2. ภาระหนี้สิน 3. ความเพียงพอ ของรายได้ กับรายจ่าย 4. จำนวนเงิน ที่นักเรียนได้รับ และใช้จ่าย ในแต่ละวัน	- ศึกษาข้อมูลจาก ระเบียบสะสม - สัมภาษณ์ นักเรียน ผู้ปกครอง - เยี่ยมบ้าน	- ระเบียบสะสม - แบบบันทึกการเยี่ยม บ้าน - แบบบันทึกการ สัมภาษณ์ - แบบระบบข้อมูล สารสนเทศทาง การศึกษา	ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ผู้รับผิดชอบ สารสนเทศกลุ่ม บริหารงานวิชาการ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

กระบวนการ ดำเนินงาน/ประเด็น ที่พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
3.2 การคุ้มครองสวัสดิภาพ	1. ความสามารถในการคุ้มครองดูแลนักเรียนได้อย่างปลอดภัยเหมาะสมของผู้ปกครอง 2. ความเหมาะสมของสภาพที่อยู่อาศัย 3. ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว 4. การถูกคุกคามล่วงละเมิดทางเพศ	- ศึกษาจากระเบียนสะสม - สังเกต - สอบถาม - เยี่ยมบ้าน - สัมภาษณ์เด็กด้วยโอกาส	- ระเบียนสะสม - แบบบันทึกการสังเกต - แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน - แบบสำรวจข้อมูลนักเรียนด้วยโอกาสทางการศึกษา - แบบสรุปจำนวนนักเรียนด้วยโอกาส - อื่น ๆ	ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา/ ครูประจำวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา งานรับนักเรียน
4. ด้านสารเสพติด	1. พฤติกรรมที่แสดงออก 2. พฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน 3. การใช้จ่ายเงิน 4. การคบเพื่อน 5. สุขภาพและบุคลิกภาพ 6. สถานภาพทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อม 7. ผลการตรวจปัสสาวะ	- สังเกต - สัมภาษณ์ - สอบถาม - เยี่ยมบ้าน - ตรวจสอบสุขภาพ - ตรวจปัสสาวะ	- แบบบันทึกการสังเกต - แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - แบบสอบถาม - แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน - แบบสรุปผลการตรวจสอบสุขภาพ - แบบสรุปผลการตรวจปัสสาวะ - อื่น ๆ	ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา/ครูประจำวิชา ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา/ครูประจำวิชา ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา/ครูประจำวิชา งานอนามัย งานอนามัย/งานดูแลนักเรียนประจำ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

กระบวนการ ดำเนินงาน/ประเด็น ที่พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
5. ด้านความปลอดภัย	1. สถานภาพ ครอบครัวและ สิ่งแวดล้อม 2. ข้อมูลการ เดินทาง/การใช้ ยานพาหนะ 3. การจัด สภาพแวดล้อม ในสถานศึกษา 4. การแต่งกายที่ ล่อแหลม ฯลฯ	- ศึกษาข้อมูลจาก ระเบียบสะสม - การประเมินจุด แข็งจุดอ่อนของ นักเรียน - การสัมภาษณ์ นักเรียน/ ผู้ปกครอง - สังเกตพฤติกรรม นักเรียน - การเยี่ยมบ้าน นักเรียน - อื่น ๆ	- ระเบียบสะสม - แบบประเมินจุด แข็ง จุดอ่อนของ นักเรียน - แบบบันทึกการ สัมภาษณ์ นักเรียน/ ผู้ปกครอง - แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม นักเรียน - แบบบันทึกการ เยี่ยมบ้านนักเรียน - อื่น ๆ	ครูประจำชั้น/ครูที่ ปรึกษา ครูประจำวิชา ครูสอน ครูสอน
6. พฤติกรรมทางเพศ	1. บุคลิกภาพ 2. สังเกต พฤติกรรมที่ แสดงออก	- การสังเกต พฤติกรรม - การสัมภาษณ์ นักเรียน/ ผู้เกี่ยวข้อง - การตอบ แบบสอบถาม ประเภทอื่น ๆ เช่น ใคร่อย - การทำ แบบทดสอบ บุคลิกภาพ	- แบบบันทึกการ สังเกต - แบบบันทึกการ สัมภาษณ์ - แบบสอบถาม - แบบทดสอบ บุคลิกภาพ - ข้อมูลแหล่งต่าง ๆ เช่น เพื่อน ฝ่าย ปกครอง	ครูประจำชั้น/ครูที่ ปรึกษา ครูประจำรายวิชา ผู้รับผิดชอบงานดูแล นักเรียนประจำ

2.3.2.2 การคัดกรองผู้เรียน

ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น โดยสถานศึกษามีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์การคัดกรอง เพื่อจัดกลุ่มผู้เรียนที่นำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มสีเขียว หมายถึง ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระ แต่ไม่มีปัญหาด้านพฤติกรรม หรือถ้ามีด้านใดด้านหนึ่ง

กลุ่มสีเหลือง หมายถึง ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระ มีภาวะเสี่ยงด้านพฤติกรรมผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น สมาธิสั้น เก็บตัว แสดงออกเกินขอบเขต ไม่เหมาะสมตามช่วงวัย การปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติด ผลการเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางลบ

กลุ่มสีแดง หมายถึง ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระ ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชัดเจน มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวันของตนเองหรือต่อสังคมส่วนรวมในด้านลบ และมีภาวะเสี่ยงในการทำร้ายร่างกายตนเอง

โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในคัดกรองผู้เรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในคัดกรองผู้เรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

กระบวนการ ดำเนินงาน/ ประเด็นที่ พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน ที่ควรทราบ	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
กลุ่มสีเขียว	1. ข้อมูล การศึกษา นักเรียน รายบุคคล	- แยกนักเรียนตาม เกณฑ์การคัดกรอง และ ลงบันทึกในแบบ สรุปผลการคัดกรอง - จัดทำเอกสาร สารสนเทศผลการ คัดกรองนักเรียน	- เกณฑ์การคัดกรอง นักเรียน - แบบบันทึกการคัด กรอง - แบบสรุปผลการคัด กรอง	ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูหอนอน ครูการศึกษาพิเศษ
กลุ่มสีเหลือง	1. ข้อมูล การศึกษา นักเรียน รายบุคคล	- แยกนักเรียนตาม เกณฑ์การคัดกรอง และลงบันทึกใน แบบสรุปผลการคัด กรอง - จัดทำเอกสาร สารสนเทศผลการ คัดกรองนักเรียน	- เกณฑ์การคัดกรอง นักเรียน - แบบบันทึกการคัด กรอง - แบบสรุปผลการคัด กรอง	ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูหอนอน ครูการศึกษาพิเศษ

ตารางที่ 14 (ต่อ)

กระบวนการ ดำเนินงาน/ ประเด็นที่ พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
กลุ่มสีแดง	1. ข้อมูลการศึกษา นักเรียน รายบุคคล	- แยกนักเรียน ตามเกณฑ์การ คัดกรองและลง บันทึกในแบบ สรุปผลการคัด กรอง - จัดทำเอกสาร สารสนเทศผล การคัดกรอง นักเรียน	- เกณฑ์การคัด กรองนักเรียน - แบบบันทึก การคัดกรอง - แบบสรุปผล การคัดกรอง	ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูทอนอน ครูการศึกษาพิเศษ

2.3.2.3 การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

การส่งเสริมและพัฒนาเป็นขั้นตอนการสนับสนุนให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งกลุ่มสีเขียว กลุ่มสีเหลือง หรือกลุ่มสีแดง ได้รับการพัฒนาทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต เพื่อให้มีความภาคภูมิใจตนเอง และสามารถมีพัฒนาเป็นไปอย่างปกติ

โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

กระบวนการ ดำเนินงาน/ ประเด็นที่ พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐานที่ ควรทราบ	วิธีการ	เครื่องมือ/แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
ครูควรจัด กิจกรรมส่งเสริม และพัฒนา นักเรียนทุกกลุ่ม	1. ข้อมูล นักเรียนเป็น รายบุคคล 2. ข้อมูลการคัด กรองนักเรียน 3. ประเมิน ความสามารถ พื้นฐาน 4. จัดทำ แผนการ ศึกษาเฉพาะ บุคคล (IEP)	- การจัดกิจกรรมโฮม รุ่มจัดตามความ ต้องการของนักเรียน และให้นักเรียนมีส่วน ร่วมในการจัด กิจกรรม - การจัดประชุม ผู้ปกครองนักเรียน (Classroom Meeting) - ประเมิน ความสามารถของ นักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการ เรียนรู้ในแต่ละด้าน - การจัดการเรียนการ สอนนักเรียนตาม แผนการจัดการเรียนรู้ เฉพาะรายบุคคล - กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน - โครงการพิเศษอื่น ๆ	- แบบสำรวจความ ต้องการของนักเรียน - แบบบันทึกผลการจัด กิจกรรมโฮมรุ่ม - แบบประเมินผลการ จัดกิจกรรมโฮมรุ่ม - กิจกรรมโฮมรุ่มของ นักเรียน - แบบบันทึกผลการ ประชุมผู้ปกครองชั้น เรียน - แบบคัดกรองนักเรียน ที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ (สพฐ.) - จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้เฉพาะ รายบุคคลในแต่ละ รายวิชา	ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูทอนอน ครูการศึกษา พิเศษ

2.3.2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน

การกำหนดการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมสำหรับผู้เรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสีเหลืองและกลุ่มสีแดง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีปัญหาพฤติกรรม โดยครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรม โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาให้ได้รับการพัฒนาทางด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะการดำรงชีวิต พร้อมกับการพัฒนาทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาด้านผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

กระบวนการดำเนินงาน/ประเด็นที่พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐานที่ควรทราบ	วิธีการ	เครื่องมือ/แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
ครูควรจัดกิจกรรมป้องกันและช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1. ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ประวัติส่วนตัว ข้อมูลสุขภาพข้อมูลด้านการเรียน ข้อมูลด้านเศรษฐกิจครอบครัว 2. ข้อมูลการคัดกรองนักเรียน 3. ข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง	- ให้คำปรึกษาเบื้องต้น - ประสานกับครูและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อการจัดกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน - ติดตาม/รายงานผลผู้เกี่ยวข้อง	- แบบบันทึกการให้คำปรึกษา - แบบบันทึกผลการประสานและช่วยเหลือนักเรียน - แบบบันทึกการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูประจำหอ นอน ครูการศึกษาพิเศษ

2.3.2.5 การประเมินผลการส่งเสริมและการพัฒนาผู้เรียน

การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาช่วยเหลือ แก้ไขให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และเพื่อเตรียมการส่งต่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน อันที่จะได้รับการพัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนา สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

กระบวนการ ดำเนินงาน/ ประเด็นที่ พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐาน	วิธีการ	เครื่องมือ/ แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
การประเมินผลการ ส่งเสริมและการ พัฒนา	1. ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ในแต่ละรายวิชา 2. ผลการเรียนรู้ ในแต่ละภาค เรียน/ปี การศึกษา ปัจจุบัน 3. พฤติกรรมการ เรียน	- ศึกษาข้อมูล ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน - สังเกตพฤติการร การเรียน เช่น การ มาเรียน อย่าง สม่ำเสมอ เวลาเข้า ชั้นเรียน - สัมภาษณ์/ สอบถามครูประจำ วิชา ผู้ปกครอง นักเรียน	- ระเบียบสะสม - ปพ.7 - แบบคัดกรอง นักเรียนที่มี ความบกพร่อง (สพฐ.) - แบบสำรวจ พฤติกรรม ทางการเรียน - แบบบันทึก การสัมภาษณ์	ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูสอน

2.3.2.6 การส่งต่อผู้เรียน

การส่งต่อผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นการส่งต่อทั้งภายในและภายนอก โดยการส่งต่อภายในเป็นการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องที่สามารถให้ความช่วยเหลือ นักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนหรือการส่งต่อในการเลื่อนระดับชั้นหรือเลื่อนชั้นเรียน ส่วนการส่งต่อภายนอกเป็นการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีที่เกินความสามารถของสถานศึกษา โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็น ผู้ดำเนินการส่งต่อและมีการติดต่อรับทราบช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งต่อสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือในการส่งต่อสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

กระบวนการ ดำเนินงาน/ ประเด็นที่ พิจารณา	ข้อมูลพื้นฐานที่ ควรทราบ	วิธีการ	เครื่องมือ/แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
1. ส่งต่อภายใน	1. ประวัติส่วนตัว 2. ข้อมูลสุขภาพ 3. ข้อมูลด้านการ เรียน	- ทำความเข้าใจและ ชี้แจงนักเรียนถึง ความจำเป็นที่ต้อง ส่งต่อ - ประสานกับครูที่ ช่วยเหลือต่อ - สรุปรูปข้อมูลนักเรียน และวิธีการ ช่วยเหลือที่ผ่านมา ในบันทึกการส่งต่อ - นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ที่จะไปพบ ครูที่รับการ ช่วยเหลือต่อ - ติดตามผลการ ช่วยเหลืออย่าง สม่ำเสมอ	- แบบบันทึกการส่ง ต่อภายในของ โรงเรียนเป็น รายบุคคล/กลุ่ม - แบบรายงานแจ้ง ผลการช่วยเหลือ นักเรียน	ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูทอนอน ผู้รับผิดชอบงาน ดูแลนักเรียน ประจำ
2. ส่งต่อภายนอก	1. ข้อมูลด้าน เศรษฐกิจ 2. ข้อมูลครอบครัว 3. ข้อมูลที่ได้รับการ ช่วยเหลือ เบื้องต้น			ครูประจำรายวิชา ครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูทอนอน ผู้รับผิดชอบงาน ดูแลนักเรียน ประจำ

2.4 องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ

การประเมินของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบจากการดำเนินการใช้รูปแบบในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทที่เปลี่ยนไปใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้รูปแบบ

2.5 องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ในการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย มีสัมฤทธิ์ผล มีเงื่อนไขในการนำรูปแบบไปใช้ ดังนี้

1. ผู้บริหารและครูมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานตามตัวชี้วัด อย่างแท้จริง

2. โรงเรียนจัดโครงสร้างการบริหารและสนับสนุนปัจจัยนำเข้าที่เพียงพอต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. สนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนมีผลการพัฒนาการที่ดีขึ้นตามจุดประสงค์ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 ผู้เรียนมีพัฒนาการตามเป้าหมาย ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม/พัฒนาการที่คาดหวัง ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10

ระดับ 4 ผู้เรียนมีพัฒนาการตามเป้าหมาย ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม/พัฒนาการที่คาดหวัง ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 8

ระดับ 3 ผู้เรียนมีพัฒนาการตามเป้าหมาย ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม/พัฒนาการที่คาดหวัง ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 6

ระดับ 2 ผู้เรียนมีพัฒนาการตามเป้าหมาย ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม/พัฒนาการที่คาดหวัง ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4

ระดับ 1 ผู้เรียนมีพัฒนาการตามเป้าหมาย ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม/พัฒนาการที่คาดหวัง ที่ดีขึ้น น้อยกว่า ร้อยละ 4

ประกอบกับการตรวจสอบจากเอกสาร หลักฐาน แหล่งข้อมูล เช่น แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล/แผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล/แผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว แผนการสอนเฉพาะบุคคล

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีผลการพัฒนาการที่ดีขึ้นตามจุดประสงค์ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10

ระดับ 4 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 8

ระดับ 3 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 6

ระดับ 2 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4

ระดับ 1 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีขึ้น น้อยกว่า ร้อยละ 4

ประกอบกับการตรวจสอบจากเอกสาร หลักฐาน แหล่งข้อมูล เช่น แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

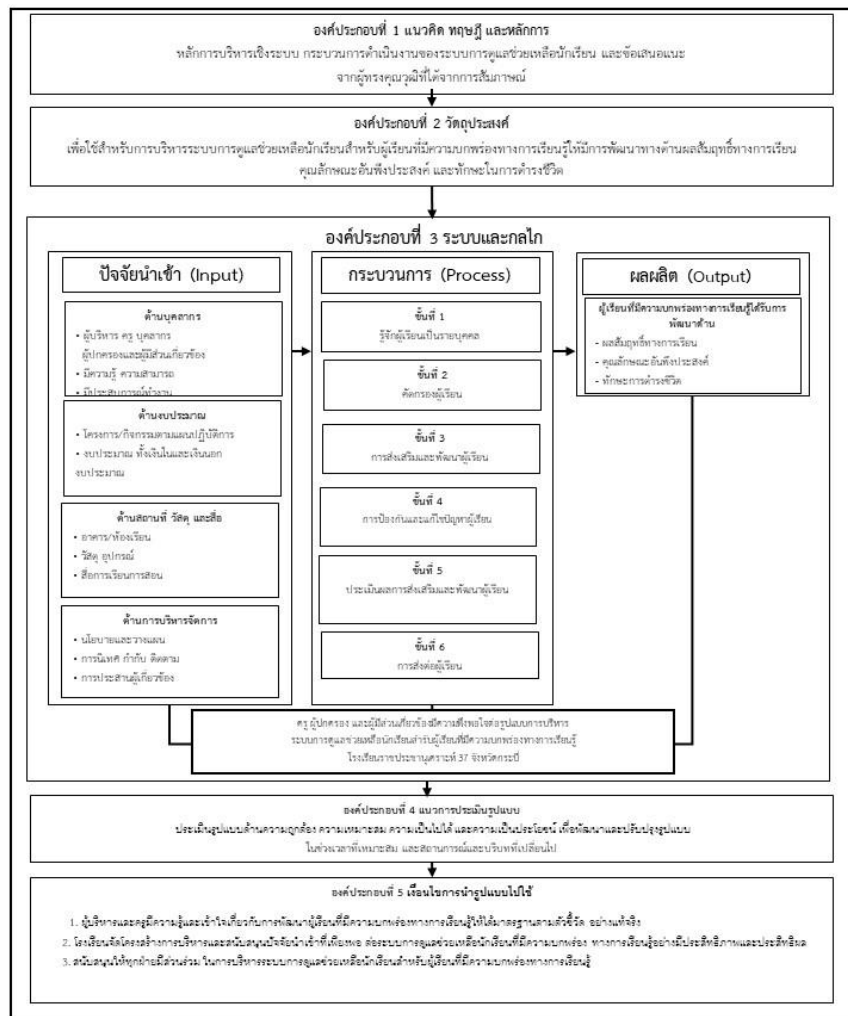
ด้านทักษะการดำรงชีวิต มีผลการพัฒนาการที่ดีขึ้นตามจุดประสงค์ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 ผู้เรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10

- ระดับ 4 ผู้เรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 8
- ระดับ 3 ผู้เรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 6
- ระดับ 2 ผู้เรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4
- ระดับ 1 ผู้เรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น น้อยกว่า ร้อยละ 4

ประกอบกับการตรวจสอบจากเอกสาร หลักฐาน แหล่งข้อมูล เช่น แบบประเมินทักษะชีวิตบันทึกประจำวันครูสอน รายงานพฤติกรรมนักเรียน

รายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ได้ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3. ผลการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังนี้

3.1 การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม

ผลการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม (N = 5)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับความสอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ	5.00	0.42	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์	4.80	0.40	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก	4.81	0.39	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ	4.80	0.40	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	4.70	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.79	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.41$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 แนวคิดทฤษฎี และหลักการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.42$) รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.39$) องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.46$)

3.2 การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็น รายองค์ประกอบ

การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายองค์ประกอบ ดังนี้

3.2.1 องค์ประกอบ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ

ผลการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่ องค์ประกอบ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ
องค์ประกอบ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ (N = 5)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับ ความ สอดคล้อง
องค์ประกอบ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ			
1) เป็นรูปแบบที่มีหลักการเชิงระบบที่เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
2) เป็นรูปแบบการบริหารเชิงระบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.80	0.40	มากที่สุด
3) เป็นหลักการเชิงระบบที่ตรวจสอบได้	4.60	0.49	มากที่สุด
4) เป็นรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและ ปัญหาของสถานศึกษา	4.80	0.40	มากที่สุด
5) เป็นรูปแบบที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของ สถานศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายใกล้เคียงกัน	4.60	0.49	มากที่สุด
6) เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เหมาะสมมา ใช้ในการกำหนดรูปแบบการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของ
รูปแบบ องค์ประกอบ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu =$
5.00, $\sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการเป็นรูปแบบที่มีหลักการเชิง
ระบบที่เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมาคือ รายการเป็นรูปแบบการบริหารเชิง
ระบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง รายการเป็นรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของสถานศึกษา
และรายการเป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เหมาะสมมาใช้ในการกำหนดรูปแบบการบริหารระบบ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการเป็นหลักการเชิงระบบที่ตรวจสอบได้ และเป็นรูปแบบที่สามารถ ประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของสถานศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายใกล้เคียงกัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

3.2.2 องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์

ผลการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ (N = 5)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับ ความ สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์			
1) มุ่งพัฒนาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) มุ่งพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยมีกระบวนการขั้นตอนที่เหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
3) มุ่งให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้	4.60	0.49	มากที่สุด
4) มุ่งให้ครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
5) มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
6) มุ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการรับรู้ต่อการ ใช้ รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.60	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการมุ่งพัฒนาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและรายการมุ่งให้ครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมา คือรายการมุ่งพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยมีกระบวนการขั้นตอนที่เหมาะสม และรายการมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการมุ่งให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และรายการมุ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการรับรู้ต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

3.2.3 องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก

ผลการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก (N = 5)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับความสอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก			
1. ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ			
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
1.1 ด้านบุคลากร			
1) ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2) ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.60	0.49	มากที่สุด
3) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบงานแต่ละงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับ ความ สอดคล้อง
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
1.2 ด้านงบประมาณ			
1) มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเพียงพอ	4.80	0.40	มากที่สุด
2) กำหนดกิจกรรมในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชัดเจน	5.00	0.80	มากที่สุด
3) กำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชัดเจน	4.60	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
3.1.4 ด้านการบริหารจัดการ			
1) มีโครงสร้างการบริหารในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่ายงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
2) มีการแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
3) ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ขับเคลื่อนงานโดยแบ่งเป็นทีมนำ ทีมทำ ทีมประสาน	4.60	0.49	มากที่สุด
4) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานได้อย่างชัดเจน	5.00	0.80	มากที่สุด
5) กำหนดให้ทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานมีการปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างสม่ำเสมอ	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	0.37	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.81	0.39	มากที่สุด

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับ ความ สอดคล้อง
2. ด้านกระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล			
1) ระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการรู้จัก ผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
2) มีการกำหนดเครื่องมือในการรู้จักผู้เรียนเป็น รายบุคคลที่เหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
3) กำหนดครูผู้รับผิดชอบพร้อมทั้งกำหนดบทบาท หน้าที่ในการดำเนินงานการรู้จักผู้เรียนเป็น รายบุคคลที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
2.2 การคัดกรองผู้เรียน			
1) ระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการคัดกรอง ผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2) มีการกำหนดเครื่องมือในการคัดกรองผู้เรียน เป็นรายบุคคลที่เหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
3) มีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองผู้เรียนที่สามารถ จำแนกผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
2.3 การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน			
1) มีการระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการส่งเสริมและ พัฒนาผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2) มีการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องและมุ่งพัฒนา ผู้เรียนตามประเภทที่เหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบใน การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
4) มีการกำหนดให้มีการติดตามผลการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.75	0.43	มากที่สุด

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับ ความ สอดคล้อง
2.4 การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน			
1) มีการระบุแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างเหมาะสมชัดเจน	4.80	0.40	มากที่สุด
2) กำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องมุ่งป้องกันและแก้ไข ปัญหากับผู้เรียนที่เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบใน การป้องกันและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและ สอดคล้องกับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย	5.00	0.00	มากที่สุด
4) มีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบติดตามผลการป้องกัน และแก้ปัญหาผู้เรียนที่เหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.85	0.36	มากที่สุด
2.5 การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน			
1) มีการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการ ประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้อง เหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
2) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้ดำเนินการ ประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
3) มีเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริม ผู้เรียนที่เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
2.6 การส่งต่อผู้เรียน			
1) มีการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการการส่งต่อ ผู้เรียนที่ถูกต้อง เหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
2) มีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบในการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
3) มีการกำหนดการติดตามผลการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.80	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับ ความ สอดคล้อง
3. ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ			
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์			
และทักษะการดำรงชีวิต			
1) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.80	0.40	มากที่สุด
3) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้	4.60	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
4. ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ			
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
ด้านการบริหารและการจัดการ การจัดการเรียนการสอน			
และคุณภาพผู้เรียน			
1) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้านสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.60	0.49	มากที่สุด
2) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.81	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อย พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.81, \sigma = 0.39$) รองลงมา คือ ด้านกระบวนการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการบริหารและการจัดการ การจัดการเรียนการสอน และคุณภาพผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.70, \sigma = 0.46$)

ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81, \sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อย พบว่า ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.84, \sigma = 0.37$) รองลงมา คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านสื่อ บริการ เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$)

ด้านบุคลากร ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการกำหนดผู้รับผิดชอบงานแต่ละงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

ด้านงบประมาณ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการกำหนดกิจกรรมในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการจัดสรรค่าใช้จ่ายในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการกำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการมีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด ได้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด จัดให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด จัดให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

ด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.84, \sigma = 0.37$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการมีโครงสร้างการบริหารในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่ายงาน และรายการมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของทีมงาน ทีมทำ ทีมประสานได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และรายการกำหนดให้ทีมงาน ทีมทำ ทีมประสานมีการปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างสม่ำเสมอ ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ขับเคลื่อนงานโดยแบ่งเป็นทีมงาน ทีมทำ ทีมประสาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

ด้านกระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละด้านย่อย พบว่า การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.85, \sigma = 0.36$) รองลงมา คือ การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียน การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และการส่งต่อผู้เรียน ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.36$)

การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการกำหนดครูผู้รับผิดชอบพร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการรู้จักผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดเครื่องมือในการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

การคัดกรองผู้เรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการคัดกรองผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองผู้เรียนที่สามารถจำแนกผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดเครื่องมือในการคัดกรองผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการมีการระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) รองลงมาคือ รายการมีการกำหนดให้มีการติดตามผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ($\mu = 4.80, \sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องและมุ่งพัฒนาผู้เรียนตามประเภทที่เหมาะสม และรายการมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$)

การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องมุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหากับผู้เรียนที่เหมาะสม และรายการมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการป้องกันและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการระบุแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมชัดเจน ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบติดตามผลการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการมีเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้ดำเนินการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

การส่งต่อผู้เรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการมีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบในการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการการส่งต่อผู้เรียนที่ถูกต้อง เหมาะสม ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดการติดตามผลการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการพบว่า รายการมีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมา คือ รายการมีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน และคุณภาพนักเรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการมีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน

ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้านสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

3.2.4 องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ

ผลการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ (N = 5)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับความสอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินของรูปแบบ			
1) มีการกำหนดแนวทางการประเมินรูปแบบที่ถูกต้องเหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
2) แนวการประเมินมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.80	0.40	มากที่สุด
3) แนวทางการประเมินรูปแบบมีความชัดเจนสามารถวัดได้	5.00	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการแนวการประเมินรูปแบบมีความชัดเจนสามารถวัดได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมาคือรายการแนวการประเมินมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการมีการกำหนดแนวทางการประเมินรูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

3.2.4 องค์ประกอบที่ 5 เจ็อนไขการนำรูปแบบไปใช้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ องค์ประกอบที่ 5 เจ็อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ (N = 5)

รายการตรวจสอบ	μ	σ	ระดับความสอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้			
1) มีการกำหนดเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ที่ถูกต้องเหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
2) การระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	4.60	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ยองค์ประกอบที่ 5	4.70	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีการกำหนดเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ที่ถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) ส่วนรายการการระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$)

4. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีผลการประเมิน ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินรูปแบบ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินสำหรับพิจารณาด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน (N=9)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.สถานภาพ		
กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร	3	33.33
กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์	4	44.45
กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ	2	22.22
รวม	9	100

ตารางที่ 25 (ต่อ)

2.เพศ		
ชาย	4	44.45
หญิง	5	55.55
รวม	9	100
3.อายุ		
21-30 ปี	-	-
31-40 ปี	-	-
41-50 ปี	1	11.11
51 ปีขึ้นไป	8	88.89
รวม	9	100
4.ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	-	-
ปริญญาโท	4	44.45
ปริญญาเอก	5	55.55
รวม	9	100

จากตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.45 เป็นเพศหญิง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.55 อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 88.89 โดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.55

4.2 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม

การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม มีผลการประเมิน ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ระดับการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม (N=9)

รายการประเมิน	μ	σ	แปลผล
1. ด้านความถูกต้อง	4.70	0.45	มากที่สุด
2. ด้านความเหมาะสม	4.72	0.47	มากที่สุด
3. ด้านความเป็นไปได้	4.67	0.49	มากที่สุด
4. ด้านความเป็นประโยชน์	4.74	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.43$) รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.47$) และด้านความถูกต้อง ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.45$) ตามลำดับ ส่วนด้านความเป็นไปได้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$)

4.3 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน

การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (N=9)

รายการประเมิน	μ	σ	แปลผล
1. ด้านความถูกต้อง			
1.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความถูกต้อง	4.56	0.53	มากที่สุด
1.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความน่าเชื่อถือ	4.67	0.50	มากที่สุด
1.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่ถูกต้องครบถ้วน	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.45	มากที่สุด
2. ด้านความเหมาะสม			
2.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนโยบายข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.78	0.44	มากที่สุด
2.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.72	0.47	มากที่สุด

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	μ	σ	แปลผล
3. ด้านความเป็นไปได้	4.78	0.44	มากที่สุด
3.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย			
3.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อพัฒนาผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.56	0.53	มากที่สุด
3.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้และได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.49	มากที่สุด
รายการประเมิน	μ	σ	แปลผล
4. ด้านความเป็นประโยชน์			
4.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของ ผู้บริหารโรงเรียนครูและผู้เกี่ยวข้องได้	4.78	0.44	มากที่สุด
4.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้มีประโยชน์ต่อการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้	4.56	0.53	มากที่สุด
4.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ ทักษะการดำรงชีวิต	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.70	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านความถูกต้อง ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.45$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่ถูกต้องครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) รองลงมา คือ รายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความน่าเชื่อถือ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) ส่วนรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.53$)

ด้านความเหมาะสม ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนโยบายข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) ส่วนรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$)

ด้านความเป็นไปได้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) รองลงมา คือ รายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้และได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) ส่วนรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.53$)

ด้านความเป็นประโยชน์ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการประเมิน พบว่า รายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.33$) รองลงมา คือ รายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องได้ ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) ส่วนรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.53$)

ตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทักษะการดำรงชีวิต ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563 และความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เปรียบเทียบผลการเรียนของผู้เรียนระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (μ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลต่าง
	แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้		
	ปีการศึกษา 2562	ปีการศึกษา 2563	
1) ภาษาไทย	33.81	47.57	+13.76
2) คณิตศาสตร์	32.39	45.32	+12.93
3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	34.43	50.06	+15.63
4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	36.23	56.23	+20.00
5) ศิลปะ	51.93	56.77	+4.84
6) สุขศึกษาและพลศึกษา	51.99	57.94	+5.95
7) ภาษาต่างประเทศ	55.38	57.12	+1.74
8) การงานอาชีพ	33.39	56.82	+23.43
ค่าเฉลี่ย	41.19	53.48	+12.29

จากตารางที่ 28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ($\mu = +12.29$) เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด ($\mu = +23.43$) รองลงมา คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\mu = +20.00$) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\mu = +15.63$) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ($\mu = +13.76$) และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ($\mu = +12.93$) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด ($\mu = +1.74$)

2. ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เปรียบเทียบกับผลการเรียนของผู้เรียนระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (μ) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563

รายการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามที่สถานศึกษากำหนด	ค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามที่สถานศึกษากำหนด		ผลต่าง
	ปีการศึกษา 2562	ปีการศึกษา 2563	
1) มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	53.41	64.56	+11.15
2) ซื่อสัตย์สุจริต	50.02	65.13	+15.11
3) มีวินัย	48.76	61.73	+12.97
4) ใฝ่เรียนรู้	43.21	67.41	+24.20
5) อยู่อย่างพอเพียง	47.43	62.98	+15.55
6) มุ่งมั่นในการทำงาน	48.95	58.87	+9.92
7) รักความเป็นไทย	56.54	58.03	+1.49
8) มีจิตสาธารณะ	54.98	67.42	+12.44
ค่าเฉลี่ย	50.41	63.27	+12.86

จากตารางที่ 29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (μ) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563 ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ($\mu = +12.86$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการคุณลักษณะอันพึงประสงค์พบว่า รายการใฝ่เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด ($\mu = +24.20$) รองลงมา คือ รายการอยู่อย่างพอเพียง ($\mu = +15.55$) รายการซื่อสัตย์สุจริต ($\mu = +15.11$) และรายการมีวินัย ($\mu = +12.97$) ตามลำดับ ส่วนรายการรักความเป็นไทยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด ($\mu = +1.49$)

3. ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เปรียบเทียบผลการเรียนของผู้เรียนระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (μ) ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563

ทักษะการดำรงชีวิต ตามที่สถานศึกษากำหนด	ค่าเฉลี่ยของทักษะการดำรงชีวิต ตามที่สถานศึกษากำหนด		ผลต่าง
	ปีการศึกษา 2562	ปีการศึกษา 2563	
1) กิจกรรมไตรรงค์	42.45	60.31	+17.86
2) กิจกรรมอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม	41.87	58.87	+16.00
3) กิจกรรมส่งเสริมภาวะผู้นำ	40.98	56.08	+15.10
4) กิจกรรมส่งเสริมสุนทรียภาพ	38.98	56.82	+17.84
5) กิจกรรมส่งเสริมโภชนาการ	52.87	69.76	+16.89
6) กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถทางกาย	44.98	60.87	+15.89
7) กิจกรรมส่งเสริมอาชีพท้องถิ่น	39.87	57.11	+17.24
8) กิจกรรมสร้างเสริมสุขนิสัย	40.31	53.63	+13.32
ค่าเฉลี่ย	42.79	59.18	+16.39

จากตารางที่ 30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (μ) ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่าง ปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ($\mu = +16.39$) เมื่อพิจารณาแต่ละทักษะการดำรงชีวิต พบว่า กิจกรรมไตรรงค์ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด ($\mu = +17.86$) รองลงมา คือ กิจกรรมส่งเสริมสุนทรียภาพ ($\mu = +17.84$) กิจกรรมส่งเสริมอาชีพท้องถิ่น ($\mu = +17.24$) และกิจกรรมส่งเสริมโภชนาการ ($\mu = +16.89$)ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมสร้างเสริมสุขนิสัย มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด ($\mu = +13.32$)

4. ความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังนี้

4.1 ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 ซึ่งเป็นครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของครูที่ตอบแบบสอบถาม (N = 74)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	26	35.14
หญิง	48	64.86
รวม	74	100.00
2. อายุ		
21 – 30 ปี	29	39.19
31 – 40 ปี	20	27.03
41 – 50 ปี	16	21.62
51 – 60 ปี	9	12.16
60 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	74	100.00

ตารางที่ 31 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาตรี	62	83.78
ปริญญาโท	12	16.22
ปริญญาเอก	-	-
อื่น ๆ	-	-
รวม	74	100.00
4. ประสบการณ์การทำงาน		
1 - 5 ปี	44	59.46
6 - 10 ปี	13	17.57
11 - 15 ปี	6	8.11
16 - 20 ปี	4	5.41
21 - 25 ปี	7	9.45
26-30 ปี	-	-
31 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	74	100.00

จากตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของครูที่ตอบแบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 39.19 และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 83.78 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 59.46

4.1.2 ความพึงพอใจของครูต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม

ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม (N = 74)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านความรู้	4.67	0.48	มากที่สุด
2. ด้านความรู้สึก	4.60	0.53	มากที่สุด
3. ด้านมุ่งการกระทำ	4.62	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.65	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.48$) รองลงมา คือ ด้านมุ่งการกระทำ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.51$) ส่วนด้านความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.53$)

4.1.3 ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน ดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน (N = 74)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านความรู้			
1.1 ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของรูปแบบ	4.82	0.38	มากที่สุด
1.2 ท่านมีความรู้และความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.77	0.42	มากที่สุด
1.3 ท่านมีความรู้และความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.53	0.58	มากที่สุด
1.4 ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการรู้จักผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล	4.61	0.49	มากที่สุด
1.5 ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการคัดกรองผู้เรียน	4.61	0.54	มากที่สุด
1.6 ท่านเข้าใจและสามารถพัฒนา ส่งเสริม ดูแลผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้	4.68	0.47	มากที่สุด
1.7 ท่านมีเทคนิค วิธีการ การป้องกันและการแก้ไข ปัญหาผู้เรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม	4.72	0.45	มากที่สุด
1.8 ท่านสามารถอธิบายวิธีการประเมินผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถประเมินผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	4.66	0.48	มากที่สุด
1.9 ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา	4.81	0.39	มากที่สุด
1.10 ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษา	4.54	0.55	มากที่สุด
1.11 ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และแนวการประเมินรูปแบบ	4.76	0.43	มากที่สุด
1.12 ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ และสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติได้	4.55	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 33 (ต่อ)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
2. ด้านความรู้สึกลึก			
2.1 ท่านรู้สึกดีเมื่อได้รับความรู้จากการศึกษาคู่มีรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่	4.64	0.59	มากที่สุด
2.2 ท่านรู้สึกดีเมื่อได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่	4.58	0.50	มากที่สุด
2.3 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ท่านทราบข้อมูลและรู้จักผู้เรียนได้ดี เป็นประโยชน์ต่อการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่	4.68	0.50	มากที่สุด
2.4 ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.55	0.53	มากที่สุด
2.5 ท่านมีวิธีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียน	4.65	0.58	มากที่สุด
2.6 การประเมินผลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.57	0.53	มากที่สุด
2.7 การส่งต่อผู้เรียนเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	4.53	0.53	มากที่สุด
2.8 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้	4.55	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 33 (ต่อ)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
2.9 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้	4.61	0.49	มากที่สุด
2.10 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตได้	4.62	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	0.53	มากที่สุด
3. ด้านมุ่งการกระทำ			
3.1 ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้	4.64	0.51	มากที่สุด
3.2 ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้	4.62	0.49	มากที่สุด
3.3 ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตได้	4.58	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 33 (ต่อ)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
3.4 ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป	4.65	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.62	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.65	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่ารายการท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.38$) รองลงมา คือ รายการท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.39$) รายการท่านมีความรู้และความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.42$) และรายการท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และแนวการประเมินรูปแบบ ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.43$) ตามลำดับ ส่วนรายการท่านมีความรู้และความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.58$)

ด้านความรู้สึก ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ท่านทราบข้อมูลและรู้จักผู้เรียนได้ดี เป็นประโยชน์ต่อการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.50$) รองลงมา คือ รายการท่านมีวิธีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.58$) รายการท่านรู้สึกดีเมื่อได้รับความรู้จากการศึกษาคู่มือรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.59$) ตามลำดับส่วนรายการการส่งต่อผู้เรียน เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.53$)

ด้านมุ่งการกระทำ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้ในการพัฒนา

ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.48$) รองลงมา คือ รายการท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.51$) รายการท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ ส่วนรายการท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.55$)

4.2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ตอบแบบสอบถาม (N = 114)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	49	42.98
หญิง	65	57.02
รวม	114	100.00
2. อายุ		
25 – 30 ปี	9	7.89
31 – 40 ปี	31	27.19
41 – 50 ปี	63	55.27
51 ปี ขึ้นไป	11	9.65
รวม	114	100.00
3. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	78	68.42
ปริญญาตรี	27	23.68
ปริญญาโท	8	7.02
ปริญญาเอก	1	0.88

ตารางที่ 34 (ต่อ)

4. สถานภาพ		
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	101	88.60
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	13	11.40
รวม	114	100.00

จากตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ตอบแบบประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 57.02 มีอายุอยู่ระหว่าง 41 - 50 ปี มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 55.27 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 ส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองนักเรียน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 88.60

4.2.2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม

ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม ดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม (N = 114)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1 ด้านการรับรู้การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.64	0.57	มากที่สุด
2 ด้านความรู้จักต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.54	0.67	มากที่สุด
3 ด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.57	0.56	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.55	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.57$) รองลงมา คือ ด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.56$) ส่วนด้านความรู้สึกรู้สึกต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.67$)

4.2.3 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน ดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน (N = 114)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการรับรู้การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
1 ท่านเห็นด้วยกับพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	4.64	0.50	มากที่สุด
2 การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์	4.95	0.22	มากที่สุด
3 การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทำให้งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยรูปแบบการบริหารที่รวดเร็ว	4.42	0.61	มาก
4 การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	4.17	0.65	มาก

ตารางที่ 36 (ต่อ)

	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ ความพึงพอใจ
5	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.46	0.53	มาก
6	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.58	0.49	มากที่สุด
7	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการดำรงชีวิต	4.34	0.53	มาก
	เฉลี่ย	4.64	0.57	มากที่สุด
ด้านความรู้สึกต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้				
8	ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจที่มีการพัฒนารูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและ ปัญหา	4.58	0.58	มากที่สุด
9	ท่านรู้สึกถึงความพร้อมในการพัฒนารูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้	4.52	0.74	มากที่สุด
10	ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสนับสนุน โครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.43	0.82	มาก
11	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	4.65	0.63	มากที่สุด
12	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	4.81	0.39	มากที่สุด
13	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะ การดำรงชีวิต	4.45	0.69	มาก

ตารางที่ 36 (ต่อ)

	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ ความพึงพอใจ
14	ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการเอาใจใส่และความกระตือรือร้นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.36	0.70	มาก
	เฉลี่ย	4.54	0.68	มากที่สุด
ความพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
15	ท่านมีความรู้สึกมั่นใจต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.55	0.62	มากที่สุด
16	ท่านรู้สึกดีที่สถานศึกษามีการกำกับ ติดตามการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.64	0.50	มากที่สุด
17	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน	4.60	0.49	มากที่สุด
18	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.51	0.50	มากที่สุด
19	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.65	0.48	มากที่สุด
20	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต	4.80	0.42	มากที่สุด
21	ท่านจะสอบถามผู้เรียนที่ได้รับบริการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.52	0.75	มากที่สุด

ตารางที่ 36 (ต่อ)

	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ ความพึงพอใจ
22	ท่านจะเรียนรู้และให้การสนับสนุนรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.20	0.58	มาก
23	ท่านเข้าใจในสถานการณ์และให้ความร่วมมือในการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	4.53	0.61	มากที่สุด
24	มีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะสนับสนุนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป	4.82	0.38	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.58	0.57	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.55	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.57$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.95$, $\sigma = 0.22$) รองลงมา คือ รายการท่านเห็นด้วยกับพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.50$) และรายการการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ ส่วนรายการการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.65$)

ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.68$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.39$) รองลงมา คือ รายการท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ

ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.63$) และรายการท่านรู้สึกมีความพึงพอใจที่มีการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.58$) ตามลำดับ ส่วนรายการท่านมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการเอาใจใส่และความกระตือรือร้นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.70$)

ความพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.57$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการมีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะสนับสนุนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ รายการท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.42$) และรายการท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.48$) ตามลำดับ ส่วนรายการท่านจะเรียนรู้และให้การสนับสนุนรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.58$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์หลัก 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 134 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยสังเคราะห์เอกสารและสัมภาษณ์องค์ประกอบของรูปแบบ มีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารหรือระดับนโยบาย กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาสงเคราะห์ และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์โดยจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) และการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison)

2. การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์ และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของ

รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนรายข้อและรายองค์ประกอบด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสมความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ มีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และตรวจให้คะแนนรายข้อและรายด้านด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 101 คน เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 และความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม ได้แก่ ครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำนวน 74 คน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยและตัวแทนครู โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 114 คนวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลต่างระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 แจกแจงความถี่และตรวจให้คะแนนรายข้อโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สามารถสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1.1 สภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1.1.1 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1.1.1.1 สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตามลำดับ ส่วนด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.1.1.2 ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ ส่วนด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1) ด้านบุคลากร สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรมพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ด้านงบประมาณ สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการสถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการสถานศึกษามีโครงการสนับสนุนการพัฒนาสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการสถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีและความช่วยเหลืออื่นใดที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4) ด้านการบริหารจัดการ สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เกิดความสะดวกและคล่องตัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการสถานศึกษามีการกำหนดงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.1.1.3 ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ส่วนด้านการป้องกันและแก้ปัญหา นักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกเก็บข้อมูลด้านทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนนอกเก็บข้อมูลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ด้านการคัดกรองนักเรียน สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยรายการครูประจำชั้นสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการสถานศึกษาจัดประชุมครูเพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์การพิจารณาการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการสถานศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการครูประจำชั้น/ครูสอนงานประสานงานกับครู หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนงานสรุปข้อมูลการช่วยเหลือและผลที่เกิดจากการช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5) ด้านการส่งต่อนักเรียน สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการครูประจำชั้น/ครูสอนงานรายงานผลระหว่างดำเนินการและสิ้นสุดกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนงานประสานงานกับครู หรือผู้ที่รับผิดชอบการส่งต่อช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการครูประจำชั้น/ครูสอนงานจัดทำเอกสารหลักฐานการส่งต่อข้อมูลและผลการช่วยเหลือนักเรียนแก่ครู ผู้เกี่ยวข้องปลายทาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.1.1.4 ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาด้านทักษะการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.1.1.5 ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรม ดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นในสถานศึกษา สังคมอย่างปกติสุข มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการหน่วยงานและชุมชนมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.1.2 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1.1.2.1 ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัญหาการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการในประเด็นยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าความถี่และค่าร้อยละมากที่สุด และด้านสื่อ บริการสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีและความช่วยเหลืออื่นใด ในประเด็นสื่อ บริการสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด

มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความถี่และคำร้อยละน้อยที่สุด

1.1.2.2 ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัญหาการดำเนินงานด้านการส่งต่อในประเด็นขาดการประสานงานที่ดีกับผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการส่งต่อผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าความถี่และคำร้อยละมากที่สุด และด้านการคัดกรองนักเรียนในประเด็นขาดการประมวลผลและนำผลการดำเนินงานคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา ความถี่และคำร้อยละน้อยที่สุด

1.1.2.3 ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัญหาการดำเนินงานมีประเด็นเดียว คือ การบริหารจัดการยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าความถี่และคำร้อยละมากที่สุด

1.1.2.4 ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพปัญหาการดำเนินงานมีประเด็นเดียว คือ ในผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายมีค่าความถี่และคำร้อยละมากที่สุด

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2.1 องค์ประกอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ โดยนำหลักการบริหารเชิงระบบพร้อมด้วย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ใช้หลักการบริหารเชิงระบบในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในการดำรงชีวิต

องค์ประกอบที่ 3 ระบบและกลไก ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) บุคลากร 2) งบประมาณ 3) สื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด และ 4) การบริหารจัดการ ด้านกระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองผู้เรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน 4) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 5) การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และ 6) การส่งต่อผู้เรียน ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิต และด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแล

ช่วยดูแลเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการ 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) คุณภาพนักเรียน

องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบจากการดำเนินการใช้รูปแบบในช่วงเวลาที่เหมาะสม ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทที่เปลี่ยนไปใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้รูปแบบ

องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย มีสัมฤทธิ์ผล โดยผู้บริหารและครูมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานตามตัวชี้วัด โดยสถานศึกษาต้องจัดโครงสร้างการบริหารและสนับสนุนปัจจัยนำเข้าที่เพียงพอ และสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 การตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2.2.1 ความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสอดคล้องในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยองค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไกองค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมิน ส่วนองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.2 องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการเป็นรูปแบบที่มีหลักการเชิงระบบที่เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการเป็นหลักการเชิงระบบที่ตรวจสอบง่ายกับรายการเป็นรูปแบบที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของสถานศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายใกล้เคียงกัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.3 องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมุ่งพัฒนาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพกับรายการมุ่งให้ครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมุ่งให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กับรายการมุ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการรับรู้ต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.4 องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก ประกอบด้วย 4 ด้านย่อย ทุกด้านย่อยมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการบริหารและการจัดการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.4.1 ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทุกด้านย่อยมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านสื่อ บริการ เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด ตามลำดับ

1) ด้านบุคลากร ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ด้านงบประมาณ ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการกำหนดกิจกรรมในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการกำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดตามที่ได้ให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดได้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4) ด้านการบริหารจัดการ มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีโครงสร้างการบริหารในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่ายงาน และรายการมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ รับผิดชอบงานโดยแบ่งเป็นทีมนำ ทีมทำ ทีมประสาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.4.2 ด้านกระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการส่งต่อผู้เรียนส่วนการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการกำหนดครูผู้รับผิดชอบพร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงาน การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมีการกำหนดเครื่องมือในการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) การคัดกรองผู้เรียน ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการคัดกรองผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการรายการมีการกำหนดเครื่องมือในการคัดกรองผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีการแสดงกระบวนการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนได้อย่างเป็นขั้นตอนที่สามารถเข้าใจได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมีการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องและมุ่งพัฒนาผู้เรียนตามประเภทที่เหมาะสมกับรายการมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4) การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องมุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหากับผู้เรียนที่เหมาะสมกับรายการมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการป้องกันและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบติดตามผลการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5) การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมีการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

6) การส่งต่อผู้เรียน ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบในการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมีการกำหนดการติดตามผลการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.4.3 ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะการดำรงชีวิต มีความสอดคล้องในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการมีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.4.4 ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน และคุณภาพนักเรียน ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้านสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.5 องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการแนวการประเมินรูปแบบมีความชัดเจนสามารถวัดได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรายการมีการกำหนดแนวทางการประเมินรูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2.6 องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ทุกรายการมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการมีการกำหนดเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ที่ถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรายการการระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3 การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2.3.1 การประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทุกด้านมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยด้านความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง ส่วนด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3.2 ด้านความถูกต้อง ทุกรายการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่ถูกต้องครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3.3 ด้านความเหมาะสม ทุกรายการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความเหมาะสมกับนโยบายข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความเหมาะสมเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3.4 ด้านความเป็นไปได้ ทุกรายการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3.5 ด้านความเป็นประโยชน์ ทุกรายการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าปีการศึกษา 2562 และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นมาที่สุด และกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นน้อยที่สุด

3.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินคุณลักษณะอัน

พึงประสงค์สูงกว่าปีการศึกษา 2562 และทุกรายการคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยรายการใฝ่เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงมากที่สุด และรายการรักความเป็นไทยมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นน้อยที่สุด

3.3 ผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินผลการประเมินทักษะการดำรงชีวิตสูงกว่าปีการศึกษา 2562 และทุกกิจกรรมทักษะการดำรงชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นโดยกิจกรรมไตรรงค์มีค่าเฉลี่ยสูงมากที่สุด และกิจกรรมสร้างเสริมสุขนิสัย มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นน้อยที่สุด

3.4 ความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3.4.1 ความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านความรู้ ทุกรายการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการท่านมีความรู้และความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านความรู้สึก ทุกรายการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ท่านทราบข้อมูลและรู้จักผู้เรียนได้ดี เป็นประโยชน์ต่อการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการการส่งต่อผู้เรียนเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านมุ่งการกระทำ ทุกรายการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.4.2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยด้านการรับรู้การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านความรู้สึกต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านการรับรู้การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความพึงพอใจแต่ละรายการ พบว่า รายการการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการรายการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความพึงพอใจแต่ผลรายการ พบว่า รายการท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการท่านมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการเอาใจใส่และความกระตือรือร้นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความพึงพอใจแต่ผลรายการ พบว่า รายการมีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะสนับสนุนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายการท่านจะเรียนรู้และให้การสนับสนุนรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีประเด็นข้อค้นพบและอภิปรายผล ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ และการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมากำหนดองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ เมื่อมาพิจารณารายละเอียดขององค์ประกอบของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 คือระบบงานและกลไก เป็นองค์ประกอบที่มีรายละเอียดของการดำเนินงานตามหลักการบริหารเชิงระบบ ที่มีการกำหนด 4 ด้านย่อย ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs) 2) ด้านกระบวนการ (Process) 3) ด้านผลผลิต (Output) และ 4) ด้านผลกระทบ (Impact) ทั้งนี้ในการดำเนินงานขององค์ประกอบที่ 3 ใช้หลักการบริหารเชิงระบบ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการและดำเนินงานได้ชัดเจน เป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมาย สำหรับด้านกระบวนการ (Process) เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน โดยคำนึงถึงหลักการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทุกสถานศึกษานำมาใช้อย่างแพร่หลาย แต่สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นมีลักษณะปัญหาและความต้องการการแก้ปัญหา การส่งเสริม และการช่วยเหลือที่มีความเฉพาะมากกว่าผู้เรียนทั่วไป ขั้นตอนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ มีขั้นตอนที่เพิ่มจากขั้นตอนระบบการดูแลนักเรียนสำหรับผู้เรียนทั่วไป คือ ขั้นตอนการ

ประเมินการส่งเสริมและพัฒนา ดังนั้น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองผู้เรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน 5) การประเมินการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และ 6) การส่งต่อผู้เรียน ทั้งนี้ ผลการตรวจสอบองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จากผู้เชี่ยวชาญ ในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ พบว่า ผลการตรวจสอบอยู่ในระดับดีมากทุกด้านนั้น สะท้อนถึง การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ทั้ง 5 องค์ประกอบนั้นมีความเหมาะสม มีความถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริงของโรงเรียนได้ เพราะการกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดของรูปแบบ ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้องในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ครอบคลุมทุกกลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการสะท้อนระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน และปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ซึ่งประเด็นที่ได้จากการสรุปผล นำมาใช้กำหนดรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบได้ครอบคลุม ชัดเจน และเหมาะสมกับการนำไปใช้ในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เมื่อนำหลักการบริหารเชิงระบบมาใช้ร่วมกันในการวิเคราะห์กระบวนการในการบริหารของรูปแบบ จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถวิเคราะห์การดำเนินงานของสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ Lunenberg and Ornstein (2000) และสมปอง คงอ่อน (2561) ได้ศึกษาและนำเสนอระบบการบริหารตามแนวคิดเชิงระบบ ว่าโครงสร้างการบริหารเชิงระบบประกอบด้วย 4 ประการ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) และผลกระทบ (Impact) สำหรับองค์ประกอบในรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ทั้ง 5 องค์ประกอบนั้น มีผลการตรวจสอบรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่ารูปแบบมีองค์ประกอบที่มีความเหมาะสม และนำไปใช้ในการบริหารเพื่อแก้ปัญหากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของเขาวกุล พรหมใจ (2561) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยกล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบของการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนมี 5 องค์ประกอบเช่นกัน กับ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด (2563) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของจังหวัดร้อยเอ็ด ได้สร้างรูปแบบจากศึกษาครั้งนี้ 5 องค์ประกอบสอดคล้องกัน คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวทางการประเมิน และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ และสอดคล้องกับ สมชัย จรรย์ยาไพบูลย์ (2555) สรุปองค์ประกอบหลักของรูปแบบที่มีความเหมาะสมและนำไปใช้ได้ ควรมีองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบเช่นเดียวกัน

2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พบว่า เมื่อนำรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ไปใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลการช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้รับการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) ด้านทักษะการดำรงชีวิต ที่พัฒนาสูงขึ้น และผลการประเมินความพึงพอใจของครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ พบว่า มีความพึงพอใจในภาพรวมของทั้ง 3 กลุ่ม คือ ครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านของแต่ละกลุ่ม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีความเหมาะสม นำไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในคุณลักษณะต่าง ๆ ครบทุกด้าน อันเนื่องมาจากการสร้างและพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ร่วมกับการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและการตรวจสอบองค์ประกอบของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผลการตรวจสอบอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน เป็นไปตามหลักการบริหารเชิงระบบที่มีการดำเนินการชัดเจน สอดคล้องกับ กนิษฐา แก้วจินดา (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และพบว่าการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และด้านผลผลิตเมื่อพิจารณาองค์ประกอบของรูปแบบรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ ขั้นตอนพร้อมทั้งกระบวนการในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในครั้งนี้ทั้ง 6 ขั้นตอน มีความชัดเจน รายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ประกอบด้วยข้อมูลการดำเนินงาน วิธีการ เครื่องมือ แหล่งข้อมูล และผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้รายละเอียดมีความชัดเจน สามารถนำไปใช้ดำเนินการได้ และแม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งนำไปใช้ แต่พบว่าคู่มือและกระบวนการดำเนินงานตามขั้นตอนดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน เป็นรูปแบบและกระบวนการดำเนินงานที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนทั่วไป ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนแบบปกติ ยังไม่สามารถนำมาใช้กับลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และบริบทของการจัดการศึกษาในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่เป็นลักษณะการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และอยู่ประจำแบบพักนอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวได้ อีกทั้งลักษณะของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีข้อจำกัดในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตอยู่ในระดับน้อย อันเป็นผลมาจากผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดต่อตัวเองในเชิงลบ ขาดแรงจูงใจในการเรียน การพัฒนาและ

ส่งเสริมความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาคุณลักษณะในตัวบุคคล อันเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเชื่อมั่นในตนเอง การอยู่ร่วมในสังคม และการประกอบอาชีพในอนาคตได้ สอดคล้องกับ วาสนา สุขเกษม (2561) ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม โรงเรียนวัดหันตรา(เวช สมานราษฎร์นุกูล) ควรมีการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน มีการจัดทำคู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมานราษฎร์นุกูล) ประกอบด้วยเนื้อหาส่วนต่าง ๆ 7 ส่วน และเมื่อประเมินคู่มือพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ Maureen Buckley and Jennifer N. Mahdavi (2018) ที่ได้ทำการศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ผู้ปฏิบัติต้องมีความรู้เกี่ยวกับความต้องการเฉพาะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นการเฉพาะ เพื่อที่จะตอบสนองการให้บริการที่เท่าเทียมกันแก่นักเรียนทุกคน ของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้น การพัฒนาครูที่ปรึกษาเป็นส่วนสำคัญของทีมการศึกษาที่ทำงานเพื่อส่งเสริมผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ ดังนั้นขั้นตอนการดำเนินงานจากการวิจัยที่ปรากฏในรูปแบบนี้ ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองผู้เรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา 5) การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนา และ 6) การส่งต่อกระบวนการดังกล่าว ครู บุคลากร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เหมาะสมกับคุณลักษณะ และความเฉพาะในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ได้รับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และมีลักษณะเป็นนักเรียนพักนอนแบบประจำ โดยเพิ่มเติมกระบวนการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนา เป็นการประเมินผู้เรียนเพื่อพัฒนาช่วยเหลือ แก้ไขให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่กำหนด และเพื่อเตรียมการส่งต่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน อันที่จะได้รับการพัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับศิริ โชคสกุล (2559) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่าสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการแก้ไขปัญหา นักเรียน ทั้งนี้ในด้านการแก้ไขปัญหา นักเรียน พบว่าครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ครูควรมีการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิด ครูควรใช้เหตุผลและเข้าใจปัญหาของเด็ก สอดคล้องกับการวิจัยของ ธิติณัฏดา สิงห์แก้ว (2562) ศึกษาการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนยังมีปัญหาขาดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ขาดการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ส่วนการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA นั้น ต้องมีการพัฒนาและจัดทำเอกสารคู่มือที่สมบูรณ์ กำหนดหลักเกณฑ์การประเมิน และกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ตามวงจร PDCA และ Gul KAHVECI (2016) ได้สรุปปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน นอกจากดำเนินการอย่างเป็นระบบและขั้นตอน มีการกำหนดวางแผนล่วงหน้า กิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องแล้ว การประเมินผลการดำเนินงานในขั้นตอนและระบบมีส่วนสำคัญ ทั้งนี้ในการนำรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อผู้เรียนนั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงาน คือ 1) ผู้บริหารและครูต้องมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานตามตัวชี้วัด อย่างแท้จริง 2) โรงเรียนต้องจัดโครงสร้างการบริหารและสนับสนุนปัจจัยนำเข้าที่เพียงพอต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และ 3) สนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริ โชคสกุล (2559) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ จังหวัดสมุทรปราการ และมีและข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าครูควรศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนให้ครบถ้วน ควรคัดกรองอย่างต่อเนื่อง ครูและผู้เกี่ยวข้องควรมีการร่วมมือกันในการป้องกันปัญหานักเรียน สอดคล้องกับ อภิสิตี รอดบำเรอ (2559) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) บทบาทของครูที่ปรึกษา และ 3) กระบวนการบริหาร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายระดับสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

1.1 สนับสนุน ส่งเสริมและจัดสรรงบประมาณโดยตรงให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เชิงพื้นที่

1.2 สามารถนำรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไปใช้สำหรับพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2.1 จัดทำแผนงานและโครงการการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ตรงตามความต้องการและมีความเหมาะสม

2.2 จัดให้มีการกำกับ ติดตามการดำเนินงาน และประเมินผลการพัฒนาอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3.2 ควรศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ตามกรอบที่มีอยู่กับต่างสถานศึกษา ในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม

บรรณานุกรม

- กนิษฐฎา แก้วจินดา. (2560). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กมลรัตน์ แก่นจันทร์ นารีรัตน์ รักรวิจิตรกุล และเจริญ ราชโสภา. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(3), 231- 243
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2550). *พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน..พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จันจลี ถนอมลิขิตวงศ์ (2560) การแสวงหารูปแบบการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยกระบวนการให้คำปรึกษา. *วารสารชุมชนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 12(2), 163-174.
- จันทรา ส่งศรี. (2557). รูปแบบการพัฒนาวัดธรรมองค์การที่เน้นความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยอีสต์เทิร์นเอเชีย*, 4(2), 63-73
- จันทรฉาย ไทยรัตน์. (2561). *การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย : เชียงราย.
- จิตาภา มาประดิษฐ์. (2556). *การบริหารระบบช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จตุติกรณ์ นิสสัย. (2558). *การศึกษาคำเนิงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงและทฤษฎี การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อลดพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลิตพล สืบใหม่. (2560). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ ไปไม้. (2560). สตาร์ทอัพ: นิยามความสำคัญ และแนวทางการวิจัย. *วารสารนักบริหาร*, 37(2), 10-21.

- ชุติมา ถาวรแก้ว. (2559). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต นักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี – สระแก้ว). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ชิววัฒน์ นิจนตร. (2560). การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 4(2), 71-102
- เขาวกุล พรหมใจ. (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วารสารมหาวิทยาลัยนครราชสีมา, 12(1), 77-88
- ณภพ วานิชสาร. (2556). บทบาทของครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีภาวะสมาธิสั้นและอยู่ไม่นิ่ง ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม. ค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณรงค์ อภัยใจ. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ทวีศักดิ์ สิริจิตน์ธธา. (2558). การตรวจประเมินและวินิจฉัยความพิการทางออทิสติก. คู่มือการวินิจฉัยและตรวจประเมินความพิการ ตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 (น. 95-98). กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.
- ทัศนีย์ รัตนสุวรรณ. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล. วิทยานิพนธ์ดุษฎีนิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ธนกฤต อึ้งน้อย. (2563). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธิดินัดดา สิงห์แก้ว. (2562). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- ธีระวิทย์ เสมอโภาค. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. วารสารครุศาสตร์สาร คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 9(2), 145-155.
- นงนุช เพชรบุญวัฒน์. (2555). ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นฤมล กอบแก้ว (2561), ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 38(5), 162-181.

- นัจจรี เจริญสุข. (2562). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- นรินทร์ จุลทรัพย์. (2558). การแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียน. สงขลา: สาขาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุปผาชาติ เข้มวิชัย. (2558). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน: กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ต๋อม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจพร ปัญญา漾. (2545). คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประเวศ ปรีดาชัยกุล. (2559). ประสิทธิผลการคัดกรองช่วยเหลือเด็กที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 12 โรงเรียนในจังหวัดภูเก็ต. วารสารวิชาการแพทย์เขต 11. 30(3). 179-186.
- ประสาน จินตนากุล. (2555). สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ประสิทธิ์ ไชยศรี. (2557). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของสภาคณาจารย์และข้าราชการในการบริหารงานมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- บุญชูศรี พันธ์วัฒน์. (2559). การพัฒนาโปรแกรมการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคมจังหวัดเชียงใหม่. วารสารบัณฑิตวิจัย, 9(1), 167-181.
- บุญชูศรี และคณะ. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานคัดกรองนักเรียนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 21(2), 176-187.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : แวนแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2562). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการสาระอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 11(1), 319-330.
- พระณรงค์เดช อธิมุตโต (เดชาติลก). (2560). รูปแบบการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนวิถีพุทธ. ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณวิทยาลัย.

- พัฒนา พรหมณี และคณะ. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 6(2), 128-135
- พิรดา มาลาม. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*.
- พิเชฐ โพธิ์ภักดี. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ภัสสร อรุณศรี. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตมัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(11), 45-57.
- ไมตรี บุญทศ. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อ คุณภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*.
- รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประเทศไทย. *ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่. (2562). *รายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2562*. งานสารสนเทศกลุ่มบริหารงานวิชาการ.
- โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่. (2563). *รายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2563*. งานสารสนเทศกลุ่มบริหารงานวิชาการ.
- วาสนา สุขเกษม. (2561). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ "GRADUATE SCHOOL MINI-CONFERENCE 2018"*, 967-978.
- วีระยุทธ ขาตะกาญจน์. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบสมดุลสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. *มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช : นครศรีธรรมราช*.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). *ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี ปัญหาการเรียนที่แก้ไขได้*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- สมชัย จรรย์ยาไพบูลย์. (2555). *รูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29*. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา*. *มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*.

- สมปอง คงอ่อน. (2561). *การนำเสนอระบบการบริหารผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สมาน อัครภูมิ. (2557). *การบริหารสถานศึกษาตามแนวการปฏิรูปการศึกษายุคใหม่*, ฉบับปรับปรุง.
อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สุบัน พรเวียง. (2557). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนคืออะไร*.
สืบค้นจากhttp://bannongmaetaeng.com/data_86842
- สุทัศน์ เอี่ยมแสง (2558). *รายงานผลการดำเนินงาน โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้าน
แม่ทุ่ง อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงใหม่ เขต 5.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). *การบริหารการศึกษา: หลักการ และทฤษฎี* (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร:
ปัญญาชน.
- สุรโรจน์ นวลมังสอ. (2560). *การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน
ประเภทสามัญศึกษาในเขตภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปรัชญา
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2549). *การประเมินอภิमान : วิธีวิทยาและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). 80 ปี ราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพฯ : สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*.
กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด. (2563). *การพัฒนาแบบแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ เพื่อยก
ผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของจังหวัดร้อยเอ็ด*.
ม.ป.ท.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน และสถาบันราชานุกูล. (2555). *เด็กแอลดี
คู่มือสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: ปิยอนต์.
- อภิชา ธาณิรัตน์ (2555) *รูปแบบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ. (2559). รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. *วารสารวิจัยทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 10(2), 222-233.
- อัจฉรา สอนโว. (2560). ประสิทธิภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังกัดหมวด 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อัญชิวา เศรษฐสิทธิ์. (2556). มาเรียนรู้เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อันถ่วง. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 15(3), 25-32.
- American Psychiatric Association. (2000). *Diagnostic criteria from DSM-IV (5th ed)*. Washington, DC: Author.
- Amy Lightfoot, Roya Janemi and Debbie Laliberte Rudman. (2018). Perspectives of North American Postsecondary Students with Learning Disabilities: A Scoping Review. *Journal of Postsecondary Education and Disability*. 31(1). 57-74.
- Arksey and O'Malley (2005). Scoping studies: towards a methodological framework. *International Journal of Social Research Methodology*. 8(1). 19-32.
- Brown, Warren B., and Moberg, Denis J. (1980). *Organizational Theory and Management : A Macro Approach*. New York : John Wiley & Sons.
- Cronbach , L. J. (1984). *Essentials of psychological testing (4th ed.)*. New York, NY: Harper & Row.
- Ferguson, G. A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. Tokyo: McGraw-Hill.
- Gul KAHVECI. (2016). Individualized social skills program for decreasing disruptive and aggressive behaviors in high-incidence disabilities. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 12(18), 395-408.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2013). *Educational administration: Theory, research, and practice*, 9th edition. New York: McGraw-Hill.
- Jenna M. Alvarez, Christine Suniti Bhat and Leena J. Landmark. (2020). Are School Counselors Sufficiently Prepared to Serve Students with Disabilities?. *Journal of School Counseling*, 18(19).1-25.
- Keeves P.J. (1997). *Educational research, methodology and measurement : An international handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Kindred, Alton R. (1980). *Data System and Management: Introduction to Systems Analysis and Design*. (2nd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Lunenburg, Frederick C., and Allan C. Ornstein. (2000). *Educational Administration: Concepts and Practices*. Belmont: Wadsworth Pub.

- Maureen Buckley and Jennifer N. Mahdavi. (2018). School Counselors Supporting Students with Learning Disabilities. *Journal Of Learning Disabilities*. 46(2). 26-33.
- Procter and Paul. (1978). *Longman Dictionary of Contemporary English*. London : Longman.
- Raj, Madhu. (1996). *Encyclopedic of Psychology and Education*. Volume 3 (M-Z). New Delhi: ANMOL Publications PVT.
- Rodprasert, P. (2000). *Policy and planning: Principles and theories*. Bangkok: Naticul Press.
- Sink, C. A., & Ockerman, M. S. (2016). school counselors and a multi-tiered system of supports: Cultivating systemic change and equitable outcomes. *The Professional Counselor*, 6(3), 4-6. doi: 10.15241/csmo.6.3.v.4-6
- Smith and Others. (1980). *Management: Making organizations perform*. New York : Macmillan.
- Swanson H. L. (2019). *Issues facing the field of learning disabilities*. *Learning Disabilities Quarterly*, 23(1), 37-50
- Torres & Rodriguez (2009). Attributions to discrimination and depression among Latino/as: The mediating role of competence. *American Journal of Orthopsychiatry*, 79, 118–124.
- Valacich, J, & George, S. (2016). *Modern systems analysis and design*. Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Walton. (2007). “Toxic Leadership”, in Gosling, J. & Marturano, A. (eds) *Leadership Concepts*, Routledge, Oxford
- Waller D. (1986). *Scientific Sociology: Theory and Method*. Englewood Cliff, N.J.: Prentice-Hall

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหาร
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร

1) ดร.วันชัย	วงศ์ศิลป์	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 จังหวัดพัทลุง
2) ดร.รัตติมา	พานิชอนุรักษ์	วิทยฐานะผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จังหวัดนครราชสีมา ที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิทยฐานะผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์

3) นายสมศักดิ์	รัตนบุรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
4) ดร.นุชี	มะเต็ง	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 39 จังหวัด นราธิวาส วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ

5) รศ.ดร.ชูศักดิ์	เอกเพชร	อดีตข้าราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่**

ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร

1) นายอาคม	สุชาติพงศ์	ศึกษาธิการจังหวัดกระบี่ วิทยฐานะศึกษาธิการเชี่ยวชาญ
2) นางสุดา	สุขอ่ำ	ที่ปรึกษาด้านการศึกษาพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ข้าราชการบำนาญ
3) นางนิสา	บรรจงการ	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม วิทยฐานะผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสงเคราะห์

4) ดร.อนงค์	พีชสิงห์	อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ข้าราชการบำนาญ
5) นางสุพรรณมา	แก้วเพิ่มพูน	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
6) ดร.สุชาติ	บรรจงการ	ผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์ วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
7) นายคุณ	นามบุรินทร์	อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ จังหวัดเชียงใหม่ ข้าราชการบำนาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ

8) ดร.อโณทัย	ประสาน	อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
9) ดร.อรรครา	ธรรมมาธิกุล	อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเก็บข้อมูล
แบบสอบถามแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1) ดร.สัญญาชัย	พูลสุข	ผู้อำนวยการโรงเรียนหมู่บ้านป่าไม้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วิทยาลัยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
2) ดร.เจษฎาภูมิ	พัชพันธ์สวัสดิ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่
3) ดร.นระรงค์	ชาวเพชร	ผู้อำนวยการโสตศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี วิทยาลัยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
4) ดร.ประมวล	พลอยกมลชุนท์	ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนคนตาบอดในพระราชินีปทุมปี จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
5) ดร.นพรัตน์	ชัยเรือง	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเก็บข้อมูล
แบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบและการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ
ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ และ
แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1) ดร.สัณชัย	พุลสุข	ผู้อำนวยการโรงเรียนหมู่บ้านป่าไม้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
2) ดร.ณรงค์	ศิริเมือง	ผู้อำนวยการโรงเรียนสมเด็จพระปิยมหาราชรมณียเขต จังหวัดกาญจนบุรี ข้าราชการบำนาญ
3) ว่าที่ร้อยตรี ดร.ฤทธิชา	บัวศิริ	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 43 จังหวัดสงขลา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
4) ดร.รัฐพร	กลิ่นมาลี	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
5) ผศ.ทรงวิทย์	วงศ์ศิลป์	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเก็บข้อมูล
แบบประเมินความพึงพอใจของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหาร
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1) ดร.วันชัย	วงศ์ศิลป์	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 จังหวัดพัทลุง
2) ดร.สัญญาชัย	พูลสุข	วิทยฐานะผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการโรงเรียนหมู่บ้านป่าไม้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
3) ดร.สุภาพร	พาภักดี	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 48 จังหวัดจันทบุรี
4) ดร.รัฐพร	กลิ่นมาลี	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
5) ดร.อโณทัย	ประสาน	อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ
ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารหรือระดับนโยบาย

1) นายพะโยม	ชินวงศ์	ผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ
2) นางภัทริยาวรรณ	พันธุ์น้อย	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3) นายประหยัดศักดิ์	บัวงาม	อดีตผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ ข้าราชการบำนาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาสงเคราะห์

4) นายสุมนต์	ม่อนไข่	อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ ข้าราชการบำนาญ
5) นายกมล	สุวรรณเอกฉัตร	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 19 จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้าราชการบำนาญ
6) ดร.ณรงค์	ศิริเมือง	ผู้อำนวยการโรงเรียนสมเด็จพระปิยมหาราชรมณียเขต จังหวัดกาญจนบุรี ข้าราชการบำนาญ
7) ดร.สุภาพร	พาทักดี	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 48 จังหวัดจันทบุรี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ

8) รศ.ดร.วีระยุทธ	ชาตะกาญจน์	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
9) ผศ.ดร.นพรัตน์	ชัยเรือง	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

แบบสอบถาม

สภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

**แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
2. แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 4 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
  - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นสภาพปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
  - ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพราะข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยและเป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
4. ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้อย่างดียิ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) และกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ ( ) 21 – 30 ปี ( ) 31 – 40 ปี ( ) 41 – 50 ปี ( ) 51 – 60 ปี
3. วุฒិทางการศึกษา
( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท ( ) ปริญญาเอก ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. ตำแหน่ง
  - ( ) 1. ผู้บริหารสถานศึกษา (รองผู้อำนวยการสถานศึกษา)
  - ( ) 2. หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน
  - ( ) 3. ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - ( ) 4. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
  - ( ) 5. ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง โปรดพิจารณาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ในปัจจุบันมีการปฏิบัติระดับใด **โดยทำเครื่องหมาย ✓** ลงในหมายเลขที่ระบุแทนระดับการปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
1.1 ด้านบุคลากร					
1) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรม พัฒนาความรู้ และทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
3) ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
1.2. ด้านงบประมาณ					
1) สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
2) สถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
3) งบประมาณสำหรับดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด					
1) สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดเพียงพอสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้					
2) สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้					
3) สถานศึกษามีโครงการสนับสนุนการพัฒนาสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดสำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
1.4 ด้านการบริหารจัดการ					
1) สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กร อื่น ๆ ในการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
2) สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้เกิดความสะดวกและคล่องตัว					
3) สถานศึกษามีการกำหนดงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนไว้ในโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา					
4) สถานศึกษาจัดทำแผนงาน โครงการ และกำหนด ผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน					

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
2. ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1) ครูประจำชั้น/ครูสอนเฝ้ารวบรวมข้อมูลของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมแบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และแบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนเฝ้าข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล					
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนเฝ้าข้อมูลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล					
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนเฝ้าข้อมูลด้านทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล					
5) ครูประจำชั้น/ครูสอนสรุปและรายงานผลการจัดเก็บข้อมูลของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน					
2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน					
1) สถานศึกษาจัดประชุมครูเพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์การพิจารณาการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียน					
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล					
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล					
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนวิเคราะห์และจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด					
5) ครูประจำชั้นสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับห้องเรียน					

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน					
1) สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะการดำรงชีวิต					
2) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
3) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
4) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะ การดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
5) สถานศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะ การดำรงชีวิตของผู้เรียนในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา					
2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน					
1) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษผลการคัดกรอง นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุปัญหาและปัจจัยที่ เกี่ยวข้อง					
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษร่วมกับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องวางแผนดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้					
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษประสานงานกับครู หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือส่งต่อ					
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษสรุปข้อมูลการช่วยเหลือ และผลที่เกิดจากการช่วยเหลือ					
2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน					
1) สถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ มีการประสานงาน และเตรียมความพร้อมในการส่งต่อ					
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษจัดทำเอกสารหลักฐาน การส่งต่อข้อมูลและผลการช่วยเหลือนักเรียนแก่ครู ผู้เกี่ยวข้องปลายทาง					
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษประสานงานกับครู หรือผู้ ที่รับผิดชอบการส่งต่อช่วยเหลือนักเรียน					
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษรายงานผลระหว่างดำเนินการ และสิ้นสุดกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน					

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านปัจจัยนำเข้า

1.1 ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
ด้านกระบวนการ

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านผลผลิต

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ด้านผลกระทบ

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง
นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช

แบบสัมภาษณ์การวิจัย
การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

**แบบสัมภาษณ์การวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่**

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้วิจัย ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และแก้ปัญหาแก่ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้บรรลุตามวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และบุคคลที่สนใจต่อไป

แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นคำสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วยดีและขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล .....
2. คุณวุฒิ ปริญญาตรี   ปริญญาโท   ปริญญาเอก
3. ปัจจุบันอายุ.....ปี ดำรงตำแหน่ง.....
4. สถานที่ทำงาน..... ประสบการณ์ทำงาน.....ปี
5. สัมภาษณ์เวลา.....เมื่อวันที่.....เดือน.....ปี.....

แบบตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบรูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยผู้เชี่ยวชาญ

**แบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

1. ประเด็นในการตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยผู้เชี่ยวชาญฉบับนี้สำหรับการตรวจสอบหาระดับความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ขอความกรุณาผู้เชี่ยวชาญทุกท่านได้ศึกษาคู่มือประกอบการใช้รูปแบบที่แนบมาพร้อมกันนี้

2. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้ง 5 องค์ประกอบ แล้วพิจารณาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม โดยมีระดับการประเมิน 5 ระดับ

5 หมายถึง มีความสอดคล้อง ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความสอดคล้อง ระดับมาก

3 หมายถึง มีความสอดคล้อง ระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความสอดคล้อง ระดับน้อย

1 หมายถึง มีความสอดคล้อง ระดับน้อยที่สุด

3. ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อผู้วิจัยจะได้นำข้อเสนอแนะของท่านไปพัฒนาปรับปรุง และแก้ไขให้เป็นรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ถูกต้อง และสมบูรณ์ที่สุดเพื่อนำไปทดลองใช้จริงต่อไป

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง
นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช

องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
1) เป็นรูปแบบที่มีหลักการเชิงระบบที่เข้าใจง่าย					
2) เป็นรูปแบบการบริหารเชิงระบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง					
3) เป็นหลักการเชิงระบบที่ตรวจสอบง่าย					
4) เป็นรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของสถานศึกษา					
5) เป็นรูปแบบที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของสถานศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายใกล้เคียงกัน					
6) เป็นการนำหลักการการบริหารเชิงระบบมาใช้ในการกำหนดรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
1) มุ่งพัฒนาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ					
2) มุ่งพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยมีกระบวนการขั้นตอนที่เหมาะสม					
3) มุ่งครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
4) มุ่งให้ครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ					
5) มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
6) มุ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการรับรู้ต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
1. ปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
1.1 ด้านบุคลากร					
1) ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
2) ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
3) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบงานแต่ละงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม					
1.2 ด้านงบประมาณ					
1) มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพียงพอ					
2) กำหนดกิจกรรมในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างชัดเจน					
3) กำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชัดเจน					
1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด					
1) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดได้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
2) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดตามที่จัดให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม					
3) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดตามที่จัดให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ					
1.4 ด้านการบริหารจัดการ					
1) มีโครงสร้างการบริหารในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่ายงาน					
2) มีการแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
4) ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ขับเคลื่อนงานโดยแบ่งเป็นทีมนำ ทีมทำ ทีมประสาน					
5) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานได้อย่างชัดเจน					
6) กำหนดให้ทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานมีการปรึกษาพร้อมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างสม่ำเสมอ					
2. กระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
1) ระบุกระบวนการขั้นตอนในการรู้จักนักเรียนเป็นขั้นตอนและเข้าใจได้ง่าย					
2) มีการกำหนดเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ครอบคลุมหลากหลาย และเหมาะสม					
3) กำหนดครูผู้รับผิดชอบพร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน					
2.2 การคัดกรองผู้เรียน					
1) ระบุกระบวนการขั้นตอนในคัดกรองนักเรียนที่ละเอียดเป็นขั้นตอน					
2) มีการกำหนดเครื่องมือที่ถูกต้องและแม่นยำในกระบวนการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วย					
3) มีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนที่สามารถจำแนกผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาได้อย่างชัดเจน					
2.3 กาส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน					
1) มีการแสดงกระบวนการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนได้อย่างเป็นขั้นตอนที่สามารถเข้าใจได้ง่าย					
2) มีการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องและมุ่งพัฒนากลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 กลุ่ม					
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม					
4) มีการกำหนดให้ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในเทศ ติดตามผลการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย					

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
2.4 การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน					
1) มีการระบุแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหอย่างเหมาะสมและชัดเจน					
2) การกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องและมุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหากับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย					
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการป้องกันและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย					
4) มีการกำหนดให้ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในเขต ติดตามผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย					
2.5 การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน					
1) มีการกำหนดกระบวนการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาที่เป็นระบบขั้นตอนได้อย่างละเอียด ชัดเจน สามารถเข้าใจได้ง่าย					
2) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้ดำเนินการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม					
3) มีเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสม					
2.6 การส่งต่อผู้เรียน					
1) มีการกำหนดกระบวนการการส่งต่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างละเอียด ชัดเจน สามารถเข้าใจได้ง่าย					
2) มีการระบุแนวทางการพิจารณาการส่งต่อที่เหมาะสม					
3) มีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบในการส่งต่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย					
4) มีการกำหนดบทบาทผู้รับผิดชอบทั้งต้นทาง-ปลายทางในการส่งต่อกลุ่มเป้าหมาย					
3. ผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะการดำรงชีวิต					
1) มีการระบุผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านได้อย่างเหมาะสมครอบคลุมทุกด้าน					

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
2) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ					
3) มีการระบุผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้สามารถเกิดขึ้นได้จริง จากการใช้รูปแบบ					
4. ผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านการบริหารและ การจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านคุณภาพนักเรียน					
1) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ครอบคลุมทุกด้าน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ					
2) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้สามารถเกิดขึ้น ได้จริงจากการใช้รูปแบบ					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
1) แนวการประเมินรูปแบบมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของรูปแบบ					
2) แนวการประเมินรูปแบบมีความชัดเจนสามารถวัดได้					
3) มีการใช้ภาษาในการกำหนดแนวการประเมินของรูปแบบที่ชัดเจน เข้าใจง่าย					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

รายการตรวจสอบ	ระดับความเหมาะสม ของรูปแบบ				
	5	4	3	2	1
1) มีการกำหนดเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ได้ละเอียด ครบถ้วน ครอบคลุม					
2) การระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ความเป็นไปได้สอดคล้องกับความเป็นจริง					
3) มีการอธิบายเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ที่ชัดเจน					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ตำแหน่ง .....

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ “ การพิจารณาด้านความถูกต้อง/ด้านความเหมาะสม/ด้านความเป็นไปได้/ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่”

2. แบบประเมินนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับด้านความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์/ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

**แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่**

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินรูปแบบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. สถานภาพ

- ( ) กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร ที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการบริหารงาน
 ( ) กลุ่มที่ 2 นักวิชาการ นักวิจัย ที่มีความรู้หรือประสบการณ์ในด้านนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 ( ) กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2. เพศ

- ( ) ชาย   ( ) หญิง

3. อายุ

- ( ) 21 - 30 ปี   ( ) 31 - 40 ปี   ( ) 41 - 50 ปี   ( ) 51 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

- ( ) ต่ำกว่าปริญญา   ( ) ปริญญาตรี   ( ) สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

- ( ) ไม่มีประสบการณ์   ( ) ต่ำกว่า 5 ปี   ( ) 5-10 ปี   ( ) มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับด้านความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/
ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/
ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/
ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/
ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/
ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านความถูกต้อง					
	1.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีความถูกต้อง					
	1.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความน่าเชื่อถือ					
	1.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่ถูกต้องครบถ้วน					
2	ด้านความเหมาะสม					
	2.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนโยบายข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
	2.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
3	ด้านความเป็นไปได้					
	3.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย					
	3.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
	3.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้และได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง					
4	ด้านความเป็นประโยชน์					
	4.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนครูและผู้เกี่ยวข้องได้					
	4.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
	4.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง
นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช

แบบประเมินความพึงพอใจของครู
ต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

**แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2563

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) และกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ ( ) 21 – 30 ปี ( ) 51 – 60 ปี
( ) 31 – 40 ปี ( ) 60 ปีขึ้นไป
( ) 41 – 50 ปี
3. วุฒิทางการศึกษา
( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาเอก
( ) ปริญญาโท ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. ประสบการณ์การทำงาน
( ) 1 - 5 ปี ( ) 21 - 25 ปี
( ) 6 - 10 ปี ( ) 26 - 30 ปี
( ) 11 - 15 ปี ( ) 31 ปีขึ้นไป
( ) 16 - 20 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง แบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านความรู้						
1	ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของรูปแบบ					
2	ท่านมีความรู้และความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของรูปแบบ					
3	ท่านมีความรู้และความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
4	ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการรู้จักนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล					
5	ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการคัดกรองนักเรียน					
6	ท่านเข้าใจและสามารถพัฒนา ส่งเสริม ดูแลนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้					
7	ท่านมีเทคนิค วิธีการ การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม					
8	ท่านสามารถอธิบายวิธีการประเมินผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถประเมินผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน					
9	ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา					
10	ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษา					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
11	ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และแนวทางการประเมินรูปแบบ					
12	ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ และสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติได้					
ด้านความรู้สึกรู้สึก						
13	ท่านรู้สึกดีเมื่อได้รับความรู้จากการศึกษาคู่มือรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่					
14	ท่านรู้สึกดีเมื่อนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่					
15	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ท่านทราบข้อมูลและรู้จักนักเรียนได้ดี เป็นประโยชน์ต่อการคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่					
16	ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน					
17	ท่านมีวิธีการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียน					
18	การประเมินผลเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
19	การส่งต่อนักเรียนเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน					
20	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้					
21	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้					
22	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตได้					

ด้านมุ่งการกระทำ					
23	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้				
24	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้				
25	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตได้				
26	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป				

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง
 นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ
เรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

**แบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นสอบถามความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบ การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และคณะกรรมการสถานศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) และกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ ( ) 25 – 30 ปี ( ) 31 – 40 ปี ( ) 41 – 50 ปี ( ) 51 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท ( ) ปริญญาเอก
4. สถานภาพ
( ) ผู้ปกครองนักเรียน
( ) คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

**ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่อรายการประเมินนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
การรับรู้ต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้						
1	ท่านเห็นด้วยกับพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา					
2	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์					
3	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทำให้งานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยรูปแบบการบริหารที่รวดเร็ว					
4	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล					
5	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
6	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
7	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการดำรงชีวิต					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ความรู้สึกรู้สึกต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้						
8	ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจที่มีการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา					
9	ท่านรู้สึกถึงความพร้อมในการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
10	ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสนับสนุนโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
11	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
12	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
13	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต					
14	ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อการเอาใจใส่และความกระตือรือร้นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
15	ท่านมีความรู้สึกมั่นใจต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
16	ท่านรู้สึกดีที่สถานศึกษามีการกำกับ ติดตามการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ความพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้						
17	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
18	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
19	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
20	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต					
21	ท่านจะสอบถามผู้เรียนที่ได้รับบริการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
22	ท่านจะเรียนรู้และให้การสนับสนุนรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
23	ท่านเข้าใจในสถานการณ์และให้ความร่วมมือในการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
24	มีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะสนับสนุนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป					

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง
นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช

ภาคผนวก ง
แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง : ขอให้ท่านได้กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบการ

ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมทั้งเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงต่อไป

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1. ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
1.1 ด้านบุคลากร				
1) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรม พัฒนาความรู้ และ ทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
2) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
3) ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
1.2. ด้านงบประมาณ				
1) สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
2) สถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับการ ปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้				
3) งบประมาณสำหรับดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด				
1) สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดเพียงพอสำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้				
2) สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้				
3) สถานศึกษามีโครงการสนับสนุนการพัฒนาสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่น ใดสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
1.4 ด้านการบริหารจัดการ				
1) สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรอื่น ๆ ในการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
2) สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ให้เกิดความสะดวกและคล่องตัว				
3) สถานศึกษามีการกำหนดงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนไว้ในโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา				
4) สถานศึกษาจัดทำแผนงาน โครงการ และกำหนด ผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่าง ชัดเจน				
2. ด้านกระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้				
2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				
1) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้จากระเบียนสะสม แบบประเมินพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และแบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนพิเศษเก็บข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็น รายบุคคล				

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนเก็บข้อมูลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล				
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนเก็บข้อมูลด้านทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล				
5) ครูประจำชั้น/ครูสอนสรุปและรายงานผลการจัดเก็บข้อมูลของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน				
2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน				
1) สถานศึกษาจัดประชุมครูเพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์การพิจารณาการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียน				
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล				
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล				
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนวิเคราะห์และจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด				
5) ครูประจำชั้นสรุปผลการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับห้องเรียน				
2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน				
1) สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะการดำรงชีวิต				
2) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
4) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
5) สถานศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา				

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา				
1) ครูประจำชั้น/ครูสอนอนศีกษาผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง				
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนอนร่วมกับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องวางแผนดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนอนประสานงานกับครู หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือส่งต่อ				
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนอนสรุปข้อมูลการช่วยเหลือ และผลที่เกิดจากการช่วยเหลือ				
2.5 ด้านการส่งต่อ				
1) สถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ มีการประสานงานและเตรียมความพร้อมในการส่งต่อ				
2) ครูประจำชั้น/ครูสอนอนจัดทำเอกสารหลักฐานการส่งต่อข้อมูลและผลการช่วยเหลือนักเรียนแก่ครู ผู้เกี่ยวข้อง ปลายทาง				
3) ครูประจำชั้น/ครูสอนอนประสานงานกับครู หรือผู้ที่รับผิดชอบการส่งต่อช่วยเหลือนักเรียน				
4) ครูประจำชั้น/ครูสอนอนรายงานผลระหว่างดำเนินการและสิ้นสุดกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน				
3. ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
1) การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
2) การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน				
3) การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านทักษะการดำรงชีวิต				
4. ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
1) ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น ในสถานศึกษา และสังคมอย่างปกติสุข				

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
2) ครูมีความพึงพอใจต่อผลที่เกิดจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3) ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อผลที่เกิดจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
4) หน่วยงานและชุมชนมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ
เรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง : ขอให้ท่านได้กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้ง 5 องค์ประกอบ พร้อมทั้งเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงต่อไป

องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ

รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1) เป็นรูปแบบที่มีหลักการเชิงระบบที่เข้าใจง่าย				
2) เป็นรูปแบบการบริหารเชิงระบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง				
3) เป็นหลักการเชิงระบบที่ตรวจสอบได้				
4) เป็นรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของสถานศึกษา				
5) เป็นรูปแบบที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของสถานศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายใกล้เคียงกัน				
6) เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เหมาะสมมาใช้ในการกำหนดรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์

รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1) มุ่งพัฒนาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ				
2) มุ่งพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3) มุ่งให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
4) มุ่งให้ครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ				
5) มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
6) มุ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการรับรู้ต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				

องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก

รายการตรวจสอบ	ความ คิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1. ด้านปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
1.1 ด้านบุคลากร				
1) ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
2) ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบงานแต่ละงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเหมาะสม				

รายการตรวจสอบ	ความ คิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	

1.2 ด้านงบประมาณ				
1) มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ				
2) กำหนดกิจกรรมในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน				
3) กำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน				
1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด				
1) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และ ความช่วยเหลืออื่นใดได้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
2) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และ ความช่วยเหลืออื่นใดตามที่จัดให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม				
3) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และ ความช่วยเหลืออื่นใดตามที่จัดให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ				
1.4 ด้านการบริหารจัดการ				
1) มีโครงสร้างการบริหารในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่ายงาน				
2) มีการแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3) ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ขับเคลื่อนงานโดยแบ่งเป็นทีมนำ ทีมทำ ทีมประสาน				
4) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานได้อย่างชัดเจน				
5) กำหนดให้ทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานมีการปรึกษาพร้อมทั้งแลกเปลี่ยน เรียนรู้กันอย่างสม่ำเสมอ				

รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
2. ด้านกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล				
1) ระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการรู้จักผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม				
2) มีการกำหนดเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม				
3) กำหนดครูผู้รับผิดชอบพร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน				
2.2 การคัดกรองผู้เรียน				
1) ระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในคัดกรองผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม				
2) มีการกำหนดเครื่องมือในการคัดกรองผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม				
3) มีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองผู้เรียนที่สามารถจำแนกผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้				
2.3 การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน				
1) มีการระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม				
2) มีการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องและมุ่งพัฒนาผู้เรียนตามประเภทที่เหมาะสม				
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม				
4) มีการกำหนดให้มีการติดตามผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย				
2.4 การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน				
1) มีการระบุแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมชัดเจน				
2) กำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องมุ่งป้องกันและแก้ปัญหากับผู้เรียนที่เหมาะสม				
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการป้องกันและแก้ปัญหได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย				

รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
4) มีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบติดตามผลการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียนที่เหมาะสม				
2.5 การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน				
1) มีการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้อง เหมาะสม				
2) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้ดำเนินการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม				
3) มีเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนที่เหมาะสม				
2.6 การส่งต่อผู้เรียน				
1) มีการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการส่งต่อผู้เรียนที่ถูกต้อง เหมาะสม				
2) มีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบในการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม				
3) มีการกำหนดการติดตามผลการส่งต่อผู้เรียนที่เหมาะสม				
3. ด้านผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต				
1) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม				
2) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ				
3) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้				

รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	

4. ด้านผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการบริหารและ การจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านคุณภาพนักเรียน				
1) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้าน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ				
2) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้				

องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ

รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1) มีการกำหนดแนวทางการประเมินรูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสม				
2) แนวการประเมินมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของรูปแบบ				
3) แนวทางการประเมินรูปแบบมีความชัดเจนสามารถวัดได้				

องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1) มีการกำหนดเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ได้ละเอียด ครบถ้วน ครอบคลุม				
2) การระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ความเป็นไปได้สอดคล้องกับ ความเป็นจริง				
3) มีการอธิบายเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ที่ชัดเจน				

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบของ
รูปแบบการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียน
ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง ขอให้ท่านกรุณาแสดงความคิดเห็นต่อแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับด้านความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
1.ด้านความถูกต้อง				
1.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความถูกต้อง				
1.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความน่าเชื่อถือ				
1.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่ถูกต้องครบถ้วน				
2.ด้านความเหมาะสม				
2.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนโยบายข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
2.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเหมาะสมเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3.ด้านความเป็นไปได้				
3.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
3.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
3.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้และได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง				
4.ด้านความเป็นประโยชน์				
4.1 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหาร โรงเรียน ครูและผู้เกี่ยวข้องได้				
4.2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
4.3 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต				

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบประเมินรูปแบบการพัฒนาแบบ การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหาร
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
ด้านความรู้					
1	ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของรูปแบบ				
2	ท่านมีความรู้และความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของรูปแบบ				
3	ท่านมีความรู้และความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
4	ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการรู้จักผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล				
5	ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการคัดกรองผู้เรียน				
6	ท่านเข้าใจและสามารถพัฒนา ส่งเสริม ดูแลผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้				
7	ท่านมีเทคนิค วิธีการ การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม				
8	ท่านสามารถอธิบายวิธีการประเมินผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถประเมินผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน				
9	ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้เรียนไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา				
10	ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษา				
11	ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และแนวการประเมินรูปแบบ				

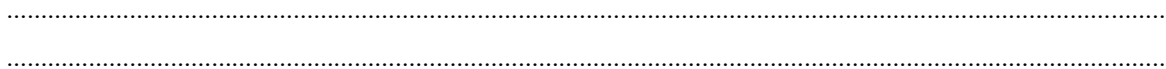

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
12	ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ และสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติได้				
ด้านความรู้สึกรัก					
13	ท่านรู้สึกดีเมื่อได้รับความรู้จากการศึกษาคู่มีรูปแบบ การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่				
14	ท่านรู้สึกดีเมื่อได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาใช้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่				
15	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้คุณทราบข้อมูล และรู้จักผู้เรียนได้ดี เป็นประโยชน์ต่อการคัดกรอง ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราช ประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่				
16	ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน				
17	ท่านมีวิธีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียน				
18	การประเมินผลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น				
19	การส่งต่อผู้เรียนเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและ พัฒนาผู้เรียน				
20	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพใน ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้				
21	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียน				

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
	ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้				
22	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตได้				
ด้านมุ่งการกระทำ					
23	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้				
24	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้				
25	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตได้				
26	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป				

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ อย่างไร

.....

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบ
การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
การรับรู้ต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
1	ท่านเห็นด้วยกับพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา				
2	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์				
3	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทำให้งานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยรูปแบบการบริหารที่รวดเร็ว				
4	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล				
5	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
6	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
7	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการดำรงชีวิต				

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
ความรู้สึกรู้สึกต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้					
8	ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจที่มีการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา				
9	ท่านรู้สึกถึงความพร้อมในการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
10	ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสนับสนุนโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
11	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
12	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
13	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต				
14	ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อการเอาใจใส่และความกระตือรือร้นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
15	ท่านมีความรู้สึกมั่นใจต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
16	ท่านรู้สึกดีที่สถานศึกษามีการกำกับ ติดตามการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				

ความพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
17	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนา ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
18	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนา การเรียนรู้ของผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
19	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนา การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์			
20	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนา การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต			
21	ท่านจะสอบถามผู้เรียนที่ได้รับบริการเกี่ยวกับระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
22	ท่านจะเรียนรู้และให้การสนับสนุนรูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้			
23	ท่านเข้าใจในสถานการณ์และให้ความร่วมมือในการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
24	มีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะสนับสนุนการบริหารระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ในปีถัดไป			

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุ
เคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
คุณภาพเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คุณภาพแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่

รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
1. ปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
1.1 ด้านบุคลากร			
1) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรม พัฒนา ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.80	0.34	
2) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	0.80	0.86	
3) ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.92	
1.2. ด้านงบประมาณ			
1) มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.39	
2) มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์สำหรับการ ปฏิบัติงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้	1.00	0.86	
3) งบประมาณในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีเพียงพอตาม ความต้องการ	0.60	0.34	
1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความ ช่วยเหลืออื่น			
1) สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้เพียงพอตามความต้องการ	1.00	0.25	
2) สถานศึกษามีสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษาที่เหมาะสมและมี คุณภาพที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับ การพัฒนาการเรียนรู้ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.00	0.86	

รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
3) สถานศึกษามีโครงการการพัฒนาสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	0.80	0.34	
1.4 ด้านการบริหารจัดการ			
1) สถานศึกษาได้มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.86	
2) สถานศึกษาได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ดำเนินการด้วยความสะดวกและคล่องตัว	0.80	0.86	
3) สถานศึกษาได้มีการกำหนดให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา	0.80	0.86	
4) สถานศึกษาได้กำหนดแผน โครงการ และผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน	1.00	0.34	
2. กระบวนการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
1) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลจากการใช้ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน การสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.60	0.86	
2) ครูที่ปรึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.00	0.22	
3) ครูที่ปรึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	0.60	0.57	
4) ครูที่ปรึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถด้านทักษะการดำรงชีวิต	0.80	0.61	
5) ครูที่ปรึกษาสรุปและรายงานผลการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน	0.80	0.34	
5) ครูที่ปรึกษาสรุปและรายงานผลการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายห้องเรียน	0.80	0.22	

รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน			
1) สถานศึกษามีการประชุมครูเพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษา	0.80	0.22	
2) ครูที่ปรึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	0.80	0.38	
3) ครูที่ปรึกษาสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล	0.60	0.22	
4) ครูที่ปรึกษาดำเนินการวิเคราะห์คัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	0.80	0.39	
5) ครูที่ปรึกษาสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน	0.80	0.86	
2.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน			
1) สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะการดำรงชีวิต	0.80	0.26	
2) สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.34	
3) สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.92	
4) สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.60	0.86	
5) สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	0.80	0.34	
2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา			
1) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาศึกษาผลการคัดกรองและข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อศึกษาปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	1.00	0.86	

รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
2) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาร่วมกับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	0.80	0.22	
3) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครู หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือส่งต่อนักเรียนทราบก่อนล่วงหน้า	1.00	0.26	
4) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาดำเนินการติดตามสรุป ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือ และวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้ง ผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือ	0.60	0.39	
2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน			
1) การเตรียมความพร้อมระหว่างสถานศึกษา กับ หน่วยงานปลายทางที่รับผิดชอบในการส่งต่อนักเรียน	1.00	0.34	
2) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาดำเนินการสรุปข้อมูล ส่วนตัวของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือ และวิธีการช่วยเหลือที่ ผ่านมา รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือนั้นให้ผู้รับการช่วยเหลือ ผู้เรียนทราบ โดยมีหลักฐานการส่งต่อการขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	1.00	0.86	
3) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาประสานงานนัดหมายวัน เวลาสถานที่นัดพบกับครู หรือผู้ที่รับผิดชอบการส่งต่อช่วยเหลือนักเรียน	0.80	0.61	
4) ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาดำเนินการรายงานผล ระหว่างดำเนินการและเมื่อสิ้นสุดกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน	0.80	0.38	
3. ผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	1.00	0.22	
2) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้เรียน	0.80	0.86	
3) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาด้านทักษะการ ดำรงชีวิต	0.80	0.22	
4. ผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			

รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
1) ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรม ดำเนินชีวิตประจำวัน ร่วมกับผู้อื่นในสถานศึกษา สังคมอย่างปกติสุข	0.80	0.34	
2) ครูมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.51	
3) ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการพัฒนา ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.57	
4) หน่วยงานและชุมชนมีความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจาก การพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.45	
รวมทั้งฉบับ			0.92

2. คุณภาพแบบตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์
37 จังหวัดกระบี่

รายการตรวจสอบ	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎีและหลักการของรูปแบบ			
1) เป็นรูปแบบที่มีหลักการเชิงระบบที่เข้าใจง่าย	1.00	0.45	
2) เป็นรูปแบบการบริหารเชิงระบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง	1.00	0.45	
3) เป็นหลักการเชิงระบบที่ตรวจสอบได้	1.00	0.45	
4) เป็นรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของ สถานศึกษา	1.00	0.68	
5) เป็นรูปแบบที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของสถานศึกษาที่มี กลุ่มเป้าหมายใกล้เคียงกัน	1.00	0.68	
6) เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เหมาะสมมาใช้ในการ กำหนดรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้ เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1.00	0.45	
องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ			
1) มุ่งพัฒนาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	1.00	0.68	
2) มุ่งพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้ เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.56	

รายการตรวจสอบ	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
3) มุ่งให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.68	
4) มุ่งให้ครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	1.00	0.45	
5) มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.45	
6) มุ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการรับรู้ต่อการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.60	0.35	

รายการตรวจสอบ	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไกของรูปแบบ			
1. ปัจจัยนำเข้าการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
1.1 ด้านบุคลากร			
1) ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.68	
2) ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.45	
3) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบงานแต่ละงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม	1.00	0.68	
1.2 ด้านงบประมาณ			
1) มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ	1.00	0.45	
2) กำหนดกิจกรรมในการดำเนินการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน	0.60	0.35	
3) กำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างชัดเจน	0.80	0.68	

รายการตรวจสอบ	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
1.3 ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด			
1) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดได้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.56	
2) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด จัดให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม	1.00	0.45	
3) มีการกำหนดสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใด จัดให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ	1.00	0.68	
1.3 ด้านการบริหารและการจัดการ			
1) มีโครงสร้างการบริหารในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่ายงาน	1.00	0.73	
2) มีการแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.45	
3) ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ขับเคลื่อนงานโดยแบ่งเป็นทีมนำ ทีมทำ ทีมประสาน	1.00	0.45	
4) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานได้อย่างชัดเจน	1.00	0.45	
5) กำหนดให้ทีมนำ ทีมทำ ทีมประสานมีการปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างสม่ำเสมอ	1.00	0.45	
2. ด้านกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้			
2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล			
1) ระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการรู้จักผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม	1.00	0.45	
2) มีการกำหนดเครื่องมือในการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม	1.00	0.45	
3) กำหนดครูผู้รับผิดชอบพร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน	1.00	0.68	
2.2 การคัดกรองผู้เรียน			
1) ระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการในการคัดกรองผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม	1.00	0.45	

รายการตรวจสอบ	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
2) มีการกำหนดเครื่องมือในการคัดกรองผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสม	0.60	0.35	
3) มีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองผู้เรียนที่สามารถจำแนกผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้	1.00	0.45	
2.3 การพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน			
1) มีการระบุกระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม	1.00	0.45	
2) มีการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องและมุ่งพัฒนาผู้เรียนตามประเภทที่เหมาะสม	0.60	0.35	
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสม	1.00	0.45	
4) มีการกำหนดให้มีการติดตามผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย	0.80	0.56	
2.4 การป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียน			
1) มีการระบุแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมชัดเจน	1.00	0.68	
2) กำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องมุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหากับผู้เรียนที่เหมาะสม	0.60	0.56	
3) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้รับผิดชอบในการป้องกันและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเป้าหมาย	1.00	0.45	
4) มีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบติดตามผลการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียนที่เหมาะสม	1.00	0.45	
2.5 การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน			
1) มีการกำหนดกระบวนการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาที่เป็นระบบ ขั้นตอนได้อย่างละเอียด ชัดเจน สามารถเข้าใจได้ง่าย	1.00	0.45	
2) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูผู้ดำเนินการประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม	1.00	0.45	
3) มีเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสม	1.00	0.45	

รายการตรวจสอบ	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
2.6 การส่งต่อผู้เรียน			
1) มีการกำหนดกระบวนการส่งต่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างละเอียด ชัดเจน สามารถเข้าใจได้ง่าย	1.00	0.45	
2) มีการระบุแนวทางการพิจารณาการส่งต่อที่เหมาะสม	0.80	0.68	
3) มีการกำหนดครูผู้รับผิดชอบในการส่งต่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย	1.00	0.45	
4) มีการกำหนดบทบาทผู้รับผิดชอบทั้งต้นทาง-ปลายทางในการส่งต่อกลุ่มเป้าหมาย	1.00	0.45	
3. ผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต			
1) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม	1.00	0.45	
2) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	1.00	0.68	
3) มีการกำหนดผลผลิตจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้	1.00	0.45	
4. ผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการบริหารและการจัดการ การจัดการเรียนการสอน และด้านคุณภาพนักเรียน			
1) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้านสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	1.00	0.68	
2) มีการระบุผลกระทบจากการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นไปได้	1.00	0.45	
องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินของรูปแบบ			
1) มีการกำหนดแนวทางการประเมินรูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสม	1.00	0.45	
2) แนวการประเมินมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	0.80	0.56	
3) แนวทางการประเมินรูปแบบมีความชัดเจนสามารถวัดได้	1.00	0.68	

รายการตรวจสอบ	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้			
1) มีการกำหนดเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ที่ถูกต้อง เหมาะสม	1.00	0.45	
2) การระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	0.60	0.35	
รวมทั้งฉบับ			0.92

3. คุณภาพแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37
จังหวัดกระบี่

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
1.ด้านความถูกต้อง				
1.1	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มี ความถูกต้อง	1.0	0.85	
1.2	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มี ความน่าเชื่อถือ	1.0	0.68	
1.3	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มี องค์ประกอบที่ถูกต้องครบถ้วน	0.80	0.35	
2.ด้านความเหมาะสม				
2.1	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มี ความเหมาะสมกับนโยบายข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.0	0.30	
2.2	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มี ความเหมาะสมเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติสำหรับผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.0	0.73	
3.ด้านความเป็นไปได้				
3.1	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	1.0	0.57	
3.2	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.68	

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
	สามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้			
3.3	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้และได้รับการยอมรับจาก ผู้เกี่ยวข้อง	1.0	0.82	
4.ด้านความเป็นประโยชน์				
4.1	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหาร โรงเรียนครูและผู้เกี่ยวข้องได้	1.0	0.39	
4.2	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มี ประโยชน์ต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้	1.0	0.37	
4.3	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต	0.80	0.23	
รวมทั้งฉบับ				0.84

4. คุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
ด้านความรู้				
1	ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของรูปแบบ	1.00	0.48	
2	ท่านมีความรู้และความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	1.00	0.50	
3	ท่านมีความรู้และความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.43	
4	ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการรู้จักผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล	1.00	0.35	
5	ท่านสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติในการคัดกรองผู้เรียน	1.00	0.30	
6	ท่านเข้าใจและสามารถพัฒนา ส่งเสริม ดูแลผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้	0.60	0.50	
7	ท่านมีเทคนิค วิธีการ การป้องกันและการแก้ไข ปัญหาผู้เรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม	1.00	0.52	
8	ท่านสามารถอธิบายวิธีการประเมินผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถประเมินผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	0.80	0.36	
9	ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา	0.80	0.51	
10	ท่านเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถส่งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษา	0.80	0.47	
11	ท่านมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และแนวการประเมินรูปแบบ	1.00	0.47	
12	ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ และสามารถอธิบาย หลักการปฏิบัติได้	0.80	0.34	

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
ด้านความรู้สึกรัก				
13	ท่านรู้สึกดีเมื่อได้รับความรู้จากการศึกษาคู่มือรูปแบบ การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัด กระบี่	0.80	0.26	
14	ท่านรู้สึกดีเมื่อนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาใช้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่	1.00	0.52	
15	การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ช่วยทำให้ท่านทราบ ข้อมูลและรู้จักผู้เรียนได้ดี เป็นประโยชน์ต่อการคัด กรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่	0.80	0.26	
16	ท่านมีวิธีการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อ ผู้เรียน	0.60	0.36	
17	ท่านมีวิธีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ช่วยส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพ ต่อผู้เรียน	0.80	0.51	
18	การประเมินผลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1.00	0.33	
19	การส่งต่อผู้เรียนเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและ พัฒนาผู้เรียน	1.00	0.51	
20	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วย พัฒนาผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนได้	1.00	0.28	

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
21	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วย พัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ได้	1.00	0.30	
22	รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ช่วย พัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตได้	1.00	0.52	
ด้านมุ่งการกระทำ				
23	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนได้	0.80	0.51	
24	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้	0.80	0.52	
25	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัด กระบี่ ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ในด้านการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิต ได้	0.80	0.52	
26	ท่านจะใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.47	

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป			
	รวมทั้งฉบับ			0.85

5. คุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
การรับรู้ต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
1	ท่านเห็นด้วยกับพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	0.60	0.54	
2	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์	0.80	0.49	
3	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทำให้งานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยรูปแบบการบริหารที่รวดเร็ว	0.80	0.53	
4	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	0.60	0.51	
5	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.80	0.57	
6	การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	0.60	0.40	

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
7	การพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียน ในด้านทักษะการดำรงชีวิต	1.00	0.61	
การรับรู้ต่อการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้				
1	ท่านเห็นด้วยกับพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	0.60	0.54	
2	การพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียน ได้รับประโยชน์	0.80	0.49	
3	การพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทำให้งานระบบ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยรูปแบบการ บริหารที่รวดเร็ว	0.80	0.53	
4	การพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยให้เกิดการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	0.60	0.51	
5	การพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.80	0.57	
6	การพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียน ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	0.60	0.40	
7	การพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียน ในด้านทักษะการดำรงชีวิต	1.00	0.61	
ความรู้สึกต่อการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้				
8	ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจที่มีการพัฒนา รูปแบบการบริหารระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	0.80	0.71	

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
9	ท่านรู้สึกถึงความพร้อมในการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.60	0.67	
10	ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจที่โรงเรียนมีการสนับสนุนโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.55	
11	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.80	0.58	
12	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	0.80	0.47	
13	ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต	0.60	0.61	
14	ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อการเอาใจใส่และความกระตือรือร้นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.38	
15	ท่านมีความรู้สึกมั่นใจต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.45	
16	ท่านรู้สึกดีที่สถานศึกษามีการกำกับ ติดตามการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.60	0.38	
ความพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้				
17	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.60	0.23	
18	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้อิงของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.60	0.34	

ข้อ	รายการประเมิน	IOC	อำนาจ จำแนก	ความ เชื่อมั่น
19	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	0.60	0.26	
20	ท่านพร้อมที่จะสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านทักษะการดำรงชีวิต	0.80	0.36	
21	ท่านจะสอบถามผู้เรียนที่ได้รับบริการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	1.00	0.30	
22	ท่านจะเรียนรู้และให้การสนับสนุนรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.42	
23	ท่านเข้าใจในสถานการณ์และให้ความร่วมมือในการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	0.80	0.55	
24	มีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะสนับสนุนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในปีถัดไป	0.60	0.41	
	รวมทั้งฉบับ			0.89

ภาคผนวก ฉ
หนังสือตอบรับการเผยแพร่ผลงาน

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๓๕๒/๕๖๔

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๙ จังหวัดนราธิวาส
เลขที่ ๗๐ ม.๑ ต.มะรือโบ-บ่อทอง ต.ตันหยงมัส
อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๓๓๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๓๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณศข ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่
๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๙ จังหวัดนราธิวาส เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายมุขี มะเค็ง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๙ จังหวัดนราธิวาส

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๙ จังหวัดนราธิวาส

โทร ๐๗๓-๖๗๒๐๔๐

โทรสาร ๐๗๓-๖๗๒๐๔๓

E-mail: rpk_๔๐@hotmail.co.th

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๔๐๑/๐๓๐๖

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๐ จังหวัดปัตตานี
หมู่ที่ ๑ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึงหนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๐ จังหวัดปัตตานี เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังวิมล หมดยะเฝ้า)

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๐ จังหวัดปัตตานี

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๐ จังหวัดปัตตานี

โทร/โทรสาร ๐๗๓-๔๕๑๐๘๒

E-mail: rpk_๔๐@hotmail.co.th

www.raja๔๐.ac.th

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๖๖๗/๔๗๐

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๓ จังหวัดสงขลา
๒๐ หมู่ที่ ๔ ตำบลฉาง อำเภอนาทวี
จังหวัดสงขลา ๙๐๑๖๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณศข ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๓ จังหวัดสงขลา เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ว่าที่ร้อยตรี ดร.ฤทธิชา บัวศิริ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๓ จังหวัดสงขลา

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๓ จังหวัดสงขลา

โทร ๐๗๕ ๕๓๖ ๒๐๖

โทรสาร ๐๗๕ ๕๓๖ ๒๐๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : rpk_๔๓@hotmail.com

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๕๐๒/๓๔๕

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๖ จังหวัดภูเก็ต
๕๗/๓๑ หมู่ ๓ ตำบลถลอมลา อำเภอกะทู้
จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๕๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง คอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่
๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๖ จังหวัดภูเก็ต เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางวริศรา วงศ์มูลิก)

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๖ จังหวัดภูเก็ต

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๖ จังหวัดภูเก็ต

โทร ๐ ๗๖๒๗ ๕๒๓๔ , ๐๘๘ ๗๖๒๔๕๐๒

โทรสาร ๐ ๗๖๒๗ ๕๒๓๔ ต่อ ๑๓

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๔๓๓/๒๕๖

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๕ จังหวัดพังงา
๒๕ หมู่ ๘ ตำบลบางม่วง
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๑๙๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่
๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๕ จังหวัดพังงา เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรนต คหะวงษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๕ จังหวัดพังงา

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๕ จังหวัดพังงา

โทร ๐ ๗๖๔๐ ๖๔๘๖

โทรคัมภ์ ๐ ๘๕๕๓ ๘๒๖๙ ๖

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๕๗๑/๒๕๐

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง
๒๘ ม.๓ ต.ราชกรูด อ.เมือง จ.ระนอง ๘๕๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึงหนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณศษ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่
๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบัญชา เกตุแก้ว)

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง

โทร ๐-๗๖๗๘๘-๐๘๙๑

โทรสาร ๐-๗๖๗๘๑-๐๙๖๘

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๔๔๑/๓๔๓

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง
อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ๙๓๐๐๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึงหนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิद्यฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทัศน์ พานูรัตน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง

โทร ๐๗๔-๖๓๓๔๘๒

โทร ๐๗๔-๖๓๓๗๘๖

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๔๓๗/๒๐๔

โรงเรียนเยาววิทย์ จังหวัดพังงา
๒๙/๕๕ หมู่ ๑ ตำบลเหมาะ
อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ๘๒๑๓๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง คอบริการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณศข ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนเยาววิทย์ จังหวัดพังงา เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกษญา แก้วประดับ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเยาววิทย์ จังหวัดพังงา

โรงเรียนเยาววิทย์ จังหวัดพังงา

โทร ๐๔๕-๓๓๐-๐๘๑๘

E-mail : info@yaowawit.org

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๓๓๓/๓๕๖

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑๙
จังหวัดนครศรีธรรมราช
อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐
๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่
๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในการนี้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑๙ จังหวัดนครศรีธรรมราช เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ รัตนบุรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑๙ จังหวัดนครศรีธรรมราช

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑๙ จังหวัดนครศรีธรรมราช

โทร ๐ ๗๕๓๐ ๒๑๘๗

โทรสาร ๐ ๗๕๓๐ ๒๐๔๒

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๓๑๒/๓๒๑

โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล
จังหวัดนครศรีธรรมราช
อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่
๒. รายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่

ในกรณีโรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช เห็นว่าผลงานของท่านมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ให้กับผู้เกี่ยวข้องของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวเพ็ญใจ หงษ์ทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล
จังหวัดนครศรีธรรมราช

โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช

โทร ๐-๗๕๓๐-๒๑๔๘ โทรสาร ๐-๗๕๓๐-๒๑๔๘

e-mail: nakhonpanya@hotmail.co.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายศักดิ์ชัย สุวรรณคช
วัน เดือน ปี เกิด	12 มิถุนายน 2508
ที่อยู่ปัจจุบัน	170 หมู่ 8 ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ 81140
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ หมู่ 7 ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ 81140
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการเกษตร วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตตรัง กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช